

بازدید شد
۱۳۸۱

۱۳۸۸

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب مطبوعه مقاصد اللغه
موضوع تألیف
مؤلف
شماره دفتر ۱۴۷۷۸
موزه ۱۳۰۲
۱۳۸۱
بازرسی شد
۷۰

15

کتاب

مطلع مقاصد اللغه

۱۲۹
۱۶۷۷۸
۱۰۶۱

۴۵۷

تیره کوه اداخته درون پوست و پست الا دم کور ترا لایم مرو و خوش بوست
 بزک و ایدم الضعی جانت کاه فریخ اداون فرو مایه و لیس تیباسی الا دم سیاه
 بش الا فر خوش بوی الا ذلف جا بک بیسته بانکوی الا ذنب ارب
 دم اذو الیمن ملوک وی الا اذان و الا ذین بانک عاذا الا ذی و الا ذی و الا ذی
 آزار و لیل الا اراس بزک ستر الا رب حاجت و کار الا ینب زیتر ک ارب
 و ارب معروف و یوم الا ارباء معروف الا رب ستنه زغان الا رب
 زین سید و ارب قبیله است از محمد ان الا رب سید الا رب کونج
 الا رب ذرخت نماز الا رب امک کوشت ان الا ربس و الا ربس روستایی
 نیل علم الا رب و بیت جراحها الا رب زمین الا ربی و الا ربون جماعة و
 ای ستودوز کام و لرزه الا ربه جوب خوار نیال لها دابة الا رب ایضا و یونان
 الی الا رب حاجت و بی کنایه عن الغایط الا ربی درخت معروف الا رب بزک
 کردن الا رب سیاهی با تیر کی آمیزه الا رب سیاه سبید الا رب نام مرد و ما
 و الا ربان بیاری زرده الا ذک درخت مسواک الا ذی تحت در زیر برد الا رب
 جماعة الا ذی بنی درخت الا ذی پیوه و جامعه مردمان و زمان ضعیف حال
 مردمان ستر امله کونید الا رب خوش الا رب ستر بینی الا رب و در میان

الارض نیک و بد را بهما بست الا رب و در اذمان الا ربی بزکوی الا ربی کنین
 الا ربی خوش طبع بخو المودی الا رب در ارمویس ارب و الا رب مکره بارک ارب
 در اری و نیکیوی الا رب ستر کتف و فی المثل جاء فذل ان یغرب باز و زینه یعین بدان
 حاجت که آده و فاند الا رب ارب صافی الا رب ستر و قوت یقال
 اذ او میان سخت بست مکار را الا رب کرب چشم و ارب صافی الا رب
 خوش الا رب و الزعم اندک موی الا رب و کرب سینه الا رب ستر و سخته
 الا رب حیث الا رب کرب سینی الا رب نام قبیله الا رب ستر
 بان و ایوم الا رب ستر و زادی الا رب ستر کوفها الا رب ان ماه و اقمنا
 الارض سبب انکشت سبب السموات در مای الا رب ستر فرزند
 یعقوب علیه السلام و ایشان بر مثال قبایل عرب الا رب ستر باران زره
 قطره و سیاه الا رب ستر در مای ستر و انی الا رب ستر کوش الا رب ستر
 دوزخین موضع الا رب ستر کتف و فی المثل جاء فذل ان یغرب ستر
 یعنی بدان حاجت که آده بود و فاند الا رب ستر الا رب ستر و الا رب ستر
 جامعه و اسد نام قبیله است و ستره یقال هذا الشیء لک بانر ای
 بانیه الا رب ستر ستره الا ربی جامعه و الا ربی جمع الا رب ستر و الا رب ستر

الارض

الاغصم بسته زفان هر چند از جوب بود الاغصم بزغی سر بسته فصیح بود الاعرابی
 نازی بیابانی الاعراف باره میان بهشت و دوزخ الاعتراف مردی سلاح و سب
 کردم با فرینش الاعتراف لیسر جبهه و راسته الاعظم بزگویی و سب یک دست سید
 جماعه الاعضاب یک سر و شکسته و الاعوث آنکه خود را بسیار بر منته کند الاعتراف
 سبید و الاعتراف سبید نیزه کون الاعلم شکافه لب زبده الاعتراف هر چه
 الاغصم با بنی الاعتراف کوز الاعتراف یک چشمه و دم و وزان و زان را اعتراف جهت آن
 گفتند که چون بنکر و یک چشم استوار کند الاغصم سبید سرخ فاصم العین
 اع الاغتر و الاغتر کون الاعتم و الغتمی کوفته سخن الاجنس که کون الاغتر
 روی الاغتر و الاغتر بیشتر الاعلف ختنه ناکرده و سبید در غلاف الغلاف
 و الاغلف عمق الاغصم سخن در بینی کونید و جای کینا مال الاغتر جوان زه آبت
ف الاغصم دوری میان دو بای الاغتر تمام موی سز الاغتر کوهها الاغتر
 بر آمد بهشت الاغتر فحاض الاغتر سبید نیزه الاغتر ما ر خود الاغتر کوز و
 نیزین بس بر آمد الاعمال دوزخ کوی الاغتر که بهمان الاغتر بوست نیم پیرسته
 الاغتر کساده دندان الاغتر کساده لب زبده الاغتر و المغلول شمشیر باخته
 الاغتر فراخ دهن الاغتر لونه بای بوی خوش الاغتر بار یک میان الاغتر

نزد
 نوشته

کناه

لونه بالا و سب که بر فشار دو بای در گذارد از دوست الاغتر بقدر درمی از
 رویش سبید و کونهای کبیا الاغتر بر منته سر از موی الاغتر مترون الما
 ابرو و الاغتر دندان نیمه شکسته الاغتر پنهوا الاغتر دست بای بریده الاغتر کوز
 الاغتر زرد دندان الاغتر ختنه ناکرده الاغتر سر سبید الاغتر بینی بلند بای کوی
 الاغتر اسب در از کردن الاغتر کلان شکم الاغتر مک دست الاغتر
 کید بود الاغتر جماعه الاغتر یک ساق و الاغتر الاغتر کونهای زمین الاغتر کونهای
 الاغتر زمین بی سبید و بر منته سر از موی الاغتر غلبه الت ایسان بوی بکنند
 الاغتر شکسته الاغتر ختمت الاغتر سبید زنده الاغتر
 و الاغتر جبهه الاغتر هزار الاغتر و الاغتر جماعه الاغتر درختان
 در یکا دیگر بهم رفته از موی الاغتر و الاغتر تبعای الاغتر کند زفان الاغتر
 دعا و کوه و زاری الاغتر نیزک دور بین الاغتر الایم در کین الاغتر و
 سخت خصومت بدخواه الاغتر عود و الاغتر الاغتر در خصومت الاغتر و تبه و توتون
 التیبه با تان و هونادر و کبش ایما نیزک و تبه و الیته الاغتر کوشت
 نیزک الاغتر خربزه الاغتر جماعه الاغتر سبید الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر
 نیزک و الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر الاغتر

و الیته

ع

نزار بن فرمان روایست الامیر فرمان روا و صاحب مشورت و امیر المراه موی
 زن الاماره نشانی از افریدی ریش و درخت نی رنگ الامرط موی از و شده
 و تیز بی بز الامرّه سبید چشم یعنی بی سرمه المراه زن و ترس و بی الامر
 اندک موی الامرّه المعشره زمین به شکل فیزه الاغله جوان زبیا لامس
 و خیزنده امانل امیند الامال جامعہ الامح سیاه و سبید الامنه برستار
 الامانج الامینه تصغیر وی الامیل بی سلاح الامین با امانت الامانیه زینها
 الامون اشتتر قوی که امین بوزن نشا قیدن و **وی** ان الایحانی کلیم یافته
 بایحان و وی نام جای است فرس انبط انکه شکس سبید بود الامنش
 کار و زم آهن الاخذ ان معروف الامیض گوشت خام الاثر لنگر الامن
 مردمان الاثر جاشت و نام و بی بی یعنی الاشته بی بزایانی الامیض با زلی
 بزمان دارنده الامف شیخه اول برجینه البعیر الامف انکه بنیدر شد
 بودمان سبب فرمان روا بود الا نوال اننوکی الامف خا ربست و وی اسم
 معرفت است چنانکه اسامه معرفتت ماسدله لا یبق چیز خوش ویدار
 بیس مرغ الامله تر انگشت و الاوب کرانه و زوجی مقول جاء القوم من کل ارض
 از هر روی آمدند و جاء القوم او با میمان نماز شام و نماز خفتن آمدند الاوب

نج

تسبیح کسند الاوب باش مردمان امیخته و بلاجه الاوه البوح الا و زقی ناکس کن
 و اشتتر الاوس کنگ الاوانض کوه همامه مان الاوق کرانی یقال انی علی
 اوقه الاوقض کوتاه کردن و تقول اوی لک فاجوبی یا فلان یعنی واری
 و یقال سزاست نزار عقوبت الاوان وقت الاونج الا اول تمین
 و تقول کان ذلک عام الاول و عام اول و عام اول بار بود الا اول
 صفات حق تعالی میلش بود مرورا اغاز محال و آغاز مستی چیزها
 بقدرت و ارادت **وی** و یقال لغدان اوتینه جنی مرور شرفی علم
 است الاوان بقدر الاوه کسند یقال آوه کسند از در دین
 الا یمدل بزک لب با او یکنگی اهرت و الهربیت شیر فرخ و حسن الاضخم
 بار یک میان الاهل خاندان و اهل اهل عیال **وی** و تقول هو اصل هذا الاثر
 سزای این کار است و قوله تعالی هو اهل التقوی سزای آنست که از
 بر سزند و اهل المغفره و بی سزای آنست که بر سنده را بیامرزه الا یلب
 دراز موی الاضعف مثل الاضخم الاونج در زبالا و احمق و بدول الاضخم
 جت کی زده **ی** الا یاب سقا الا بد تقوی الا یز اندام مرد الا یض خاشاک
 توده الا یبه دست جب الا یخ زعفران الا یبلل بی کاه الا یتم کوه بزرگ الا

ن

تسبیح

متفرقة بسفانت باكي و بزكي و خلق از در باب وي متخير الاله برستن الاثني كركل
 الال خدا و زدي و خوشي و سكوند و عدم الامر كار بخت الا نمازة ؛ و شاي الامر
 زمان بر هر كسي الا نام بيش روه كتاب و راه و دشته كل كار كه بوي اندازند
 الا نام رب جامه الآبته جماعة الا و ابني جمع الطبع الا بيل كتاب عيسى عليه السلام الا ان
 مردمان الا انبياء مرقوم و روي ذروي از هر جنسي - الانسان مردمان الا انبياء
 و انسان العين مردك چشم الانفة نير ماية الا تو و الا اني هنك ام الا ناد حاشا
 الا اوزة مرغاني - الا باب بونت ؛ بيز استنة الا انقب جماعة الا كالتجزوي اكثر
 الا اخليج معروف الا ائبل كوزن و اسما كه در اول وي الف فصل استن است
 و ابنة و انعم اي الابن و اثنتان فامرأة و امرء و اسم و است كتاب **الباقي**
ب الباقية صحبت فاض الباب و در قول هذا يا بية فلان يبين اين سراي و
 الباقي زفان الباقية تيزي چشم و گوشت بيان كنف و كردن قول الباقية
 عليك با و تبيين از چشم بدويي برسم بر تو الباقون كلان اندام الباق الجودي
 الراي بغير عز كومه بين و بالهزة اول راي الباقية معروف و باشندگان
 الباقية زوج معروف الباقية معروف الباقية ؛ و تحت كرم الباقية بزان الباقية
 اتمق الباقية لقب محمد بن علي بن الحسين لتبقره في العلم اي توسعه الباقية كا و

باقية

الباقية جماعة الباقية ايضا الباقية ووشن الباقية الا و ابني برند ووشن يوم باره
 سخونه روز با سراي باي واز الباقية انكه از ديكر ان افزون بود بهمتري و فضل و غير
 الباقية بيز بايق الباقية و الباقية با و بوي الباقية جماعة الباقية و الباقية و
 الباقية جماعة الباقية و بدان كه بر شمس سال بر ايد شستر رانيز بازل كويدنرا
 و ماده الباقية معناه الباقية و عقوبت الباقية تنكي الباقية در ووشن
 بد حال الباقية معروف الباقية دل فزونه الباقية در شجاع الباقية
 شكستكي سر كه گوشت بز و ب استخوان ترسد الباقية ما رست الباقية
 در صفات حق تعالي بنهان از جوني و جاكويي خلق الباقية جماعة شراب الباقية
 بايزو الباقية نهايت علم سيده الباقية ببا كنده دها الباقية و الباقية
 معروف الباقية دستن تره الباقية بز نورسن الباقية حال و دل انمرد و بال كاري
 با خطر الباقية الباقية جاي آب و بزا الشوق الباقية باز كاسد الباقية بدي
 الباقية جماعة الباقية در زميت الباقية طويي قول صار الناس يمان و حد
 همه مردمان يك رنگ شدند الباقية خشيدي است كه شير از وي بهر سد الباقية
 توشنه الصدقة الباقية الباقية خالص از بهر حق تعالي سيج بيوند دل ماند و يقول
 طمتمنا ثلثا بثمة سه طلاق باك داد و يقول لا افعل بنة و الباقية سر كتمم المظنة

البتراء سخن فی ذکر حق تعالی و صلوة بیجا بر علیه السلام المرارة التبول کشته از غول
 زمان بکار دین التبیح انکه حق خویش طلب کند **البث** انزوه که بروی
 نتوان کردن و بنهان نتوان درشتن البثر و میدکی اندام **بجیده** نام جایی است
 که **بکوه** البخت خالص جزئی و نامی بی نام خویش البجوت سوره براتر بیست
 کشایند سردرمانفقان البجری مشتة مذاق البخر کوساله البزق شعرت
 معروف و البزج باطل البز دریا البخار و البخور و الاثر جماعة العرس البحر ايضا
 استییز و برود ام يقال اما بحر آب شور البخره ماده شتر کوش شکافتن
 البخرت معروف و بقول لصاحبه کبج شادی بادت البزغم البخر نوعی است
 البخری کندم بارانی البذرة آغاز سفر و خرو و يقال تود و بدو است وی
 بارانهای مختلف است البذرة تمام و بذر نام جایی است معروف که حرب
 افتاد بنزد وی البذرة مقدار وقت نهرا باده هزار درم البذریع نوب البذریع
 در صفات حق تعالی نو کنند یعنی بدید آرزو کاینات از علمه مایه
 البذریع البذل و البذیل معروف البذل تن البذرة اشترو و کافر باقی و بزور
 البذو و البذوة باش میابان البذرة خرافسمیکی جامعه البذرة تخم البزج
 و البرابجی زار البراج زمین حوار البرث زمین نرم البراث جماعة تعالی

بیت

لیت منزهة بار خا از وی سمیتی دیم و رخ لغت منه بی رخ و نبات رخ کدک
 البرز و ما و خواب و راحت البرز ان باد و و شبانگاه البردی و رخ البرز و بجه البرز
 ما کورده البرز رسول فتناه و بشتاب البرز و البرز و دشت البرز نیک مرد البرز
 و البرز جماعة البرز نام خانه بهمان سنوه البرز صخر البرق تک ذب البزق
 البرق تابش الشاة البرقاء کوسفند سپید در میانه موی وی سیاه البرق
 افروزی البرز فی خفا نیکو البرزیمه قوی انکه بوست انیا کمونید البری خاک البرز خاکی
 من البرز تخم برز قطعه اسب غول برز کتانی برز چکر البرز عامه و سلاح برز ما و رد و اول
 بزده و هو شعرت البسطه روی زمین **تن** البشرة بیرون پوست البشیر نیکو
 روی و بشارت و سنده البشارة مزده البشام درخت مسواک البصر و البصا
 بینای چشم و البصیرینا البصیرة بینای دل و جزه کواه و بخت و جزه البصل بیان
 البص نازک اندام و تنگ پوست البصعة باره کونست البص جماعة مثل بزده
 البطلی کران رو البطل کامل بطلان کرانست البطلی زمین آب کند البطل
 معروف البطل مزه کار زاری الابطال جماعة البطلن شکم و قید البطلین شکم
 آور البطلان جماعة البطل المرارة معروف البطل اوزن ختنه ناکر و البعد و
 يقال تخ عینی غیر بقید و بعید یعنی در شتر دور مر و البعد نیک البعیر شتر

سوال برادرم از این
 در این کتاب که
 در این کتاب که

البرز آدی

ناکرده

والبغراق جماعة البعض بهز البعوض يشبه البعل شوي البقول جماعة وورد زن
 سيلة كونيذ وبعل نام بنت قوم الياس عليه السلام في البغاث من خرد كه صيد توادك
 البعض وشن روي البعض وشمعي البعل شته البغال جماعة البغج زن بلاريد البغايا
 في البقر كما في البقية جماعة في استين بفتح العشر قد كورستاني بعديته البقي
 ويوك البقم وارب ربيان الكوايقية خداوندان عقل و علم قوله بغيته الله خير لكم يعني جلال
 خدائي شاربتهر كالبكر شتر جوان صدقني سن بكرة يعني رست كوفت يعني
 خبر سن بكرة و زرع ب اور بوي رست كفتن سال استر ملكه كفتندي تا
 ميغزيه البكره جمع جاه البكره جماعة بكمه نام ملكه البلاء ازمايش نعمت و محنت
 خزانة سيدة البلد و البلد شهر البليدة خيزه دركار البلس ابيخه البلاخ قوت
 روز گذار و رساندن سخن البليخ رسانده سخن بحد الباقعة زمين تهي اركيا
 واز جيز البليخ جماعة البلبال و سوا سن البليخ معروف البليته تحت البلاء
 جماعة البليته ماده اشتر كه بر ر كور خداوندش بر سبند و طعام و شراب از بوي
 كبر تباخير و دواين رسم رسم جمال عرب است ن البنج معروف و البند علم
 كه زيروي ده نهر مرده البنج معروف البنيق خشتك نبات المذ و زنان
 پودي و نبات الدر حوادث زمانه نبات النعش هفت ستره

مروف بنوا الدنيا آدميان البنان سركستان البنيته خانه كعبه و يقول
 بنوا ايشان برابرند در حكم قصاص البوار بدل الالبوش انبوي جيزي البوقاع
 خاك بدنها بون بعينه بيان ايشان تفاوت و در است البوا شتر بجه و
 كه از كه الكده بود البهي نيكوروي باروشني البهمنانه زن خوب روي و بار
 وزن با بوي خوشن كذا ذكر في الديوان البهجه شاه كاي و شاه روي البهيا
 كل زرد البهش كدر ف تعال لانهل الجاز انهل البهش تقول طيبه
 الله اي لعنة الله البهية يح ميس و ستور البهيم يك ركب البهور واق البهيا
 نيكوروي و رتعا سي البيت خانه البهوت جماعة البهت شعر الالبيا
 جماعة و البهت جماعة خانه خام و يقول هو جاري بيت وي مسايه در بيت
 البهوت شرب سبانه صافي و تقول جاء فلان ميا تابشت امد البهت ايمالان
 البهت ماده خرا البهيم نهر بيه البهيمز كو بين البهيمز جاش البهيمه ميان
 و خانه مزج البهيمه خود و بيه خيز زن نيكوي پودي البياض كاغد بنسني البياض
 زمين ذي غلة البيطار ستور بيشك البين جدي و بيون البيش كار سبند
 فيج البهيمه ميان و كواه و جت البيج خيزه و فروخت البياض فروشنده البيعان
 خيزه و فروشنده الباه المضموم البهجه ميان سراي البهجه كرمكي اواز البهجه

مینش رسول علیه السلام **البختی** معروف **البخانی** جماعه **البدن** جمع **بدنه** علی غیر تیسار
البدن جنکال شیر **البرنج** جماعه **البرنج** بند **الکشت** بزغالوی ریح باروی **البرز** معروف
البرز کلیم اعراب **البرکندم** **البرعونه** مرغی میوه **البرمه** و یکسکین **البرنس** روی
بوش **البرز** حلقه رویین و رشن درین است **البرمه** بازه از زمانه **البرمان** حن
البراق مرکب طینی علیه السلام **البرز** خرابی رسیدن **البض** منفعت صحبت و
 فرج زن **بضاعه** جاه معروف **بمدینه** **البطنان** برزیرش کم فرخ **والبطنان** حن
 من الارض و **بطنان** الجنعیان بهشت و **بطنان** العرش و غیره **ق**
البفقه باره از زمین که **البکره** به سبکیز **البطنه** میان دو آب و باره ان **بطن**
عدس سعد بلخ نام ستاره است معروف و **بطن** منزل ستاره و هو **الاصح**
الباقوم کدر کا طعام از نطق **البفقه** روز کدران **البندق** کمان کوه **بطن**
البطن راه های مجهول و فی **المده** ملعون من **عدم** بیان الله قتل نفس **ق**
البورج بنا بر البوق معروف **البطنان** روز **البهره** سده **البهره** مبارزه **بطن**
البل البیوتات و ی از خانه و اده **بزرگ** کانت **تیک** اسم موضع **البامسکون**
البتم نبی عدل **الباده** کلیم **بانظ** **المدح** نو **المدح** راه **نوح** نونه **برنسا** و غیره
البدنه نصیب و قوت **بطن** ماله **بده** **البندی** مبتدع **البدل** بدل **ثوب** بطن

جاه **باده** وزه **والبس** دون اسب ترکی **البراد** فضل طعام که از مردم جدا
 شود **البرسام** معروف **البرس** بنه **البرشاع** دراز بالای امق **بدول**
البر طعام بزرگ لب **البرک** اسم موضع **بناجه** الیمن **البرک** عوض و سینه
بقال لانه **البقر** **البرک** کوه **بجه** از موشن **بجه** تناسد و سنجی **بجود** **بجه** **بقال**
راذن از خواندن **تناسد** **البر** سوق الغنم **البر** و **ماطها** **البر** **بلس**
البر **بسط** **بطن** **البسط** جماعه **ش** **البشر** تازه روی **البش** زده **بص**
البقره شکرم که **بسی** **بضاعه** بازه مال از بهر تجارت جدا کرده **البض**
فی **السد** از سده تا **والبطیخ** **بطن** **البطیخ** **بطن** **البطیخ** **بطن** **البطیخ** **بطن** **البطیخ** **بطن**
فون **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**
را **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**
البطن **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**
ما **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**
من **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**
ان **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**
ستون **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن** **البطن** **بطن**

والثريات راهساي بر اكنده **س** الشخ رور منتم وستم و نهم از ماه **ف** التفاح
 سيب **ع** الثمعة معروف التهم جماعة والتوت توت شامي خروت **لما المسكونة**
 البتزر زرسا و البتيزن كاهج **ج** البجفاف برت شوان **د** البتراف نسا سته البتراف
 همزاد **ك** البتكة تيمنا بيش التليد شاذ كره البتمثال بنت وصورت البتراف و كابل
 التمار بجماعة و البتمساح نهنك التهم تمام تعال اي قايدها الاتما حتى استك كويك
 تمام ليل التمام شب آخرين ماء الترس مثل هاتمان اي شلان البتين از دره
 البتمة الشاة تلمون لهماه تحتلها **ف** البتولة آتجه بوي دوستي اكنده ميان زن و
 بسوي **ي** البتعة مهنل كوسفند البتين **ز** البتنة ميا بان خيره كنده **كنا البتات**
المفتوحة الشاء ريكنه خون كنده بمانق كه خون ازوي خوشنه آيدا التاقوت استاز
 روشن و برجل ناقص الرايي روشن و يده باطن النامه و دخت ميوه كنده
 العطف كرون كشي **ب** بنت البنان قوي دل در كاز و يقول لعنان بنت في الامر
 بايي و ار است الشيخ ميان بنت و كنف البتيزن نواله و روستن **ع** البتيزن معروف
 الشترار بسيار كوي التراطير بيش التروة و التراء تو اكر ي و التري بسيار مال و
 خاك نم دارو مال بسيار **ط** الشطاة غندف **ع** الشد خرمه نرم التعلب زو باه و سوراخ
 از بهرون امدن آب بودن **ث** الثعبان كره امدن **ج** الثعبان جاي كره امدن **ث** الثعبان

سؤال بزرگ و سوال
 كمن القضاة سواها
 بجه و بكره و بقره و بقره

القضاة بزرگ و سوال
 فضل الكور و الشفا
 معروف و بقره

و دندان بيش و جاي بنم الثغام كياه سيد كومي سز بوي تشبيه كنده **ف** الثغاب برون
 الثغال اشتكر ان زو الثغنة شوخ زيراي اشتري **ق** الثغاب سوراخ الثغف مره بتر فتم
 الثغيف بر كاه تيز الثغال بنه مره الثغال بيري و آوي و ايضا قران و اهل بيت **ع** الثغاب
 و الثغال الارض اخسادي آدم الثغيل كران الثغال جماعة **م** الثغاب در دخت الثغاب
 جماعة الثغاب بها البتيزن بيش **ن** الثغاب اكره يكي الثغبي اشتري و كاه و وسا له
 شس ساله البتينة و دندان بيش و راه كوه الثغاب جماعة **و** الثغاب جاده الثغاب
 الاثواب جماعة الثغاب جماعة فروش الثغاب **هـ** الثغاب شور كز و كاه و باره
 از ينوا الثغاب جماعة الثغاب مره تمام كوشت التواله كوسفند ديوانه **ي** الثغاب
 زن شوي كروه و مره زن كروه **لما المشويه** **ب** البتة كروه الثغاب جماعة **ع** الثغاب
 ما بزرگ الثغاب و ران مثل الهلوتين قد التفتنا الثغابان روبا و نزع الثغاب
 سينه و كلوف **ف** الثغاب جوبك ميوز و كور الثغاب پوست طعام كه اذ اخته آيد
 الثلث سيراك الله جماعة جا و الثلث امدن سكان سكان **م** الثغاب كياه مغيث شوخ
 نام ضيل عمر رضي الله عنه كه دراه حق نقتة كره الثغاب مست يكي **ن** الثغاب برون
 الثغاب برون نهاده بعضي از جمله جناكه كوي كوي **و** الثغاب باره الثغاب لوز الثغاب
سيرا الشفا المسكونة **ق** الثغاب كالبدينه **ث** الثغاب بزرگه **ث** الثغاب خاشاك

سیاه از درخت **اقبال** اندر سوخته قوم و نیم ایشان **البتنی** تا در سن **البتنی** دو بار
 کردن کاری **نیاب** الله بر دای کعبه قوله تعالی وثیابک فطیتر یعنی پاک در حال خود
 از خیار چنانست **تعال** کومه و در جامعه را از بهر **کتاب الجمان الجیم المنقوش**
الجمان حوض الجوانی **جماعه الجمان** باسخ و فی المثل من اساء سمعا فاساء بما یبینه
 هر که بدستور بد جواب دهد **الجمان** سکاچه **الجمان** فزده و بر جای مانده **الجمان** بیابا
 راه **الجمان** و **نیفران الجمان** است **جماعه الجمان** اندام و مرغ **شکاری** و **سک** **شکاری**
الجمان **عمایه الجمان** و **الجمان** **جماعه** و **جارته** **الرجل** زن وی **الجمان** **ظیرون** آمد
جشم و **ایضا** **لقب** **عزوبن** **بزر الجمان** است **جماعه الجمان** **کستی** و **مقاب** **کینزک**
الجوانی **جماعه الجمان** **خون** **خشک** **الجمان** **مروغ** **الجمان** **دل** **الجمانی** **دست**
 از **هر چیزی** **الجمان** و **الجوان** **کرانه** **جاه** **امراه** **جالت** **زن** **خویش** **برار** **ایده** **الجمان** **آفت**
کنت **و** **سکتی** **سرکه** **بوست** **یا** **کونست** **بزه** **الجمان** **و** **الجمان** **الست** **و** **کا** **و** **بلید**
خوار **الجوان** **جماعه الجمان** قوم **آواره** **از** **خانه** **اصیلی** **الجمان** **جامه** **شراب** **الجمان** **کاش**
الجمان **صحف** **جای** **ماز** **آدینه** **الامر** **الجمان** **کار** **مهم** **الرجل** **الجمان** **ارسته** **بفصل**
ابو **جامع** **خوان** **الجمان** **در** **صفات** **حق** **تعالی** **متفرقه** **بجمله** **صفات** **بزرگی** **و** **کره** **از** **زده**
بر **کنده** **الجمان** **کرانه** **الجمان** **استخوان** **خرد** **الجمان** **مار** **سپید** **و** **پر** **بریان** **الجمان**

سوق **الباه** **آب** **روی** **الجمان** **زمانه** **بیش** **از** **اسلام** **لها** **الجمان** **البهک**
الجمان **کره** **الجمان** **صلت** **و** **بیر** **نامه** **و** **جایزه** **الصیف** **مندر** **آب** **دو** **سود** **مهما**
را **بنا** **رسد** **الجمان** **سکتی** **مرد** **رون** **مغز** **سپیده** **ب** **الجمان** **زن**
استان **و** **بزرگ** **مرد** **و** **لا** **استحقاق** **السلام** **و** **جری** **مرد** **خدای** **الجمان** **جوب** **ک**
سکتی **استه** **آید** **الجمان** **در** **صفات** **حق** **تعالی** **از** **زده** **و** **سکتند** **کلام** **ساجد** **خود**
و **در** **صفات** **خلق** **هر** **کس** **کنند** **بی** **باک** **الجمان** **و** **الجمان** **بباری** **الجمان** **کوه**
الجمان **یک** **سوی** **یشانی** **الجمان** **بدول** **الجمان** **دست** **الجمان** **یشانی** **الجمان**
مرد **کامل** **سپند** **الجمان** **سختی** **و** **سختی** **الجمان** **خر** **کره** **الجمان** **جماعه** **الجمان** **تتها**
الجمان **نیک** **کنند** **بیر** **و** **افعی** **الجمان** **دست** **الجمان** **افعی** **تتها** **الجمان**
الجمان **منقوت** **الجمان** **خسکی** **زمین** **و** **مخط** **تعال** **از** **زمین** **جده** **زمین** **خشک**
کور **الاجد** **جماعه** **الجد** **مرد** **الجد** **بخت** **و** **بزرگی** **الجد** **نور** **بهر** **نور**
رخت **جید** **بغیر** **الجد** **و** **الجد** **روی** **زمین** **سخت** **تعال** **فی** **المثل** **من** **سلک** **الجد**
من **البشر** **یعنی** **از** **شکر** **چیندن** **ایمن** **باشد** **الجد** **ان** **سب** **و** **روز** **الجد**
الجد **کوت** **بدر** **الجد** **فاته** **و** **الجد** **بنای** **که** **پس** **است** **چون** **است** **بجز**
آب **نباید** **الجد** **الجد** **الجد** **روی** **زمین** **مشاة** **جد** **و** **کو** **سخت**

صفا

شیر و کدو لکن کل آفتی الجذوة ل جو بل نیمه الجدی بزنا له نزل الجداية اموزة الجذوة
 أربع ريسان المیزة اصل جزیری و یسانه دل المذبح استر ترازه ساله تا عام پنج سال
 و کوسفند که بیتر سال بروی گذشته بود و کاو و رساله تا عام سه ساله و الجزیر بیجان
 الجزیر خسته الجزیری جماعه المیزه زغال خرما جزیره الخیل سواران که صبح در وی بیاده بود
 الجزیر بلخ الصخرة سنک لوزان المیزه کوه الجزیر کفن الجزیر من الجزیر سبوی و سواران
 المیزه کناه العنک الجزیر لکران رفازی سیاری الجزیر رازة کوزم ما
 و یقول فعلت ذلک من جزاک و منی جزاک لیسین از بهر تو که در موصولة النون
 بالجمیم لغه رومیة الجزیر ذر المیزه زمین آب نانو زنده الجزیر شک درشت
 الجزیر لیس از به در کلو مانده الجزیر جرم جرم یقول لاجرم جاریست الجزیر خرما خشک
 خرما یقال جلته جرم ای فظام الاجرام و هو جمع لا واحد منه الجزیر کناه الجزیر
 کردن خرما الجزیر خانه خرما الجزیری دیر الجزیری و کیل الجزیر کوزد الجزیر و
 و کاو کشتی جزیره العرب بجملة زمین عس الجزیر مهربانی الجزیر لیس جزیر خشک
 و عطاء بزرک یقال عطاء جزال ای جزیرتک الجزیر لیس الجزیر لیس الجزیر لیس الجزیر لیس
 الجزیر من و جزیران و خون خشک الجزیر و لیر الجزیر نام ستورده یقال
 تن آوردش الجزیر طعام بی نان خورش الجزیر و الجزیر کوه کرد ابدانها الجزیر

کج البصام کج کره الحصاة کان کج البجیه معروف الجبعموی بامر قول و باخی سرد
 و مرد کیم الجبعمو و الجبعمو حدت میوان المبعف جوی خود و نام مرد الجبعمو
 الجبیف کیه خشک المیزه خبیه المقتل اری بی باران المقتل میانی عام الجبعمو
 چشم و بنام تنیج و بر کمال الاجتاع جماعه الجبعمو کاسه یخ تن الجبعمو جماعه
 الجبعمو و المجلد آواز و المجلد آوردن استر ان زکاتی بسایه زه کوه بکیرند
 الجبعمو و المجلد بسک المجلد معروف الجبعمو هم نینین الجبعمو سر قلم المجلد
 بسک البقر المجلد لیسک خوار المجلد کار و بزرک و کار خود و هو من الاضداد
 یقال نیست من جلک ای من اتمک الجبعمو در صفات حق تعالی بزرک می نه
 و همه سببها بنظور وی نیست شونده قال الله تعالی کل من علیها فان وی یقی
 ربکم ذو الجلال و الاکرام المجلد بزرکی الجبعمو و المجلد دو کار و الجبعمو بزه المجلد
 سنک المجلد درستی کار المذبح اسب سرکش الجبعمو کار بیدا جليلة الجزیر درستی
 وی المذبح المجلد می جان یقال نامة جمادی شیری ارض جمادی باران المیزه سکا
 سنک لاند اقق حاج یکده المذبح سباه و جمع تمام مژد لغه الجماعه کوه المجلد استر المجلد
 و الجماعه الجماعه المجلد و الجماعه جماعه ایضا المجلد و من کد اخته المجلد در صفات
 حق تعالی نیکو بفعل و صفت و ذات بی مانند انسان الجزیر به او و قول

و المجلد

في جنس الله تفرق كرم ذرعه حتى تعالجي المنية صفتي ازنان الجانبة الجنينة كان
 الجنينة جنينيت كرون اب كه ازن زين بدان زين بر جنده جون اب اول
 شود الجناب كزدا كرد سراي الجنوب با معروف الجناب بال الاجنه جانبة
 خزسكة الجنة بوستان درخت ناك وبهشت الجنان جماعة الجنان دل يقال
 ما علة جنان الا ترى يعني جز ابن جامه ندرام كه بو سيدة ام الجنين رسك ماذ
 الاجنة جماعة الجنس كور الجنى بار درخت الجنى ميموه تازه بر جده والجواب
 باسم باران نيك المواد جواغرد واسنيك زو الجوزب لغا قباي الجوز كوز وما
 الجوز نام ستاره معروف الجواز كذ زانه الجوزق غوره كو شك الجوزش خوش
 وسينه الجوزي ابرسيماه الجواظ بدم دو فرجه نكار الجوف دون شكم الجوف
 كروه خولع الكلم سفنهاه بمعاني بسيار الحق ميان اسنان وزمين ودل تبي
 الجوز كور واصل بر جيره الجوزن سياه ايضا سيدة وهو من الاضداد الجناب
 زمين مواره الجهد حتى يقال هو في جنه بيميد در سختي نيك است الجهد
 اشكالا الجهد و الجهدوي بسند آواز الهما بالان اشتر وفرج زن رجل هم
 الوجه بديوي وشرش الجنام ايزي باران همم ووزخ اليم المضموم الحب
 جاه الجنة معروفه الجناب جماعة الجنين بيزش الجنة تن الجنوة شك فرهاد

البن

الجن

الجنى جامع الجن سورخ الجنرة جماعة الختر ان فرج زن قالت عابته رضى الله
 اذوا حانت المرأة همم الجنان المحقة ميتقات اعرام اهل شام الجنرة راه ونظ
 سيدة الجدي ابله الجنرة اذرة باره الخدام بهاري كه موي برزد و جذام
 قبيد است الجنرة اصل درخت الجرد ان الت حروي الجنرة موش و شفا
 الجنرة شيرت اب الجرم كناه الخريبان كريان الجنرة بره و خستر الجنراف
 جينر كفته لي شمارش الجناء اروح الجنتم جاكسوا المشرة سرده خشك الجنان
 نجاست كرد ان الجنائت والمقتل رشوت و نام مرد الجناء خاشاك آرد و
 ديك الجنى بوست خرما الجناب جوب بالان الجنية خشك ريش البتل معروف
 الجناب عامه خرما الجنان كاستان الجنان كسينه الجنوة و خرمنك الجناب
 مغز درخت خرما الجنان سيم غنده مشتت يقال انت المراته بجم ووشينه
 فرد يقال باجه شكم مرد الجننة ان نوي است از خرما حساب الجنى معروف
 الجنى موي تمام الجنية كاسه سر الجاهم الجنان فرو ايد خرد الجنوة بجمع سروران
 الجنيب جنابست تشبه و جمع اندروي يكسان الجاز الجنيب سياه نزيك
 قول تعالى فبقرت به عن ذنب بديش از روز الجناب برة الجننده كنبه سياه
 الجنذب ملح خرد الجنة سيدة الجنودى كود معروف الجنال جنال الجنال جنال

والماء لوزن آبستن الحايي استركد اشتبه بجرا از بهر بنسنة حايي الجيم نكاه وارتخ
وتبار الحايمة اتس ثغته العين الحايمة بشنة آب كرم يقال ماله حائفة ولا آتة
سبح نازده الحائفة الناقة والآتة الشاة الحاي ويا حارب ذوده الجاش فاما
ستان الحايط ديوار بست الحيطان جماعة الحاييل فوالاهه الحاكه جماعة الحاييل
سال براده **ب** الجبانة الجنة يكي جب التوشاد سبندان دانة **ج** الجبان
نار دانه جنة القلب ميان دل الجنة السواد شونيز الجيتب دوست
الاجباب والاجباب والارجنة جماعة الاسنان ما زكي وندان الجبند وانا الجبنة
الجبار مداد فروشن الحبس زندان الجينس بازة داشت و مال سيبلي الجبلكة
وانه سكتنه از كندم يقال ما دوق جبلكة ولا لبتكة الجبل رسن وهدرمان
ويونذ جبل الوريد و **ك** بان المتف مكر يتول مات فلان حشف الغنم
بستره و الحتم فرينة **ل** الحرة فرحة برتلت زيريني الحيش تيز رون
معروف الج الاصفرة والج الاكتر عيد قران الجينج حاجبان الجانج استخوان
لنز والجركنار الجوز جماعة الجربة ناجحت يقال في المشل برص حجره و تيزجا
و سطا يعني بارشادي استنه يرغم الجرسك الجازة والاجار جماعة كبتل
خرد الجلكة برده و كبل الجمل اي برخن و بندجهم الارض سميتي وي خيم العظم برده

٢١

الحل

وي **د** الحداد تبروتيه الحدب بنسنة و موج **هـ** الحدث حدث و بزنا الاحدث
جملة الحديث سخن و خبر نو الحدانته جواني الحدبة سنجة الحداد داشت و نايبت
جيزي و تيزي تنبع و كناره الحداد آهنگرو و ذبان الحديد آهن و جيس تيز و مرد سبز
الحداد انكه حدما زنده الحدقة ديدة الحديقة بوستان **ز** الحداد نعلين كره الحداد
بيدار الحدق كوسفندان سياه خرد و الحدقة واسعة يقال اغد الشبي بخدا
غير نامة وراكفت الحدبة عيطت **ح** الحاركة الحريت معروف يقال هم عليه حرت
ايشان باوي بجنك اند الحرية معروف الحرف كشت الحراثت كش و تزر الحرج
و سنجتي و بز الحرا كما حران جشنة الكبد المري جكر تنفة از ب سكي الحيزر جماعة
الحيزرة طعام لطيف سنة بارد و شيز الحيزر زيون سكل سياه الحوزر تيز قوي
بجدل و الجاج الحوزر باكرتم الحيزر نيران الحيزر اسنواد الحيزر رمة او اندر كوه
الحرس باسبان الحرض از ناك الحرض يماي كرفته در باطن الحصة و الحارصة
سكتكي كركم بود بوس سرة بزرده الحرف كانه جيزي حرف شكل الحريفم
بيشه الحرق سونكي مانه الحراقة آينه جيبني الحريق تاوه الحواك و الحركه حشيش
يقال للمريض ما به حراك حرم الكعبنة يراض وي الحريم لب جويي الحرامن كمد و يده
يقال حوسري بكذا وي سدر است بان كار الحرازة سوز دل الحزم استوا

کاري. المشارة نیکدانی المرقی زمین نریب بلند المیزن انوو مین المرقی و زرد
 قوی س المساء اشامیدنی الحرب کویری و نام داری میقال هذا يجب ذلك
 این بانرازه آنست و بقول حبیبک یا این بسده بود ترا الحینیت در صفات
 حق تعالی کفایت کنند مهانت نیی و اسطه اسباب الحسود حد کینی
 الحسرة بیسانی بر کشته الحسرة مانده الحسین بانک آتن المسک درخت
 الحسنة کینه الجبل کوساله الحسین نیکو. الحسنة نیکویی الحسان نیکو خو
 الحسنة الآتسکم یوم المشرد روز قیامت المشرة ووه خرد در زمین
 المشرات بجانه المشح کوزة خرد که آب سرد و آرد المشستان
 سبی المشح حش لائهم کانو ایقشون جرایهم فی البستان و آبخانه الحشیش
 خاشاک المشف فرماد بود و فی المنزل اشفا و شو کینک یعنی از دوزخ رخنه
 و المشف بستان بی نیز المشقة تر قصب من الحصة سنک ریزه و الحیث
 الحضب بهزم الحصبته سرفح الحصبه کشت دز ووه ایام الحصاد وقت دز
 حصاید الالبسة سخن بر اکنده الحصبه بوری و زندان الحصور بر سزنده
 صحبت زمان با قدرت الحصیف ماقبل الحصین جای ستوار الحصان
 زن نهفته از همت من الحقة ترد کیمی الحقة و الحصاره بشیدن شهر الحقیض

کره

کوه الحطب معیزم المحيطیم جای است بر دیوار کعبه الحظيرة دیوار بست الحظ
 بهزه الحظیظ بزمند امراته حیظته بهرند از شوی. ف الحظیظ در صفات حق
 تعالی نگاه دار خلق از آفات و نگاه دارنده ایشان در جمیع احوال الحظیظ
 عمیت و خشم الحفنة پری کف از هر چه بود الحقی مهربان و دانا. الحقییه
 معروف الحقود کینه دار الحقیه خوار الحقی درست و راست و قوله الحق لا آتیا
 یمن للخب رفعتونین قال الحلیل بنی احمد الحق جامعته له الاذاه فکان
 السکون فیکش فاجتمع الساکنان فخرکوه بالضم عایه طرف الایم و الایم
 الحقیقه راستی چیزی ظاهر شده بعبان الحقیق سزاوار الحقائق حقه کر
 ماست الحقویان مردم و از ار بند الاحقا و جماعة که الحکم و الماکم و الحکام
 داوری برة الحکمة آسن لقام که بکام اسب بود الحکیم در صفات حق تعالی
 درست کار و صواب گفتار الحکام الحکیم سخن درست یی و درست ل الحلیب
 شیر و شیده الحلیب بجنه الحلیف موکند الحلیف غیث الحلیف یار الملق
 کلاو الحلقه جماعت مردمان و علمته آسن الملق جماعه میقال فی الدعاء عقری
 حاتی گشته باد و کلبه بیده الملق رخص شیر الحلیل هم خانه و شوی الحیلینة
 المدال معروف و مردان اعرام بیرون آمده الحکم کنه الحکم کنه و سبستان الحلیف

در صفات حق تعالی قلمت در بند زانند مقوبت را چند آنکه خواهر الحلو
 و الخلاوة شیرینی الحلی برایه الملیی جامعه مرغی البیر الحامیه مرغی ناک یوم
 سمت نیک کرم المیثت خنک خرد که در وی روغن کنند شیخی جمیثت یعنی
 و غضب میثت ای شید المیثت در صفات حق تعالی ستوده بخود درازل
 بجدال و کبریا المهره سالی تنکی المهره خرسعار الحارثه سخی کرما الحرقه
 نام کبیا و حرقه نام مرد المفض ترش کبیا المثل بارکسم و بار درخت المثل
 الموهله اشتراک بارکش المیثیل بذر قمار و آنکه از جای بردارند غریب و اصل
 نشاند و بر خوانده و باران نیک المماله دیت المه ذنبه کدر خنه و جا
 آب کرم المام کبوتر المامه کبی المایم جامعه المام کرمایه المامات جامعه
 المیثم خویش نزدیک کغم و یغم توبود و خوبی و آب کرم و باران تابستان الموه
 و المی و المی بدر شوی احماء المراهه کسها زین الموه و المی بر شش کرما المیثه
 تعشتم ن خناده شهر روزیست و دوم و میثت سیوم و بیست و چهارم
 الختم سبوی سبز از به شرب الخمر شبن نای کلو المیثه بزره بران المیثه
 کدم فروش الموهظ بر کینه المنظلم درخت کبیت المند فوق خر بیست المیثی
 مسلمان المندقا جامعه الممثل کام و متقار مرغ المند زین مرد المنان رحمت

نشانیده

بشایدند. يقال فی الدعا جئناک و حنا نیک یعنی رحمت توی خواهم الحماسته تون
 معروف در مسجد مصطفی علیه السلام که بر خرق وی بنا لید الحنو فی الصاقه سرفرو
 افکندن و خویشتن و توبه کردن المیثه کمان نداف و فی المثل المثل الحنن حوری یعنی یعنی
 راد یعنی نسائمت برقم و الموهظ زن و مادر و خنجر و خواهر الموهظ من الموهظ
 جامعه الموهظ کل شرح بقول نعوذ بالله من الموهظ بعد الکوبر بخدا می اند خرم از کار
 الموهظی دوست و یاری کر. و يقال انه حوار القلوب یعنی در کین کنند و طهات
 الموهظه جند ان الموهظ معروف المیثاض جامعه الموهظ با دوز و الموهظ سال و قوه و ثیبت
 لا حول و لا قوه الا بالله یعنی بازگشت نیست از معصیت که بعضی حق و توانا
 نیست مگر بتوفیق حق تعالی زلنا قوله و حوالیه کرد وی فرو دادیم الموهظی یکساله الموهظ
 بران و راه الموهظ ما را فسیای الموهظ زیادت از صد شتر المیثه شیرین المیثی
 فرود آمدن بدو المیثه تنیدی چیزی الموهظی الموهظ معروف المیثی جامعه المیثه
 المیثیون کندی الموهظ میهه دل يقال شد میازیمه اما د شد م کار المیثی
 عیید مایه الموهظ وقع القوم فی میثی بیض در آتش موقی کار اقاوند که خلص
 المیثی ننگان و لا خیبل و لا قوه الا بالله لعه صحیقه مغنزه الموهظ جانور با جان
 المیثی بلاکی يقال خنسلار و بشتاب قوله اذا ذکر الصالحون فیها الموهظ یعنی

وجز الكعبة حيلم وي الجاز معروف الجلي مقل الدارة بند مرغى است المدينة سيار
 سخن الحدة تيزي الحد اوجانه ميبست زده الحواد نام كوه معروف الجبابه كرسه اقبابست
 الجز بالتحف فخرج المراته الاخراج باعه الجز جاي المان المرفه بينه الحرم حرام الحرمي
 منسوب حرمه المزين كروه وورد قرآن وعبادت الجز اتم تنك استوار **س** يقال
 ترك اولاده تيامي حنكلا يعنيه فوما نذرا زبرد الربيه جشم درشتن نواب العطاء
 الحساب ودرشن بسندره الحش كاي الموشن كجه سوسماوه يقال في المثل
 لا آيتك بين الحش يعني سر كزيرد تونيايم وذلك ان الحش لا تسقط السن
 الجبته شرم وشم **م** الحضم غوره وورد وقت الحضة بهره المصان اسب نك
 الحضيضي را يكشتن الحضم بن يعقل **ق** قوله تعالى حطه تبيعه نواحيهت ككده
 باركناه از خود **ف** الحفش خانه خود و دوك وان الحفاف كانه **ق** الحقبه
 مستاد سال الحقبه جماعه الحقبه است تيره سال الحقاق جماعه **ك** الحكه
 خارش الحكه سخن درست و كار صواب يقال سخن باز كشيده از بدني **ل**
 الحلاب كاوه ووشه المله تيرت ككوره الحلس نرم استتر اخلاص جماعه
 الحلف عند آتام الملاق وقت بز كرون موي بمننا الجل حلال الحلة
 محنت قوله وانت حل هذا البلد يعني توفرو ادي بين شهر الحليته

نشان و آريش الجاز خرا المهر والميزه والاعمره جماعه الميزه الاقره سبيده جاز تباها
 خرفغره حمار الخش خر كوره محض موضع المحض زبره نخوه المجل اربشت وسه الجا
 ذوال شمشيه الملاق كره ورون حشم جيمه نوي است از عرب بين المي جاي بزده
 خاض الميه اندك خورن **ن** الحناء معروف الحنث بزده وكناه وسوكند كستن
 يقال بلغ الغلام الحنث كمد خطاب رسيده الهندس اريكي الحنثه كمشته البهفه
 السبايه الحنثه كندم المتطاط الحنثه قرة كونه بال الحنثه جوب بالان وجوب زين
 الاثناه جماعه الجول كوش الجوانه او موي **ي** الميزه نام جاي است بكوه الحينظه
 بر سينه الحياطة كناه ودرشت الجين وقت الايمان جماعه الايامين جمع الجمع **ك**
الحيات الحى المفتوحه الف الحابث خويش الحوات جماعه وايضا صهر الحايته خنبا
 الحاتم مهر و كمشتر بني الحايته تعاقبت كاز الحانر سبطه نيكو الحارب ذره الحاربه
 معروف الحوايج جماعه وايشان قومي انك كيكه كقرنا بت كسند الاله الحاشقه
 بت شده الحاصه جبهه الحايته الحايقان مشرق ومغرب الحافي بري و پوزر
 بال مرغ الحوافي جماعه الحال براد ما در و نشان بر اندام الجيلان جماعه الحاله معروف
 الاحوال جماعه الحالف كلابازين ومروني بسر وعالقه البيت بس خانه وهو خالقه
 اهل نيتيه يعني تيار دارايشان است الحايط شير بوي كرفته الحايته كشت نمازه

حيات مفتوحه

الطريق الى ليف راهيم ناك الماينه بينانت وينا انت كره **ب** المنيو: منها في
 جنود الارض كياه ونبوه السماء باران الخبيثه يحيي الخبيث كره الخبيث بويه المنيو
 زمين نامون يقال رخل فيه جنه يعني مرد با تواضع است الخبيث ريم اصن
 الخبيث بليد اثم الخبايش مي الخبز اكايمي الخبيث اكا ه الخبير درصفا
 حق تعالي وانا بسرار آن جمله ملكوت بين از آفرينش وليس آن از نيزه
 الخبيث افروش الخبط ريخته از برک و يغروي الخبث ديوانكي الخبال تبايي
 وطينه الخبال بالوده ز فوج زايينات دروزخ **ت** الخبيثه الكشتانه
 الخشن داماد الاختان جماعه الخوج با دخت الخدرخ الخديسياني
 جماعه الخدعة والخديعة قريب الخذل ستر ساق الخدم جمع خادم الخديعة
 باي برغن وشوال بايه الخدين دوست الخزيب ويران الخريته والخزاب
 جاي خراب الخزيه تهمت زدكي بفساد الخزيه والخراج نفقه كار و روزي غله
 بر زمين وفي الحديث الخراج بالضمان الخزيه ساكره بديده ماده الخزيه و
 بردكي الخزيه والخزوه جماعه الخزيه بانك آب الخزوه ز الخزوه موربه الخراز
 جرم ووز الخراض دروغ كوي الخزيه معروف الخرف فرقت الخريف
 وسان الخزرج قبيله ونيزه وهو اسم احد ابني قبيله الخزرج معروف الخزرج

خزوه وش الخرف سفال الخرافة كره الخزيه كره شرم كين رخبا
 اثم ز كالمق باغتت الخزازيان الخشن كوك الخبيث فرمايه الخسف
 الخشب جوب الخشب جماعه الخشن جيزي درشت الخشب جوب
 فروشن الخشاش مرد سبک و جنبه كان زمين الخشاش كوكناز الخشيشه
 بانك ضعيف **ص** الخشب جاي كياه ناك و آبدان و خصيب الجنان مرد
 الخشفه جماعه خزان و بوت وي و نام مردی در عرب الخشميان مردم الخشا
 شكاف و سوراخ بزوزن الخصاصه درويشي الخصلة نشانه زون يقال
 الرامي خصلة تير بر نشانه رد الخصلة نحو الخصل والمصال جماعه الخضم من يخضم
 بالحق والمضمم داوري كره الخصباء جماعه و خضم بجاي جمع استقال كسند قال
 تعالي وهل آتيك نبوه الخضم الخصي خصيه كيه **ض** الخصب زكين الخضر
 كياه سبته الخضراء كياه و لشكر بيار سلاح واسمان الخضر نام سيمبري امره
 نيك بر اختلاف الخطايا صواب الخليله كناه الخطايا والخطايا جماعه
 الخلق كار بزرگ الخليلب جماعه سخن كوي درروي الخطايا قومي انذار
 روافض المنظر انذاره مرد و نردكي سهداك و آنچه بردي كره و بنده الخليله
 بقدر يقال لفلان خطرته من الجن با ديري داره المنظر معروف المنظره

ربوده بخير المظلم بينه ستور سخن زرت في الحقرة زن شرم كين المغيث الماني
 دهنده الحنقن آسايي وناوشن المغيث سبل المفا موزه ووز الحنقة ضغني
 كاردين الجني بويشده الحنقة جاه ل الجلي كياه تره الخلا جاي نهي الجلبه
 الخلابه زن فرينده الخلد دل الخلد كوشوار الجاني كياه آميخته آرينه
 ورز ووشك وموي سياه وسيد ذو الحنقة بنت خانه اهل جاهليت الخلابه
 رستكاري الخلبط شريك الخلد طان شرابا خنة از دوسر انكور وخرما باجران
 خليم العذار سر از سر برده الحنق فرزند بدو سخن بزوكوه بزتنبيه وجمع دره
 كسان الحنق فرزند نيك وبدل الخليفة ساكار الحنقاء والخلايف جماعة الحنقة
 اشتر استن الخلق والخليفة اوريدان الخلق جماعة كنهه الخلاق بهره الخلق كما
 خانت وسرا وار الخلق بوي خوشن الخلاق در صفات حق تعالي نونوه
 آفريننده بر جيز تدبير و ترتيب جماكده نطفه آفردان نطفه علقه بانضغفة آخره
 الخلق سركا تعال بس عنده خل ولا تمر نبرديك وي خروش نبرت الخلق في الملة
 خصلت و حاجت و درويشي الخلال سركا فروشن الخلل والحلة تكاف الخليل
 دوست و درويش الخلال باي بر سخن الخليل بي غم الخلية زن حشنة والخلية كسني
 بزك و موضع زبور غسل و ماده اشترى كنهه ديكري را بروي افكند تا مشير و در بر بنده

بخود و انت خليه وانت برة از بخانت م المحرمي و انكور الماري فروشن الخلية
 صد العظيمة يعني حاشنة الخليس و نوح شنبه و جامة بنج كرو سياه باخر ركن جن هيمه وسير
 و قلبت جناح و ساقه الخنقة كلهم سياه باعلم الحنقن بارك شكم يقال زمن حنقن
 اي جماعة الخفاص جماعة الخنقة درخت كه با غار باشد الخنق ريشه جامة الخنقة
 ريك و نرم ن الحنق معروف الخنقة معروف الخنقة ريس مي بيست بقدرها
 يقال خنقة خنق ريس كندم كنهه الخنقة خنق خنق روزگار الخنق سخن زرت
 يقال جعل خنقيل مرد كد شنبه الخنق جاي تهي الخنق شنبه و بجه زن بنان بره
 الخنق از زهيم زنم الخنق جماعة الخنق سستي الخنق است الخنق و زمين فرخ
 الخنق رينيل ف الخنق جاكران ي الخنق نيك و نيكو و نيكوتر الخنق زن نيك و خنق
 نيكو الخيرات جماعة الخنق مرد باخر الخنق معروف الخنق موم استخوان بينه
 الخنق و الخنق ريشة الخنق درزي و مسجد الخنق مسجد استيما الخنق ريب
 و سياه الخنق و الخنق سب و اران الخنق خيمه كره الخنق ريب يقال الخنق
 باخنت اي بيده الخنق كما بي الخنق نمان الخنق نواله نمان كره الخنق مرد فرديك
 الخنق قريب الخنق و حدث حيوان الخنق كالا و خرد خانه الخنق جوالان و
 الخنق فر كوش نره الخنق دمانه سياه الخنق ذرز الخنق طعام زن نوزاده الخنق

کوسفند خانیکی الدراجة زاجه الدراجة درونی از اکره بسا و اندامه الدراز و الدارة
 سراجی الذور و الدیار جماعه الدارة حلقة ماه واقتاب الدارجینی معروف
 الذراع مرد بارزه الدارحضة استخوان سزرا نو الماء الدراق اب جنده الدالقه
 والدالقه والدال ناز و استیانی الدالیه و ولاب الدایمه سکنی سرکه خون
 روان نشود الدامغه سکنی سرکه خون روان شود الدامغه سکنی سرکه خون
 رسد و وی منملک است الدراق دانگی الدواق جماعه الدارویه بیابان الدار
 سخنی روز کاره الدوامی جماعه الدایره حلقة و سخنی و دولت الدایره جماعه
 الدایمخ بیاده البزة معروف یقال جعل کلانة و براقرینین سخن وی التفات
 نکره الدیز کتبان عمل نجی الدبر عاصم بن ثابت بن الاقبح یقال شرار الدایره
 الدبری و هو الذي یذکر بعد موت الحائض البزة کرد زمین البزة سزیمت
 الدبریش استوار یقال یجود و اشتد بریش و فی الحدیث ان المنافع لا
 یاتی الصلوة الا بریا منافق یناید بنماز مکر از پس بر اکندن جماعه الدیور با پس
 قبیلته الدجاجة ماکیان الدجاجة دسته ریمان و جمعها الدجاج الدجال
 حق یباطلن الدقحز و الدجوز روز ابراک الدجیمه ریش لشکر و نام مردی از غنا
 الدخل حیانت و عیب یقال هذا الحرفیه دخل درین کار فساد وی است

الدخیل تو در اینده و کار الحسن تباهی دل الذرة و الدون و الذرة لهو و بازی
 الذرب ذر و ارة الذرخ نوزة نامه الذرخ راه الدرجة بای کاه بر بلندی الذرة
 کرد و نیک کوه کان الذر باران و شیر و کتابت از نیکی یقال لله ذرة کار خیر
 حق تعالی کرده باید الذرند معروف یقال ذرة ای عمل الذرة شبر الذرک
 و الذرکه در باب و بای کاه الذرک دریا بنده من ادرک و هو ادر الذرک
 نانی سفید السعة تازہ فی الدیم حرتو العانة الدنما ابریسام الله
 و الدعوة مهانی الدغی بسر خوانده الاذیناء جماعه الدغل عیب و فساد یقال
 فی هذا الامر دغل درین کار فساد است الدغل درخت دریم چیده یقال
 فی شتم الاقرب یافارای بیس الدقنان سرد و خوب بهلوی اشتد و هر دو کوه
 و قیاصصف الذاء الدقین بیماری نهانی الدقین جاه اکنده و بعضی از وی قی
 الدیقین باریک و آرد و جیزی خرد الدقاعة الت کرخ کوی الدقل آرد، التم الله
 خرمایی کرخ و تیز کشتی که اکنده و کان الکا قتل خرد ال دلال خادم کرمایه و زنجی
 مال الدل و الدلال نازینق و لوق اکنه در نیام بچینه الدلق ذله الذر معروف
 الدلاء جماعه الدمث زمین نرم الدمق دمه الدیمتم زشت روی الدم
 الدیمان ذو الذاه جماعه الدوی خونی الدنث بیماری تشنه و جمع الذر و سب

كان الدينى زومايه الدينية كاربلانية والدواة بركار الدولة بافت كام الدولة
 دارو الاقوية جماعة الدويي بيمار و بانك باه و كبت الدوزق بيمانه شراب^{الدويي}
 معروف الرقبة بيا مان الرقيات والدويي جماعة يقال وقولوا في دويية دوش
 كار قنا وند الدوم كدرو^٣ الدمز زمانه و روزگار الدهور جماعة الدفق شكخه
 الدغم والدغما فتنة عامم الدغش بري الدغين روغن داده^٤ بي الديووش^٥
 حيتت دروين الديوخو تاريك الديو صومعه الاوبار جماعة الديو تاري صومعه دارقال
 ما بالدار ديار و ديار بيج بشند نيت الديوخ ديزه الديو صومعه بيا كار بي الدين
 باويانت الدينان حكم كنده **الذال المهم** **توب** الذالكه كدوتر الدرب خرسا
 و ياز الجحوم وقت سيده الديو سيي شبيجه الديويله و بهلو و دمل بهلو^٦
 فرسوده شدج البخية تاريكي الديجي جماعة الخ ارضن الدخه عود الخا
 وود و تحط الدوز و اريد الدزة كي الدزج ذوك دان زمان الديو تار^٧
 الذراع معروف في الشير شانزدهم و مقدم و مزدوم الذوك نهاي^٨ الخ مخصوص
 آب الدعه معروف الدعه زخم آب و باره خون^٩ الدقه نمل كوفته^{١٠} الدب
 جناز الدجه بشكير فتي الدذل نام مركب بيجعليه السلام^{١١} الدلج بازونيد
 الدينية صورت^{١٢} الدينيا ابن جهان الدينوي ابن جهاني - وهو القياس^{١٣}

الدوق معروف الدو كرم الديو ان جماعة الدوزا كستن سسر الدولاب
 معروف الدولة جيني و ت بيت و اذ الدوا به سر شيرة الدون فروما
 الدهري و بيرنه الدغما فتنة بانك الدغن روغن **الذال المكسوزة**^{١٤}
 نر الكسوخ الديو صومعه الديو خلة باطن كاد الديو^{١٥} معروف و بانه شير الديو^{١٦}
 الديو^{١٧} جماعة الديو زره حرب و هو يذكر و يونت و بيراصن زمان و هو يذكر
 لا محالة الديو^{١٨} و ما دم الديو صومعه الديو صومعه الديو صومعه الديو صومعه
 سسر الديو^{١٩} دعوي نسبت الديو^{٢٠} جماعة كه بوي كرم شومند الديو^{٢١} خرسا
 است بنه و غرم و تلخ^{٢٢} الديو^{٢٣} الديو^{٢٤} الديو^{٢٥} الديو^{٢٦} الديو^{٢٧}
 تيزو^{٢٨} الدغش ابريشم بسد الديو^{٢٩} الديو^{٣٠} الديو^{٣١} الديو^{٣٢}
 بر در سراي^{٣٣} الديو^{٣٤} خنور بر الدغقان بزك اهل رستاق الديو^{٣٥}
 الديو^{٣٦} معروف الديو^{٣٧} جماعة الديو^{٣٨} الديو^{٣٩} الديو^{٤٠}
 جماعة الديو^{٤١} بيوسته و كار بيوسته الديو^{٤٢} معروف الديو^{٤٣} جماعة الديو^{٤٤}
 و شمار و باداشن و قضا و طاعت و عادت يقال ما زال ديتنه ابي^{٤٥}
 الديو^{٤٦} بها خون الديو^{٤٧} جماعة **كتاب الديو^{٤٨} الف** الديو^{٤٩} نفس
 و ذوات الصدر حاجت نهاني و ذوات الديو^{٥٠} ملك يقال جاء فلان^{٥١}

ذال مكسوزة

و دانت نشسته فرمان بردار آمد و ذوات مکلف اسم موضع يقال جاء فلان
 ذوات العتاة و نماز شام آمد لقبته يوم بديش روزي - يقال اصل فلان
 ذوات بينهم میان ایشان صلح کرد يقال وضعت الید الی ذوات بطنها بکم
 نهاد الدائرة کرانه حلقوم الذام و الیوم عیب الذبذب قضیب مرد الذبح
 الذی یجیه کوسفند سبمی الذخ کینه الذرا بناه يقال کتانی ذراه ای سی
 کتفه الذرة مورچه خرد مثقال ذرة سمک بای زرده يقال سمجد ذرة
 افتاب الذریزة برکینه مرده و وی چیزی است نموش بوی الذرة
 داروی چشم الذرع و ل طاق و کز کربس و تمامت مرد قوت که
 برسد الذریع مرک فاش الذریعة رسانده بمقصود الذقن زنج الاذقان
 جماعة الذکا و تیز هوشی الذکور و المرد و آهن بولاد الذکور یاد دارند
 يقال فی المثل اذکنت کذ و با فکن ذکور اجون دروغ کوی باشی یا در
 الذکا که باکی و زیرکی و سبیل الذکی تیز هوش و کشتار الذلول مرد
 و کورست برت و اسب دراز دم و نام جایی الذمیم کوهنده
 کنایة الذنوب جماعة الذبذب ذنبت الاذن جماعة الذنوب و لوزر که
 الفرس الذنوب اسب دراز دم الذینق و الذمان است و الذود جند

ثاء اشترب یعنی ارسته تا و الذواق جنبی در ذواق و الذواقه مرد و زن و
 سیر از ناشویی يقال هم ذوقه فلان ایشان خاصکان وی الذذبذب
 الاذانب جماعة الذیل و امن يقال ذیل ذایل یعنی افسوسی و خوار
 الذیال اسب دراز دم **الذال المقهور الف** الذو اب تکینو الذواب جماعة
 يقال موت ذوق زدوب الذباب کس الذبان جماعة ابو الذبان کنیت
 بن مروان و وی کنایه است از بوی ببل که مکان آن جا کرد بوی ما خوش
 الذبجت ذره کلون الذبالة بلینج الذخرو الذخيرة یخنی و الذرق خرست
 الذریة فرزند و تیز جمع افتد الذرة کاورسن **ذ** يقال ذببت السیف تیزش
 رفت که ذکا افتابن الذیابی و بنال چیز و جا کران **الذال المسوزب**
 الذیب کرک الذباب جماعة الذریة زر بلایه الذراع کوزش دست و صدره
 الذرة بالای هر چیزی الذری جماعة الذری بنا کوشن که الذکری و التذکره و
 الذمب بارز - يقال هو یجی ذمازه وی نام بران بجای میدارد الذمة حمد الذمان
 جماعة الذی و اهل الذمه که دیگر اران **ذ** الذباب باران الذقن هوش
الذال المعنوی الف الذیاب من الواب کار صواب ذرست الذایب من الذوب
 ماست و ذوق و من الذیب کار شویده الارب شوی ما در الارب ذن در الجارة

بدرود ۳

بایات منقوله

الراية بزكافي بسود رابط لمباش مرد ولاوت در بيم الراية والزوجة تمل يقال
 اخذت رايته بكر قنص كرميتي تحت الياية كاد راست ايستاده الواجل بياده
 الرخل والرجاله نحو الرجال والرجال جماعه الرجالان بياده وجمعه الرجال الواج
 بي الراحة تاسيع ميانه كفت الياية استبرزشتي وبار الواجيج رازمانه
 الازدي جماعه كنان الرايس ويقال خذ الامر من راسك كرايس كير يقال
 اصابت فلان من راسه دمان دوشس الرايس سر فوشس الرايس مهر قوم
 الرايس كوه الراسي جماعه الراضع مرد رفت كه ازستان نيز خور در الراضعة ذدا
 شير البهينة الراضية عين سيدة الواجيني كسوز ريشي قوله تعالي لا تولوا
 راعنا ملكويدت راعنا وطلب فرعات ان سفر صلي الله عليه وآله وسلم كرميتي
 كلفه الراعونه والراعونه شك در بن جاه كه آب كشنده بروي استند الواج
 وراعاتوا بذلك لانهم تركوا دين علي وكانوا اصحابه فخذ كوه الواج وخبس كا
 الرايس كرا وراكي الالان بجه استنمزخ الرايح مرد نيزه دار الواج كور هندو
 الراوي بالونه الواقول تب ومن ستوران الواوية استنزاب كس در سفر
 و مرد بسیار روايت كنده يقال هو راوية العلم حال علم است و هو راوية
 الزيات وي بدقتار است و تهار الواجوع مع معه دار الرضبان جمع الوا

۳۱
 الرجال

الرايح طارة توده خال كه مومي از سوراخ بيرون آورده باشد الياية بوي اليايد شين
 رو كاروان از بهر آب و علف الراي و يار دل الياي ساينه بري ب الرب و ضمنا
 حق تعالي خداوند و آفرينكار و پروردكار و صلاح آرنده كار و بادشاه و ذوا ابتلا
 الربوية والربوية خداوند و يار و يقول رب الذار مالك سراي و كذلك رب البعير
 الارباب جماعه الياي في مرد خدای بعلوم و عل الرايب برزن الربينة و تمرن
 الربائب جماعه الربايب جمار بايان خانه برورده الربايش كار باه باز در زنده
 كار دين الرناخ سود الزنده نام جاي است در باوية الرض بير سنه و باه
 الريع ميان سراي الربعة مرد ميانه بالا و آيه دان حجام الريع بهار الراي
 استنزه جمار لة الربايعيات جماره ندان ميشن الربيكه كاي ب التقا فان
 بستند اندام الثغر الرتل مستوي البنات و رجل رتل دندان يدي كير جدا
 اليرعة دستنيد آرنده الرتم نوعي است از دخت الرتوه كام ث رخل رش
 الجعنة جماعه الرثانة زنديكيا جماعه الرجاكاه الارجاه جماعه معروف الارجاب
 جماعه و جبنان رجب و شعبان الرجز شر كوماه الريع باران الرحيم قين
 مرد دم الرجة باز آوردن زن بخانه شوبي الرجة اسوب الرجة عذاب الرجل
 مرد الرجال جماعه يقال للمراة زكوة الراي يعني نيك راي الرجل موي باعده الرظم

ساخت

کورینه البتة الشيطان الرجيم ولورانه از رحمت خدايي **رئي** السياه وندان
 خاينده **الرجنة** فراخي بيك سوي مسجد **الرجب** و **الرجيب** جاي فراخ **الرجل** اللان
 استر و نگاه الرجال **جماعه** الرحم زهدان و **جويي** التوالا **ارحام** خويشان الرحمن
 صفات حق تعالي **افريد** كار و راه نمايي و درشت ده و نگاه و ازني استحقاق و علية
الرجيم در صفات حق تعالي بخشايند برومي **توفيق** و نهفت و اعزاز **الرجيم**
 از زمان **الرجيم** منع **الرجيم** كل و حل عظيم **الرجيم** سوار بر نشسته **الرجيم**
 ديوار **الرجيم** زن گران سنگ عاجز در كار **الرجيم** و **الرجيم** نيل فومايه **الرجيم** بصلت
الرجيم ايل **جماعه** **الرجيم** ماده استر لاغر **الرجيم** مرد آهنه **الرجيم** زن آهنه
الرجيم **مصيبه** **الرجيم** **جماعه** **الرجيم** جاه و آورده **الرجيم** **مستند** حق خلق
الرجيم معروف **الرجيم** **اهو** **رجه** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
 كار **الرجيم** در صفات حق تعالي راست كار و صواب كار **الرجيم** **الرجيم**
 حكمت و عاقبت **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**

نوع فاكه
الرجيم

ابراز تبازيانه **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
 مال بسيار **الرجيم** بسيار خواره **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم معروف **الرجيم** سخن زشت و صحبت با زن **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
 بل كنده كندم **الرجيم** قومي اندك منع رونده اند در كار دستي علي رضي الله
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
 وزره و بساط **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**
الرجيم **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم** **الرجيم**

وباز

الرجيم

الرئوح مستور كد زن - الرئوح ينزه زن الرئود در جسم الرما و حاستر عام
 الرما و سال يداك و قحط يقال زبل كثير الرما و مرد سبار مينز باني خاك كور الرضا
 سنك كرم رصان معروف الرئوح باقى جان الرئكة ماويان الرمل ريك الرئكة
 يكي الرئول تيز رفتن الرئيم استخوان بوسيده و صيده زده الرئوث سرقين
 الرئوح راحت و رزيرين باو الرئوجا نام جاي بلكه الرئوش نرفار خانه
 برين الرئوض سبتره زاد الرئوح كارزار و بيم الرئوق سر و سينه و او ان سينه
 الرئويه انديشه و الرئويه باقى فام و غير و يا حاجت يقال ان لنا قبلك تبة
 يعنى ما ربتو حاجت است ٩ بغير رعب لاغر الرئعته ترس و باقى باه يقال
 رعبوت غير من رعبوت انكه ترسند مردمان از بزرگي تو بهر از انكه بخي ايند
 صنعين تو الرضانية ار اميده و زين بسنت يقال فعل ذلك رعبوتى ساكننا
 الرضونك ادى ميان دو سپند و زيني كه موضع ولادت و ي با سايى و او اميده
 كرون فراخ كشته باش الرضو كلنك و جاي بلند الرضاه جامعه الرابوي حوش
 رزيت الرمان مخيني و رزيت المنون حوادث زمانه الرئب در تنك الرئمان
 سبرغم و روزي - قول خربت اتبعي ريجان اللذيعني روزي خد اي ميطلبم
 الرئيد انه باه استنه و خوشن الرئيش بر نهنده تيز الرئيش كره ما موحته

الرئطه جادريك و سته الرئع فرأيه الرئغان آخا زكارا الرئيش زك و تيركي دل الرئان
 سير آيب **باب الرءاء المضره الف** الرءا سيني بزرگ سرب الرئب بي بخته النساء
 الرئيا نوزاده الرءاب جامعه رقبض المدينه ميان شهر و رقبض الرئيل زن مرد ربيع
 چهاريكه جاء القوم زلج چهاركان چهاركان اذنت الرئبه بايكاه الرئبه سبتره
 زفان **ج** الرئبند برستن **ب** الرئبه تنك الرءام معروف يقال جاء
 الكتاب سيعي جواب انه حمار الرئجوله و الرئجوليه مردوي **ج** الرئب فراخي الرضا
 خوي تبت الرئم بخشاين **ج** الرءاء و ذرم الرئخته فراخي در كار الرئون
ز الرئوه مصيبت من الرئع خورده كاه ساغدا من الرضاب است من اليوم
 امروز روز ما يداك بد كوه ان است الرئطه كياه ترن الرئول استر غان
 الرئب مرض نيك الرءاوة و الرءوة كفل سبير و يقال تحت الرءوة اللبن
 الصريح يعنى بصورت شكرا معنى سبينه **ج** الرءاف استخوان ريزيد الرءف
 الرءقه كروه كاروان **ج** الرئبي بخشيدن منفتت بال مندان كه يزيد الرءاف
 مان تنك الرئيه افسون **ك** الرئيه ذانوا الرءا كذبي رشك و يي مهابت الرءام
 الرئهم اقداره الرئكن كانه و خويشان الا زكان جامعه **م** الرئع ينزه الرئال بافتيه
 زغال خوما الرئمه برسن كهن يقال اخذ الشئ برئيه همه را گرفت الرئمان ان الرءا

ن

ناردان **ن** الزکریا و بی لفته عید قیسن و الرویضة مرد فرومایه ناکس الروح و کلام
 خدای جوسبیل و جان و رحمت الروحانی باک جان تعالی انبلی زوید امر زمان
 با جزئی الروح دل التوم معروف یعنی روم بن عیصون اسحاق بن ابراهیم خلیل
 الرحمن صلوات الله علیها الرومی واحد **ر** الرهبان عابدت رسایان الوابین جماعة
 الرهبانية کاروی **باب الرأء المكسوة** الرهبان شیر الیم آمو بزه الرئی
 دیر الرئیة شوشتن **ر** الرزاکوه و درایین و الرزاق و فی الرزق شود الرزقة
 خرقة حایض الرزاق معروف و بایم دامه آهو حی رنج تبب جمارم الرئیة غله
 بهایع الرئیة بندت الرزاق در خانه برین **ر** الرزقة ایتیه در بین حوص الرزق
 کند و بنت و عذاب و نزه الرزق کند و بیدیا و کفر الرزق بای الاربعل
 يقال كان ذلك علي رجب فلان یعنی در عهد فلان قوله رجب العجا و جبار رقم
 ستور در رقعات و ان کتند بر سوار الرزاق خوب بر لبه که بایه جزع جاه
 در وی بود **ر** الرزقة بار برداشتن الرزاق مرکب زمان **ر** الرزق شستن
 باری کر الرزاق معروف الارزاق جماعة يقال فلان خفيف الرزاق یعنی اندک
 دارد الرزاقه و لا یت جون خلافت و لکن مخالفت يقال کانت الرزاقه
 فی الجاهلیة لبني زروع و فی الحدیث الا اخرجکم اهل الجنة من لا یتعقل عنی

الجنة حرشید و البرزخ شدید و البرزخ یعنی المظلمة الزدقة کدش انکار قوله لاریة
 فی الصدقة باز کتن نیست در صدقه و فی الديوان معنی التزیید فی الشیة
 واحدة مرتین الرزق آخر بشت و بس بر شسته مستور الرزق او زور و او
 در شکم از دروس الرزق شیر يقال انفل علی رسک آهسته باش در کار انما
 بیغام **ر** الرزق من جاء به قال هو كرشه و بی حلال زاده است الرزق
 باره الرزقة و الرزقة الرزق الرزق الرزق الرزق الرزق الرزق الرزق الرزق
 قح بزرک و عطا و باری و شیر الرزاقه معروفه و فی الديوان شیء کانت
 قریش فی الجاهلیة للبحای ای تغاون الرزق وقت برداشتن کست الرزق
 و الرزق سیم و نقره الرزق جماعة که الرزق معروفه و شتر سوران الرزق
 رکاب دار الرزق زخم الرزق مال مناده در زمین الرزق واحد الرزق سید
 و عذاب الرزق استخوان بوسیده الرزق مغز جیزی و ایضا خاک نم دار الرزق
 بجزه دیوار بحر بجزه اول که آن اول در رخص کونید الرزاقه بجزه انداری
 بجزه دیوار الرزق رزق الرزق معروف الرزق بجزه زیرین الرزق
 و بی سامانی الرزق دو بوی و دولت الرزق بجزه الرزق جماعة بیکو جمال
 الرزق ارجاد الرزق جماعة الرزق و بلندی الرزق بجزه زاد الرزق آت و عن

اسرائيل واسمه موسى بن نضر السامور الماسن السامعة كوشن السام فرى رك زرو ورك
 النساء خاصة يقال كيف السامنة والعامة السامنة ووه زهر دار **السام**
 زمين **ي** السامية استر بله زده از كاز يقال وده استر كه بخر كرده باشند از بهر رك
 شدن يقال امم البخرية المثل السياره استبان معروف السامية بهما را باي ورفي
 جزه **سب** نام جاي وكفته اند نام مردى معروف السيب ريش وراه استبان
 السموات راه باي آسمان السبابه انكشت ووم السبب زمين نامون سب
 نام مكنه وي البيست المرام السبع شبة السبعة شوره السامع جماعة السبع قميص السبع
 موي وخوشه السبور جه تخنة انوس كس روي كتابت نمند السببر اندازة السببر
 باء و سوز السمر معروف السط موي راحت السبع نخچه السباع جماعة السبعان
 هفت آسمان وهفت زمين يقال هذه در ايم نوزن سبعتينغ ده از وس
 بمقدار هفت وبقول هذه ثوب سببع في غايه هفت كز در ازاي وهفت بد
 يهما السبق آتجه بروي بروي كز و بندند السبيكة زر خالص السبال سيم بالاي
 السبل بونش چشم وباران و سبال نام مردى السبله بروت مرد السبال
 جماعة السبيل راه السبيل جماعة السبئي برده تئينه وجمع دروي يكسان السبئي
 مثله السبابه جماعة السبوة سيم كز شس بروي غالب بون السبب

نورد ناك السبى دة جاشه غاز وانر سبمو در بيشاني السبخاج شير سيار آت السبخل ولو
 بر آت السبخجل بنه زوشن الدنع السجوم شكل روان السبخان زغان السبخان زغان
 بان السبخة خوخ السبخاج زمين نرم وكرم السحاب بز السحاب والسحاب بجامه السحر
 سوشن يقال اللبان امم نخوة السبخة كس سيده السبخة جماعة السبخة زده بقت
 كو كان السبخة طعام سحرى السبخة جامه كفن وراه السبخة زن سحرى السبخة
 از بنه و سيم قد السبخة لجامه باي باقة السبخول ووي نام جايي هت السبخة السبخان
 روي السبخاج زمين نرم السبخة القلب السبخيف مروم قفل السبخة بزجه السبخة
 نهاي السبخينة آره حاله السبخين آب كرم سوم سخنان روز كرم السداب معروف
 السد بند كوه السداد رستي السيد مرد راسته سخن صواب السيد بس ستر
 ساه السدفة تاريخي ورو سيني ومومن الاصداد السدس شس يك جيزه السدو
 سدوس قبيل من بكر السدق سده السدان جماعة السدق ثب اخرج
 السدرة بنت مردمان كز يد السدرب الابل وما زعي من الممال والسدرب الطريق السد
 راه كور آت السرخ زين السراج زين كز السرخ براه كاوان السراج بله زدن السدرة زده
 وخن در بافة السدرة تحت السدرة جماعة السدرة والسدرة شيه كاست السدرة سادي
 السدرة نهاي السدرة ان ترمك السدرة غير موضع في الوادي السدرة ان زده السدرة

وكان في زمانه فقال له
 راجع السدرة ودار السدرة
 زمين السدرة كور سيم سخنة

خطا سرف الشرف خفا کار خافل دل و سرف نام جایی الشرق و الشرقه ذروی
الشرقه بازه حیرت شیر مرد کوهی و جوی خود و بند کوار الشره جماعه الشره
که روی که سوی و عن رونا الشره مردی که زن و عن ارد قال النبي حیل الصلوة و التیمه
خیر الاصحاب ثلثه و خیر السرایا أربع بائیه و خیر المیوسر اربعة الا فیه اسم
انما شره فله آذ و اذکانت قلبهم و احد فظا السطح باسم السطح جماعه السطحه مرد
السطح فظ السطح معروف السطحه نیک بخت السطحه نیک اختری سعده بلخ
و سعده الشعوره و سعده الاخیره نام ستاره است السطحه بیر امن ستان
کیاه خوش مره و میان شاهین ترازو السطحه آتش فروخته السطحه دارو که در کوه
ریزد السطحه آبی السطحه جماعه السطحه زن سیاه رویی يقال اصابع
من النار یعنی نسان تفت آتش رسیدن السطحه بری زوکی السطحه
خال فرد و حضرت فرومایه السطحه در سن نیز ترش السطحه کشتی
جماعه السطحه بجه زانسترون و شون السطحه کالای خود و عن حش و دکان
السطحه ترکت السطحه السطحه فروشن السطحه سفد و زبره جیه السطحه
دحلیله برونی و تحت کشتی السطحه جماعه السطحه کشت آب خورده که
السطحه تخاموشی السكر نبیند عمل السطحه دل و آرام گاه السطحه آرام

۳۱۸

نیو

دل بین حق و الشکینه فی القرآن نام صوری است روی وی چون روی آدمی
روی بحقیقت باهنگام روست الشکال کاره کول السطحه بخت که بر نوزاد
در روی بود السطحه کالای بوده از و عن السطحه بر صفت دست از رنگ
السلمه سلم السطحه ریح السطحه اخراه سلس البول آنکه بول نتواند داشتن
السلمه روعن زیت السطحه زن در از زفان السطحه باهنگام السطحه
سینه السطحه سلم بستن و ایضا پیشانی الاصله جماعه السطحه حوی
زن السطحه نیکو السطحه تنکو که السطحه بجه نوزاده الماء السطحه
خوش کوار السطحه چشمه در بهشت السلم و السلم آینه السلم سلم
و نام درخت السلام جماعه يقال بخت السلام آهون من تویم الغلام کون
سنگل سان ترازو است کردن کودک السطحه باک از آفت و عیب و ما زکریه
و السطحه کونید بر طریق قلب السلام درود و سلامت دار السلام جایی
سلامت یعنی بهشت السلام در صفات حق تعالی باک و از دربار بهشت
و از کار خلق السطحه فی السطحه و ریح و ایضا عمل و قیل هو المراد فی قوله
المئن و السطحه السماء اسمان السموات جماعه السماوات اسمان خانه و بهر خبر
و ما السماء نام مکی معروفه خواهر السموات و السطحه جوان مردی

السما وخال سرقين آميخته از بهر قوتت زمين السعيد نوع كاوه و السمار شير نيك
 تنك از آب السمح حديث سبت السمح درخت خارا السمرا كندم كون السمح
 السمينة يسم كون الشير حديث كنده بسبب السمح جراح جدلي السميطة زوكوه
 السمح مرد يلف سبيل روح و خود ستر السمح كونن السمح سرود و سنواي و
 تو انكري السمح جاسوس السمح در صفات حق تعالي شونده جمله آواز با
 خلق و باشخ و مند سمه دريك بخلت السمك سفد السمك مايي السمك
 كبر السمك جامه كهن آب اذك السم زهر و سوراخ سوزن السموم باو كرم السمك
 روغن كاوه السممان روغن كاوه فروغن السمين فوه السممان جملة الشيني هم نام
 السميعان و وجوب كبريون كاوه و ان السمار و شنبلي و ايضا يكو بزفان
 حبسه السناء بمد قدي الشيني السمك بمد قدر السد اسناد حديث
 بفضله كاوه السارة بيانه السام كو ان البعير السمك اشتر كو بان آوز
 الشيني بيان راه السنون مساوكن و السواة عوزة و عيب السواة يرا
 السواييه جملة السواة سبب يزد كه حلقه ما دروي سموار شوه السواة
 بيان جيزو عدل السوي راست باقرينس السوية عدل السواة سبامي
 و شخص و بسايه و ديها و يرامن شهر السواة الا عظم كوه شيعيان و طاعت دار

سلطان السواوي روستايي يقال للكباش يظان في سواد و يترك في سواد و يظرفي
 سواد و سياه بايل است و سياه شكم و سياه يرامن حبشم السواد و السواة و
 السواة درون و ان الجنة السواة اوشونيز سوزة الشرايب تيزي دي و قوت و بي
 السوطا زيانه و براهه جيسه السوقي كابين از جهار باي يقال جاري في الحديث
 علي سوتقه سخن بنظم آورد السواوم جهار باي خردف السهل زمين نرم السواول اورد
 مشمل السهم تيز و بزه السهام جملة السهولة نرم اشتر و خانه در زمين يقال ان
 المرسل الذي يتماجون الي ان ترشوا ليجراي اخوانهم ليس هون يغرب للرجل السواي
 عن حاجته صاحب بنو سيموان انذر كنده غافل شونده بود ار سخن در باي السه
 معقد مودمي الشيني بد السيه كناه الشيب عطا الشيم سبل السباح روده در
 زمين السيد من السادة جملة السادة و جمع الجمع السواة من السواة
 شوي و مالكا جيزو البشير و وال السيبا و كاروان السيل معروف السواول جملة
بالسبن المعروفة السواة باي آب و قرح الاسار جملة السواة بقتت تا زكي
 جواني السواول حاجت و روزگار السبه سخن نكبين يعني و شتام السباسب
 جملة السباسب خواب و راحت السبحة غاز و طاعت تطوع و جامه از بركسته
 بارنا و سبحات و جهه اشراة تجلي و عظمت و كبر يا در لها زنده شيوخ در صفات

تن تعالی منصرف و جمله بخدا ازل و ابد قولم سبحانه اللهم و بجد که واجب کنم
 بر خود خدا و ثنا و مدح تو البتوت درویش السبالة خاکه دان المسبح مغت
 یک استرة برده السخت حلم السخه سحر خستین و سخت البهار
 یعنی خون جو بهاء معطل اندیش خفته و غرو شده اند بروز در طلب دنیا
 السخه در فوسیت یقال اتخذه سحر یا و را بسنه خود کرد سخته العین
 کرمی وی یلا و محنت السه بند استوار بضع خدایستی صنع بندکان
 والسه بند استوار بضع بندکان کدی فرق بعض اهل اللغة السه
 زلفاز خانه برین السه تار یکی السدی بله کرده و السراوی سپرده
 السرف السرفه کینزک نهایی از بهر صحت السرفه تجوب خوار السرفه
 شکاف ندام شرم مردم السرفه ایضاً ف یقال تعلت العلم قبل
 ان یقطع سرفه یعنی آموخته بودم پیش از نافع بریدن تو ایمل السرفه
 بمر دیها السعد کوز السعب دیوانگی و بخر السعال سرفه السرفه سرفه
 السقیام بهر آتک السکنة خاموشانه نجه الشکر الشکره سکره الشکر
 نوبی از بوی خوش السکن قوت و عدت الشکینی باش سکینه نام
 بشه نرود علیه اللعنه و نام دسترسین بن علی رضی الله عنهم و نام

زنا

زنی بکایه در عرب الشکت جو بر صنه و کار در بزرگ السکعاته کاسه بشت
 السلطان بادشاه و بخت السله نهایی السلافه آب روزه از انکو ریش
 از کوفتن السلاله جیزی بیرون اخته از دیکری السدال و السل کاهش انعام
 از بیجاری الشکب بچ کک السبیلک تصغیر السلم نردبان السلایم جماعه السلا
 استخوان الکستان السلا یمان جماعه السوان یسغی و در روی یسغی و در
 سوده السموط دو الهاء او یخته بس زین و د نهال دست در رویش یقال یقول
 ذکک الامر یا و سمعه یعنی آن کار از بهر غایب و او از ده خلق کرد السحاق شتم السه
 در روی فریبی السمای نام مرغ السمینة قوی انداز مسدن السبل نوشته کندم
 السبند نام برچی بر اسنان السبیل کرانه منبب السندس دیبانه تک
 السنون ساطعها السنه راج و دیدار روی السنه دندان مزوسین
 مردی و السوء بدی و یسست السودان سیاهی السور باده السورده
 جمله از آیات قران الشمس کزه کندم سواج نام بیت قوم نوح علیه السلام
 السواق مرک چهار بای السواق باز از الاسواق جماعه السوق مردمان فرومایه
 السونه ن ان المكان السوی و السوی جایی هموار السهقه پیوند قرابت
 و بهر السهی ستاره فرد بنزدیک تیان النعس که بوی روشناچی چشم امتحان کنند

باب التين المكسوة الف الرية خامة كان **ب** التين نفل وروست بر ابره
 التين كروه. الالباط جانه التيناب وشمات التشر برده. السارة مشه التشر
 برده. وارج التينغف برده تنك التينجل حبيبه ويقال خزنته التينجل سنكنا
 كل التينجل زندان التينجل نام سنك وريز رغتم زمين كه دروي جان كافران
 مندهج التينجا كياي است كه زنبور عمل وي نيك خوش ايد التينجا. ايضا
 بندها لسر جادوي التينجان كرون بنده كه دروي كياه خوش بوي بود. التينجا
 بديسته وكفاف حاجت السدر و رخت خاربا و يد و سدره المنبت نام
 است معروف بر اسمان مغتم التين تين و رنه آهوان و زمان
 التينج جرنج التينجان كركن التينجا در فشن التينجا ب معروف التينجان
 و نك و كزين جينه التينج خطما دست يقال قلع سدر الصبي يعني فشن
 برده مش التينجراط بالوده التينطام كجه آهن التينج زخ الاسعار جانه
 التينجلاه غول ماده التينج زانه الاسعار جماعه السقل فو سوي جيزي و جاس
 التينجاء مشك آرب الاتينجه جماعه يتقايه الحاج جايي است بلكه السقلية
 في التران بيهانه ملك مهر كه دروي آرب خوردي السقل اتش حسته از جايي
 مكانه التينج بره آرب و بيجاري استسفا. كه استر بند آرب التينكه كوي و رسته

خرابن والتكشا و رزي التينكين كار دل التيناع ساز جنك الاسلج جانه
 التينغه آخزين التينغدر و دست التينلق جكنده و كركن التينلك رسته التينلك
 سنجير يقال هو حش التينم وي كرون و منده است بطاعت م السمي تينكي
 سر كداره كروه بهوست تنك كه ميان استخوان و مغز است التينط رسته
 التينط درازي و ادي از رسته باي حركسته و اريد ازين ميعه سمط كوي التينجه
 و نغ التينجه بهاء كالا يقال انه لغاي التينجه يعني كران بها است التينج
 نيكو وجه كفتار از كركن التينجا كران نام دو ستا و است يكي راراع كويده و ديكر
 اعزل ن يقال اخذ بسنا بيه و صنا بيه يعني موي بكر فنت التينج بن و نغان
 و بن بيكان التينجور كره التينج و نغان و بر جها باي اقتد الاسمان جانه
 التينجا و ماده بشته دست اندام التينجا و است بر نغن الاسورة جانه
 الاساور و جمع الملح ي التينجه و و شس و راه التينجه كار ماء غرو التينجا بردها
 با بر شيم يقال هو حش التينجا بجه ش وي نيكو سخن است التينجا نساني
 السيني ما نده يقال معارستان برده ما نده كيد كير اند. و يتول التينجا فلان جانه
 فلان **كنا السينات** **باب التين** المعقودة الف الشا ب جوان التين تينجوان
 التينجان و التينجان جماعه الشاقي و ثمن و از الغره الشارخه سبيده كه

سينات معقوده

مردوی اسب کوفه باشد السادن ابو برة قوی الشاره ساز مردم و جا
 الشارب نبت و الشاربه کرانه جوی که از وی آب خورند الشارح جوان
 الشرح جماعة الشارح جماعة الشارف ماوراء شتر پیر الشرف جماعة الشارق افا
 شالی کرانه دریا و جوی الشارح خویشتن اقلندة بشر الشاعه الزوجه الشغل ان
 کار مردم مهم الشافه ریش که بر پای دید آید يقال استواء صل الله بک شافه شیخ
 و برابر کنار خدای سر و جل تو شافع نام قبیل است العقیبه الشافه راه
 در کوه اشک مرد با سلاح تمام الشاکه درخت نازناک اشکل سبیده
 میان نغول و کوشن الشاکه عادت و تپی گاه مردم الشارح کوه بلند الشارح
 روز با نقاب الشامل کار عام الشافه نشانی بر اندام تیال ماله شافه و لا زعماره
 ای ناه سواد او لا یضاه السام و الشام معروفات رجل شام و امراته شام
 شامی الشان کار و کل آب چشم در الشون جماعة الشافه کوسفند الشافه
 الشویه تصغیر وی رجل بعینه الشافه دور سمع الشافه روز آدینه و شافه
 الشافق سر کوه الشافیه امیر شرب الشافه تیزی کار و نیزی الشافه زاک
 سبیده الشباب و الشبیه جوانی و شباب النهار اقل روز الشبث
 هزار با یک و هر جانوری که بیا مان بسیار دارد و را شبث گویند لشبثها قال النبی

۴۲
 راه مشهوره

صلی الله علیه و آله وسلم الشبثان جمعه الشبث و الشبث شخص جبر و شیخ الذراعی
 بمن ریش دست است الشبث بوق الشبث و ما را می الشبثان یزید شافه
 جاء زعمم الشبث قوی شهوت در سمعت الشبک دام کله دستار الشبث کرانه
 الشبه مرغ و مانند کی الشبیه و الشبه مانند ان است الشبثان بر اکتدی
 الشبث بر اکتده و دندان از یکدیگر جدا يقال اشیاء شبتی چیزه که گوناگون
 شتان ما بینها چون دور است میان ایشان الشبیم زشت روی الشبیه
 دشنام الشویه زستان البیت الشویف خانه زمستانی و التبرید الشبث
 بدایک شده و الشبث بدان الشبث شکتی هر الشبث سر سکنه الشبث درخت
 الشبثه یکی الشبثه درخت ستان الشبثه الرطیبه خرابان الشبثه الحنیثه درخت
 کبشت الشبث و لیز الشبثی اندوه کین و فی المثل و یل للشبثی من الخلی و آ
 مر اندوه کین را زنی غم الشبث و الشبث زفت الشبث و الشبث کله
 بشبث ناک شجر عمان کرانه دریا عمان الشبثیه و شجر الاذن زیمی کوشن الشبث
 فرود شن الشبثه کینه الشبثه سمعت شداید الدم سخبتهما روز کار
 نام مردی از کفار الشبثه مرد را یزداد الشبثیه می خوار الشبثه جماعة الشبث
 نام جایی در آب راهه الشبثه جماعة و شرح العین بندوی الشبثه التوسل من خودی

متمنعین البتة بحسنه و بند مصحف الشرح اول جوسه و شرخاد الفرق كانه موقال
 تير و شرخا الرجل مثله الشريد رانده الشرو و منه الشريدي و بتر يقال شتر
 من فلان و ما اشرف ان الشر و الشرارة خدره البس برتجو الشرايشه
 الشريطة و الشرط بجماعة الشرطه نخستين طايغه كه بحرب در ايند الشرط
 نشاني الاشرط بجماعة البئر بظلمه بسمل كرده و اوداج نابريده الشرح و الشريفة
 راه روشن و شريفة الهجاي آب حوار الشرف كانه وبال الشريف
 بزكواز الاذن الشرفا بزرك كوشن الشرق مشرق آفتاب الشرفه
 كه آفتاب بروي افق بيش از زوال شرق الموتى بقيت عمر بقا اريكه
 نفس يقال بقيت روز بوقت آفتاب فرو شدن الشاة الشرفا
 كانه كوشن بريده در انا يقال الزم شرك الطيرق بينه ميانه راه نگاه دار
 الشرك باي دام الشرك ابناء الشرة حريص الشري كيت الشري كانه
 فرات و دجلة الشتر بكرش تير من الشص شست ماي الشطاء
 بجه كشت الشط بجماعة الشط كانه جوي و دريا الشط بداري و از حد
 كشتن يقال لاوكس و لا شط ابي لا نقصان و لا زاده الشطن ركن
 دلو الشطونه نوعي است از كتاب الشطف سختي الشطيد باره

خون و باره كوه الشيطيه را كنده مانون و جوب و غير وي الشغب قبيله بزك
 الشغوب جماعة الشغاب كاسه ووز شعوب مركب معروف بغير الالف و اللام
 لم الشغف را كنده را بهم آورد الشغ و الشغوموي الشغور و الاشعاب
 الشغوموي نويد آمده در عا سن يقال ارض كثيرة الشغار من با دنت
 سيار الشغير نحو الشغير جوف و شش الشغائر شامنا الشغفة سر كوه
 الشغاف جماعة الشغرف شال و قيل نوع من السباع الشغاف برده
 بدل نيكه تنكف الشفا كانه وادي الشيفر و الشفر كانه بزرك الشغاف
 با درم و سده و تنع الشغف جفت شغفة الضبي و در كعت از جاشت كاه
 الشيفع خواهش كوه الشف برده تنك الشغوف جماعة الشفق سري با سيد
 بر آسمان بود بيش از نماز خفتن الشفق جيزي بل ايه الشغفة تنك و لي
 الشقيق مهران الشغلب الشغافة جماعة يقال شغفة شغفة نام نيكه ايه
 الشقايق لاله و مروي و اشقايق النغان نير كو نيد الشقر كل رخ الشقا
 تر فاشخ الشق شفاف الشقيق برادر و نيمه جيزي الشقيقة در ديم نام
 الشقايد بختي و ربح مندي كاشكور در صفات حق تعالي تو سيار در منده
 بر طاعت اندك الشكس بدخو الشك ترو در علم الشك كاسي ز شك الشك

33

نامته الشکوة کام لقم الشکوة والشکوی والشکوة کله و ناله الشکوة
 مشکل خود. يقال ما زوقت شحاحا چیزی نخوردم. الشحاح و تکا انکور که انداخته
 آید الشحاح عدل جهود ان الفرس الشحاح سببی که بشت زید بر شینه
 الشمس جماعه الشمع والشمع موم و بقر المیم لغة الفصحی و بحد جماعه المولدین
 الدین لا یتولون بالشمع بل جرافا. الجرافة الشمع کیزک بازی که الشحاح
 کلیم الشکل و کندی و ساز کاری. يقال جمع الله شحاحم خدای ساخته و در کار
 ایشان الشمع با و منون جبب الشحاح خصلتهای نیکو الشمع الشمع فی الشحاح
 بوی حسنه الشمع شکوفه خوش بوی. الشمع برینگی و نیکویی و لذت
 و يقال یتزی و ندان الشمع زشت الشحاح عیب الشحاح زشتی الشحاح
 بزکویی یعنی آنچه بر کوش آویزند الشحاح عفو میان و در بیضه صدقه الشحاح
 شکل کهن و قبیل از عدل قیس الشحاح جماعه الشحاح برانی کنند الشمع
 بوسه الشمع آمیزش الشمع افرح الشمع و الشمع و الشمع و الشمع و الشمع
 گرفته. يقال در دزدان گرفته الشمع تکلیب. يقال عدل الفرس شحوا و
 شحوا طین بر ویدیک تک یا و تک الشحاح غار الشمع سلاح و قوت
 الشمع همیشه و نام ستاره شحوا معروف الشمع بیرزن الشحاح

کنه

کذب الشمع المبین زبور الشهید کواه و شهادت یافته در راه حق تعالی الشحاح
 در صفات حق تعالی و انا بحکم کار باي خلق و بیننده احوال ایشان و سررار
 الشهامة الشهیر چیزی مشهور الشحاح خوشن الشحاح اول از خر. الشمع بیرزن
 الشحاح مرد بیدار دل الشهوة معروفه الشحاح آرزو ما. الشحاح مرد با
 نیکو ریض الشحاح چیزی خوشن الشحاح چیزی مست. يقال شحاحی است
 یعنی خواری و فسوسی و شحاحان قبیل است از بکر الشحاح بیر الشحاح
 دیو ماده و مرد شاد کام. يقال شیطان لیطان اتباع و الشحاح نوحی
 از کیا. الشحاح شحاح الشحاح غار بشت بالشحاح المصنوعه الشحاح
 پوشیدگی و کارج الشحاح دیر و مار. يقال الهدیث ذو شحاحی سخن ایشانجا
 است الشحاح پیوند الشحاح استخوان بهلو الشحاحی امیر شهر جزیری
 الشحاح جماعه الشحاح کنکره الشرف الجون فتنها تیره الشحاح بهلو
 جزوه. الشحاح راحها شمشیر بر بشت و ی الشحاح شحاح خرد و با
 چیز الشحاح ز جبار خردک الشحاح تیغ آفتاب الشحاح بازه آتش فروخته
 الشحاحی مزه و لب و فرج الشحاح معروفه الشحاح در دورویه و میان دور
 و بازه کوبس و جامع در از الشحاح سفردور الشحاح کفتگی دست و با

اشتقاق گفتگی بای یقال انفریم شوروی بینهم کارایان مشورت است
 الشواطئ الترسیه و دو **البشیرین المکروزوب** البشیر بکرت الاشبایخ البشیرین
 خارترا البشیرین طعام بمقدار سیرنی البشیرین التناؤ زمستان
 وسال تنگی الشحاک جوب که در دهان بزغال هنده تاسیر نخورد البشیرین
 کردی که شیره مگه و ازند البشیرین اسبان ابوه و البشیرین سحقی البشیرین بقوله
 و سن یقال تفرقت البشیرین بدو بر کندند از هر سوی البشیرین بهره
 مرزین البشیرین نیک آرضیده البشیرین کوه اندک البشیرین بشارت
 البشیرین سناط و تیزی در کار البشیرین راه البشیرین با جان کشتی البشیرین بهره
 و انبار گفتن البشیرین که انبازی البشیرین بک بزرگ البشیرین و ال فعلی
 البشیرین میخچه که بکرانه جوال اندر ساند البشیرین راه در کوه البشیرین
 البشیرین و انش البشیرین موی زهار البشیرین جاد در شرب و علامت البشیرین
 نام ستاره بیش جوزا یقال لیست شعری کاشیکی بد استی قوم صلب البشیرین
 سرخ سران البشیرین باره جینر البشیرین رنج و نیمه جینر البشیرین فی الجبل
 یقال فلان دو ششقیقه بد معنی و فراخ معنی است که اشکل سلاح اشکل
 ناز اشکل معروف و اسب که دو دست و یکی با یکی سبید بود و یکی با

بزرگ و بکیر البشیرین نام التخرج خوشه انکور البشیرین دست بیت البشیرین
 البشیرین بدو البشیرین رسته مشک البشیرین بر اینه البشیرین باره
 دستاره روشن البشیرین درنده البشیرین که البشیرین خلق البشیرین خرماله
 دانس تحت فله باشد البشیرین کوه البشیرین خواله البشیرین نشان **البشیرین البشیرین**
المنقذ الف الصاحب یار الصاحب و الاصحاح البشیرین الصاحف الصاحب و الصاحب
 الصاحب صید و باره مس باروی و نام حرفی در منه یبغی و خشیخ الصاحب البشیرین
 بکلیف الصاحب فریاد رس و فریاد خواه الصاحب و زوجه با کرده یقال زن ناکرده یعنی
 کلمه الصاحب آرزو صارف آنکه فعل آرزو کند الصاحب شمشیر نیز و رای صواب
 بر نده الصاحب رخ نعل و سبک رحل مرجاز را و مشت مراهل عراق را یقال بلغ
 المال که اعدو افصاعه مال بجنیدین عدد رسیس و زیادت الصاحب خوار الصاحب
 و الصاحب خوار الصاحب سبب بای استنده و کیش صافشتم مال
 مالدار صافزینینی صیحک نیست الصاحف نیک صاب نام یکی بنوع علی السلام الصاحب
 مال در میوان جزر و ویسم الناطق از حیوان الصاحب بنسبه و ز السهم الصاحب
 نشان رسنده الوای الصاحب رای صواب الصاحب زر که **البشیرین البشیرین**
 الصاحب عاشق الصاحب عاشق الصاحب با دوازدهم الصاحب روز غارت الصاحب

صادرات

الصباحة نیکو روی الصبوی شراب با دوا الصبارة میخوردن سرایتان بسیار
 الشتاء و حارارة الصیف سده جزه و برده الصبر معروف الصبور در صفا
 حق تعالی تعجیل ناکند به عتوبت حاجی با قدرت انتقام و استحقاق عقوبت
 مرعوبت راه الصبی کوه دکل الصبیبه و الصبیان الصبیبه خستد کعبه صفت
 در سنت الصبیح ندرست الصفة کانه الصفاق الصبیغه معروفه و بوت
 الصحن میان سرای الصوه سنک الصد کوه الصد و یکنی تیا لانه بصد و کله
 نزدیک آب کار است تیا ل کار ی صد و در مین در مینا بزی است الصدید
 الصد سینه و پیش کاه اول چیزی و به از بینه الصنع کما و شکاف الصدق
 خلاف مرارید و کرانه کوه القیدی دست الا صدقانی الصدوق دست کار
 الصدقة معروفه الصدق کابین زن الصدی بوم زو تراول کوه خستکی و استخوان
 مردم الصیدان جسته القاری کستی بان القرب نیز نیک ترش الصبح چیز نیک
 الصبح و الفروج جای هموار و گوشک فراید رسن القره بانک و کوه و سخنی که الی غیر
 بانک نغم و دندان القاره بلا الو القصر با و تحت القروزة و القروزی ح
 مکره قوله لا ضرور فی الاسلام یعنی لا غروب فی الاسلام القریح افکده القریح
 و فی المثل سنه الاستمساک خیر من حسن القره بد با شیدن بر ستور تهر از نیک و اول

القرف سختی زمانه و جیلت و زوئی سیم بر سیم در قوت نیکویی و توبه صرف لکن
 نزد نهایی وی القراف و الصیرفی معروف القیر بانک دندان استر و نیز نازه
 القرم جرم القرامه بکری الی غیر نم شب و روز غنیمت کار و زرش الصعبت
 الصعد عذاب سخت الصعید زمین الصقوه بال الصقل خرد ستر الصقوه معروفه
 الصغانام کوه معروف نزدیک کعبه الصنع دامن کوه و بهای مردم کرانه روی الصیف
 سنک بهن و شمیر بن الصنوج در کدانه الصغد غل و عطا الصغرا ما و سنک کم
 بگردون کسند شود بر غم اهل جا حلیت الصغراه و البیضا و زر و سیم الصغیر و نوت
 کردن دمان الصغار سیلی خواره الصغری سنه هر چیز و فرشتگان که کد آید الصصف
 زمین نامون الصصاف زرد بنید الصیف قدید الصفة عقد تجارته و عهد
 بستن الصیفی جامه تخت بافته و مردی شرم الصقوه و الصقوه کزین جیر
 السنوان سنک لقران الصغی دست خالص و دستر با نیز و الصیفه آج اما ک
 خاص کرد از غنیمت از هر خود الصقب نزدیک بالین و الزاد ايضا الصنوج
 الصل جبل الصکاک جبل یونس الصیبت سخت الصلابه سختی الصلیب جلیبا
 الصلبان الصلب روی زمین نامون الصلد سنک با کیزه الصاوه و یکی کوه
 بوشش آید و اسب کم خوی کنند الصلف اندکی چیز الصلایق تابها و تنکا

القرن

القبائل بكم تمام الفصل والتمصال كل خشك الصلوة وعا وعا وكشفت
 ترسايان ورحمت الصلوة **ج** الصلابة سنك مشك سايم الصلوة متهركه جواج
 بروي بردازند الصلوة در صفات حق تعالی نیاز از همه را بوی نیاز در همه احوال
 الصلوة معروف الصمیم فالصن جیندر و صمیم المرز والبر و صفتی هر دو الصلابة سنك
 تنك تحت يقال فلان استحل الصلابة یعنی همگی خود را در جامه بجمید الصلابة تنك
 تیز در استخوان گذرند **ن** الصلابة جنك الصلابة جنك زن صفة المیران سنك
 والصلابة بوی اندام ویرم وی الصلابة وید مهران قوم الصلابة معروف الصلابة
 مرد خوب دست والصلابة زن جرب دست در كان الصلابة بیله الصلابة
 چیزی ساخته نو و کردار خوب الصلابة که از جامه الصلابة است الاصلاص الصلابة
 نام درخت معروف الصلابة الصلابة معروف الصلابة بكم الصلابة
 بكم كنده الصلابة معروف رجل صومات مرد روزه دار **ج** الصلابة الصلابة
 جاوزین از پشت اسب الصلابة معروف الصلابة والصلابة باران الصلابة
 بكم و عذاب الثمر الصلابة فی ثوبی است از خرما الصلابة لانی بیلوز الصلابة
 مرد با تعرف الصلابة تابستان الولد الصلابة انكه بکلانی زاید مرد الصلابة
 اسم رجل الصلابة آینه و شمیر زادی **ب** الصلابة الصلابة الف الصلابة تنك

۴۷
 این کتاب در بیان
 اصطلاحات و معانی
 کلمات و عبارات
 کتب معتبره است
 و در هر باب
 معانی و اصطلاحات
 آن را بیان کرده است
 و در بعضی جاها
 معانی و اصطلاحات
 کتب معتبره را
 نیز بیان کرده است
 و در بعضی جاها
 معانی و اصطلاحات
 کتب معتبره را
 نیز بیان کرده است

صلابة الصلابة ببيت نراب در آخر قح و فی الحديث استنراب الناس ساو صلی
 سر بر آوردند مردمان چون سیر در زده الصلابة سبیده الاصلاص جامع این صحیح امر
 الصلابة خواب باشتگاه الصلابة جاش الصلابة لباجة الصلابة در الصلابة
 ثنوله الصلابة که که و الصلابة و رکاب الصلابة تنك کتی کیز القرم برینش يقال
 تنك فلان الصلابة فلان با و سر در کینید الصلابة را هم با کوه و در بالا
 الصلابة در و درینش **ف** الصلابة سنك بین الصلابة الصلابة زرد که کت
 الصلابة بیراقوت الصلابة غار بوقت زردی آفتاب الصلابة معروف
 و برینش **ز** الصلابة که الصلابة بی کاه الصلابة بر ادکی بر ادکی بهلوان
 سمخت و بشت مازة الاصلاص الصلابة کار و بزرگ الصلابة استی الصلابة
 الصلابة غرابین جدا کانه و مرد ناگس و فی تبار الصلابة معروف الصلابة بوی
 الصلابة بیکر الصلابة الصلابة چیزی مانده سرون کا که اسرافیل در وی و در الصلابة
 و چیزی سبین الصلابة شتم الصلابة نشان راه در بیابان الصلابة **ح** الصلابة کذا
ب الصلابة المکسوة **ب** الصلابة و الصلابة زکما و صیغة الله ازینش و فی الصلابة الصلابة
 بیکه و نان حورش **ج** الصلابة مای آبه الصلابة ما تحت الصلابة غزیت کار
 الصلابة بند صرته الصلابة و الصلابة و الصلابة الصلابة القرف چیز خالص القرم که در

القرص بجالی القراط تیز دندان الضغطة نیکی **باب الضاد المسکوتة**
 الرضین اکوشن يقال هو ویتز الضینه الفتنح حسن العینة وی نیک حیات
 الرضا خشیخ الاصداد الرضی دندان يقال هو رضین ضربی یعنی وی بد
 و خاینه الرضام شیر زغال جزو سبب کزنده است **ع** الضغف تمامه
 و زیادت بر چیزی **ع** الضغوث دست خاشاک الضغن کینه الضغف
 جندل الضلع جوب کر و استخوان بهلوم الضما دم و عصابة الضارعا
 که امیده بدن نازد و وعده که آتید و فایبند. يقال عطاء لم یکن عدو ضارا
 وجد نامه عطاء الرضی درون نامه و جزوی. الرضن الرغیض الضیاء
 التسمیة الضیری بخشش راست **کتاب الطایات الماء المنقحة الف**
 مهر الطایق تابه الطاحونه آسیا الطاحنة دندان خاینه الطواجن **ع** الطاعم
 مرد نیک حال خوشن الطاغوث بت و دیو و دیوم دم الطایفة از حد کشتن
 العینه الطایفه برآمده بر غریبها دیگر الشکران الطاغی بر زمستی الطاقا
 طاقات الجبل تا هماد رسن الطاقه توانایی الطایر کیکن يقال طایر من
 طایر للرجل الذي لا یدری من آتن هو الطامة کار بزرگ و روز قیامت
 يقال فوق کل طامة بسیار بد باشد از بدتر الطایمی خوا بکار الطایر مرغ

دیو

و یقول طایر الله لا طایرک کار تیز رخدای و از دانه تیز تیر تو الطایر بهر و عمل مردم
 الرطایف و سوسه دیو و کاویرو فی الطایفة کرده و باره جزیرتال لالمایل
 فی هذا الامر وی جزیری **ب** البط و الطیب و انا و استاد کاز
 الرطایف معروفه يقال لیس لبطایف و اطاقت نیست الطبیخ طعام نجته
 الطبیخ و الطبیعه سرشت الطیخ تیغ زن الطیخ تیغ و فرو مایکی البقی
 بوشینه خم و بنت ماره و باره از شب يقال و افاق شنا طبقه یعنی لایق
 است این بدان يقال انا طبق من الناس و مین طبق من اللیل یعنی
 باره که دست و بهر شب باره و باره از شب قوله طبقا عن طبق یعنی جالی
 بس الطبقة کرده البطل طبل البطل طبل زن **ع** الطحین آرد آسیابان الطحان
 دست آس **ع** الطحان مین و کرا فی برول از طعام **ع** الطرخون غرنا نسل و غرابون
 الطراوه نیزه که مردم را بوی برانند الطیر صید الطیر چشم الطرف کلاه و باره
 يقال هو کرم الطرفین وی نیک اصل است از روی ما در و بدر و طرفه العین که
 چشم زخم يقال اصابت طرفه چشم رسیدش الطرفا و کزنتان الطیرتفه
 نیکو الطیرق و الطیرتفه راه الطیرتفه کشتن الطیرتفه تازه الطیرتفه نازکی الطیر
 طشت الطیرتفه طشت که الطیرتفه نخودی از زرع الطعم مره يقال لاطعم فی

الطیرتفه اکند

فلان دروی زه نیرت الطعام خوردی. **الاطیع** اسم الطعام معدود الطغوی
 حذر فتن **ف** الطغ کرانه دریا. و الطغ اسم موضع و طغ الصاع بری بیانه
 الطغ فتنه تهنی کا. الطغیف نیز اندک الطغیل با یک اندام الطغیل وقت
 فرو شدن آفتاب **ل** الطلبه حاجت الطلع درخت موز و عسلب مرمر
 خارا طلع کوید الطلع نخستین بار درخت الطلعه دیدار روی الطلبه
 تلای شکر و دیدبان للرجل طلاع انجلیعینه و است در درادن الطلعه
 یکی طلاق الطلق رود که و ساکن یقال رجل طلق الوجه و طلق الوجه
 روی یقال نبأ الله ملک یعنی شخصک الطل فرجان الطل الا انسان سرای
 مران و الا طلال **ج** الطلالیه اهو نوزاده و الطلول **م** الطل طعام میانه اس
 و در بیان الطغف یا طاز بر در خانه الطین آواز که در کوش افتد و الطغده کوه
 یقال فعل الامر طغوا یعنی یک بار کرد فعله الطور اکبر بارما یقال هو طوعه طغ
 بیه وی منتعادی است الطواجه فرمان برداری الطوفس مرقن آدی
 الطوق معروف و طاقت الطول تو انگری و فزونی الطویه داح ضمیر الطویل
 کردن بند **ه** الطهف غرچ کا و رسن خننه الطهور آب طهارت **ط** الطیان
 کرسنه طینه نام مدینه رسول علیه السلام ابو طینه نام صحابی که بخر را علیه افضل الصلو

5

و برین روزه کارها بزرگ یقال در بینه
 طغایه خویس برداست الطغده

والنجمة جماعت کرد. الطینت نموس باک و حلال الطینبات صدقها خالطی
 ملک باک الطینف یقال که بخواب نماید **ب** الطاء المقرب **ب** الطی بنس
 نجیر **ج** الطلب جعفر زاده **ا** الطرفوش رافه الطرة بنجه و نور دجام و موی
 بیسائی یقال جاء القوم طرا اسم آند الطرفه جیزی نونیکو **ج** الطعم طعام و قوت
 الطع خراج و مهمانی و لغته در باي که دروی حساب نیست **ف** الطغیانی دم زن
 مهمان یعنی ناخوانده آئیده. و الطغینین مار با دو خط بره برست **م** الطلی نینه اسم
 یقال انه ناقة ماها طل یعنی شیر نزارون **ن** الطنب ریس خیمه الاطناب
 الطنبوز معروف النطن بندنی. طوی نام درخت در بشت یقال طوی لک
 نخوس با و مرزا الطور کوه. الطوط بنه الطوفان سیل عام و هرک طوی نام جاب
 و طوی نام جایی در راه مدینه **م** الطهر باکی ارجین الطهرة باکی از کنا. الطهور طهارت
 نماز **ب** الطاء **المکسوز** **ب** الطب جادوی و بجنکی الطباع خو طباح **ج**
 و نبت بری زمین زرع الطخال سبزر. **د** الطز بال بناء بلند و صومعه الطراز علم
 الطرف سب نیک و مال نوبخت آوردن **ط** الطراف خیمه ایدم یقال باه
 طرق یعنی توتی نه ارد. **ه** الطرق سیه و هر کنا ید عن التوه **ف** الطفل بچه خود و بر جمع
 الاطفال **ل** الطلک ای بینه که چهار دانگ و بی شده باشد بچوش الطلک تلایه

توحس طلوع كان به بري كفت الطلق حلال باكم ايطر جاده كمن السهل ذو نيك
 اليطر و يا يقال جاد بالطم والتزم يعني مال بسيار آوردن اليطير بأكمله اليطر فنتنا
 اليطيب بوي خوشن سبي طينته برونه حلال يقال اياك و اليطيرة ووروشن
 قال بزودن به بزیدن مرغ الطين كل الطينة يكي وافرشن اليطية نوردهامه
كتاب النظريات انظار المنقوشة الف الطاهر و صفت حق تعالي بديا
 وي بيمان انار بوبويت الطنبي آهوره اليطقان و الطرف اردان الطردق
 النظيرف بيكونن الطينيه مودج زمان فيقال جزع طفاري فلاد و منسوب
 بنطفا روي مدينه باليمن ل الطل و الطليل سايه باي و اري يقال اذانا في طل
 الليل يعني تباريكي آمد يقال فلان في طل فلان در نگاه داشت فلان
 است العيش الطليل زنگا في خوشن يقال جانا الله طلاتك و طلك اع
 جسدك انظلام تاريكي انظلمت و اري و روشنايي دندان انظلمت
 مرغ الطائف تكي معيشت و سخي وي يقال ذهب و نه طلق خوشن
 ن الطين تحت و چهار باي باركش و يقال نزل فلان بين طير انهم بيان
 فرود آمد انظر بشت يقال تركه و راد طهره بسنشت انراختس يعني غا
 النظير باري كوه النظير تروم كاهي العطان باسمين و شتي **باب انظار المنقوشة**

الطليبه

الطينة تيزي تميز و جريبه و كيش الطيبي **فانظف** نحن انظلم الشهر نور و شتم
 و سبت و يكم انظلم ابروساينه و بوشن انظلمه تاريكي انظلمت انظلمت
 النظرة و النظيرة غازيشين **باب انظار المنقوشة الف** النظير و اية اللانظ و ل
 انظلف سنب كاد و كوكب انظلم ساينه بامداد سبا و طفل الجش بري يقال انما
 طل الليل يعني تباريكي آمد يقال في طل فلان فلان در نگاه داشت فلان
 نطو الميونة از وقت زادن تا وقت مرگ نطو الايل مدت شكي وي انظلمت
 ابرو جاده النظير في فراموش كوه يقال انخذ و مداد نظير يا يعني فراموش كوه
العينات باب العين المنقوشة الف عايز السبيل راه كذري العائق سر كفت
 عايز كته نام زن الزبح العايزه با دخت العاج استخوان بيل العادي و شمن قالت
 العرب بغير بافي الدعاه بالشر اشنت رب العالمين عايز كيهي شاد كذا دشمنت
 العادة خو الشرا العايزه شير قديم از وقت قوم عاد العايزه نيك العايزه سمه
 العوارض **ابرويك** سوي روي العارضة كارنو و تير خانه و جنت و العار
 كي از شانزه دندان ميشك از لب بر آيد و جمله احوارض كونه العارضان
 سون روي العارفة صنيعة خوبت العوارض **المضيبي** العارفة كودك شوخ
 العاشر دهم عاشوراي يعني دهم ماه محرم العاشيه شور خورده بشيما كاه و في المثل

العاشية تهج الأرييه مرد بنكول بكار در كشيد كاهل را البرج العاصف با دخت
العاصه خار العوس العاطل كان يي زه العاطل في بيرايه العافيه خواند كان يطلب
رويش ووي جمع نيت ولكن جنين متنازل است مرادوب عقول را واسود
از بلا و تحت العاقب نام نيا بر صفي الله عليه واله وسلم لانه آخر الانبياء العاقبة
سراخام العاقون نازا بنده و مرد نسل العاقلة و نيت پيرين از كنده العاقلة
ويت پيران كسته العاكف مرد شيري و معاكف علاج نام ريكستان معروف
العالم جهان العوالم جمع و مرد و جنات العالمون العايقة نية اول نيزه العام سال
الاعوام العايقة فزودستان نيزه و باي ستوز العائنة جلد جيزه العافه مروه
و باره خزان العائنه باره ابر العرف العائندك روان العائني سبب العوائيه
زنان اسينه العاهر زاني العائنه آفت كتب و مال العائيب مرد عيب كنده
و ستم عايراي مرملك اي ستم ري و لا يذري من رايه الشاة العاير كرده
ميان دوره متخير العائرة و العباية خشبانه العئد بنده العيب و العباة
و العبدلي العبرة اسكن العين العبرة چشم كراين البعير نوي از بوي خوش
العبعان دراز عس نام قبيله است العوس ترش روي الدم العبيطون
تازه العبقري ريس شك و بساط كران مائة العبلة دانه شكسته از كندم

يقال ما دقت بملكه تولا لملكه يعني مريح نخوردم البتلة بانه يزيد العقل بسبب العسل
ستبره يقال رجل عبل الدرايين اي قوي الدرايين العبر نركس العيبة هشتا
زيرين كنيث كغدا زن العنلة بزم الخا فارسيه تلسه برك العبيد آينه
دان العادة ساخت كار العنوة بزغاله العنم وقت نماز حقن و باقي تير
ستان جهاد باي از بعد و شيدن بش از جمع آمدن بيستره و باي كنيث
العبيرة كوسفند كه قرباني كند در رجب العتيق از اذ كرده و ديرينه و كعبه
مايه و عتيق نام ابو بكر صديق است رضي الله عنه البيت العتيق خانه كعبه العبي
فانخه در كاردين نه در كاردين العجب سكه العجب كار باشكفت العبيبا
مفتم العجاج كره العجاج اواز الجحش سر سوزن بشت العجزة ارزن العجوز
العجاير رنج صدر اول درين العجس قبضه كان العجل كل العجلة كره و كنيث
العجل شنبه العجم دانه و نقطه عروف العجم جز تازيان يقال رجل عجم نه تازيه
هر چند فصيح بود العجم استوز الصلوة العجاة نماز نوم خواندني العجين غيمه العجوه
نيكود يقال ما دقت عندا بنجيدم و جيزي نخورديم العدد و العديده شمار العدد
نرسك العدل باربي جيزي يقال هذا عدل دك اين برابر است العدل در صفا
حق تعالي راست كار و هر جيزي را بهم آرد با جنس وي و مجاي خود نهند العديل

العبيد نام

بار و العدل ايضا فریضه و فدا العدم سینی و العیدیم نیت و درویش جنات عدل
 بهشت جاود انکی يقال بطنان الجنة و فیها دار الرحمن كما ان فی مکه بیت الله
 وسطه عدل نام جای بیمن العدو و یدین العدو و نمن و برمج افتد قال الله
 فانهم عدو فی الاربث العالمین الاعدا ح و مرزن راعده و کونید العدو کونید
 بیماری از و کبری العدی ما وقتت عذافا ای شیئا العذاب آب خوش
 العذبة سر زفان درشته تا زیانه و خاشاک جشم العذاب کجبه العذرة در
 سرقین العذراء زن دو شیرزه و مر و اید سور اخ تا کرده العذول ملامت که
 العیزر عذر خواه العرا جایی بر من از کیا و العدازه سختی و ستون خانه العرا
 تا زیانه العریج کبی العریة تازی زفان العروبة نبوی و درت العرب
 مع العروبة روز آدینه العریة فرجه برب زبرد ز برینی و سر بنی العرازة
 معروفه العرعره سرو العروس زن خوانه آورده العراس جمع مرد را سبز
 کونید العرس العرش تخت و شتقد خانه و جنازه العرس خانه بستن فراغ
 العوضه ساحت العوض پنا و کاله هر چه بجز زر و سیم بوده العوض ح العوض
 خواسته و آنچه بید آید ان بیماری و بلا العرض القریب غنیمت نزد یک آسان
 یاب العطلین دراز العینین پنا و عروض الفقها مرد نادان العوض کارنو

۵۴

بیادگان

دینی

و معنی سخن و وزن شعر العرف بوی عرفه نام بای بکله و عرفان نینر کونید العرف
 بای کار العراف طیب و قال کوی العرف الخلة العرف استخوان کونید
 العرف خوی و زنبیل خرما از خاکک النسب العریق نسب متصل العرقه جلیبا و
 العراقی نام العرم مرزه و خوش و نوح بزر العریق خانه بسیر و کوشه و قیدله از
 العری بر صند البریه خرما که داده شود به زار از بهر جنین خرما العراء صبر العرب
 مردی زن العزبة زن بی شوئی العزاب جمع عزرا زیل نام المیس علی اللغه
 بیش از ایام شقاوت العیزر در صفات حق تعالی و مشاور یا بیستی
 تا کدرنده العزلاء دانه منک العسرا لیح . يقال ارتخت السماء عزرا بها
 باران نیک بارید العزم کدشتن در کار بجد يقال انه عزمته من عزما ت الله
 یعنی حق است از حقه و بی العیزة نیت کار و استوار کاری عزایم العز
 آیتها بزرگ که از بهر دفع بیماری خوانده اید عزایم الامور کار تا هر آینه که
 عتب الغل کردن کش از بهر کستی العیب زغال خرما و ذنبه العیبد
 العیسی و العیسی روز تحت العیسی بنحو العیسی شب کردن از بهر پستی
 العاش کبی العینیف مزدور العیونم کار و راه کز العیونم لشکر
 العسل البیسی زنبور العشاء طعام شام العشبة و الشقه بیری

سالمه العنبره تها شوي ووه يكه العشار عشرتائده العنبره ماده مشتركه
 سب راه بنيد يقال اوطا نه خشوه فريب وادمن العيشي والعيشه سنا
 العشابج ص العصاره ستور العيصي ج وفي المثل العصاره العيصي مكاره
 ازكار خرد بايد يقال كثر العصابه جمع ابوه شند و انست عصايم برا
 العصب بر ديمي العصب والاعصابه العصبه خویش بردي يقال بوني
 عصب القوم وي از كز يدگان است العصبه دو كروي العيبه روح العنبره
 ويكوزمانه العصاره ابداد و سبانگاه العنبره العصاره روح كز العنبره
 بر كشت العيصي نافرمان بر داري العصاره سوسماره والعنبره فوطه سوس
 العنبره شمير تيز و خا رسيد عفا نام ماده شتره بغيره عليه افضل الصاوة
 والتحيه الشاة العصاره شسته العنبره بازو وياري كز العنبره
 داد العنبره كوشه بازو العطاره العنبره عيش الا عطيته والوطا يا
 العنبره زن بانوي العطاره بوي فروش يقال موعظته فدان وي مانند
 وي است المكان العنبره جاي كم آبه العنبره مهرباني العنبره
 ثم مره العنبره مهربان العنبره خوابگاه استر ان بر لب يقال
 القوم بعضن الابل يعني بجاي بد فرود آمدن العنبره استخوان العنبره

اليد

العظيم در صفات حق تعالي استي وي برون از درك فهم و وهم و عقل و علم
 بزرگي العنبره خسر كوده و خاكه يقال عليه العنبره العنبره الا است يقال كذبت
 عفا قنك از افرط يقال عفا الله على الدنيا خاك بر دينا باه العنبره درخت كز
 از وي آتش زنده العنبره سيل مردگان اندام العنبره بازو العنبره فزوني بريح
 العنبره تويامي و فزوني مال العنبره و با شنه الا عفا العنبره
 القدم العنبره سر كوه و عقبه الشيطان بر دوزمه كاه و نشتكاه نشتك العنبره
 نبع انكست العنبره اعتقاد و دل الكلب العنبره كنده العنبره باغ و زمين و شاي
 يقال رفع عنبره او از كز رسيد العنبره كرم نام بردي بر اسنان العنبره فاقه العنبره
 و نام جاي العنبره قزاني نوزاد و العنبره كلك العنبره خرد و يتا لعنبره كز مال العنبره
 زن ناز اينده و روزينه شادي و مرد و نيه منبر و ياديني جبر يقال الملك العنبره
 يعين نسب در باه شايي سود ندارد كز العنبره دردي زيت العنبره و العنبره كاه
 العنبره مخض العنبره كاه نيا عيشه اهل العنبره سندان لعنبره علف فروش العنبره
 ستور با خرد كسيده در كار العنبره قون بسته و بوجه العنبره بيوند دوستي العنبره
 درخت متخل العنبره بيمار اولاد ملاقي برادران از يك بزرگ و مادران بر كنده العنبره
 كنه بزرگ و يقال انه لعل يعني بجهت خرد است و لكننه يسال بزرگ است العنبره

باره شراب خوردن العلم نشان و کوه بلند العلامه نشانی العلمانه مردیکه انما
 العیلم در صفات حق تعالی داننده کاینات پیش از بودن و پس از بودن و پس
 نزد وی نهان داشت کار امر و زکیان العلی و العالیته اشکار العلی جایی بلند
 العلی در صفات حق تعالی بر از ادراک از آنکه مدح و طاعت و معصیت خلق
 در وی اثر کند رجل علی القدر بزرگ قدم العلاء بر تنک القدر و القادر استون
 العلی العلی ایضا شتون و جوب خیمه الاعلی عمو الصبح سبیده دم بخود
 البطن تازه العیید انکه اعتماد کند بر وی در کارها و مرد بیمار نیک که نتواند درشت
 بسیدن تا نخسید العرکوشت آرگن عمر تو نام مرد کمر کن یعنی نمر زنگانی ترا
 اطال الله عمرک العار نمود العار بجه بر از بند بر سر چون دستار و کلاه و غیره و بیای
 مرد بسیار نماز و روزه العیق منع و دور العمل کار الاعمال العیلم چیز تمام نیالی
 فلان عینه در فتنه بی اصل مردن العنار بخر العناب دندان اشکور العنیه بدک
 و بزه و ریح العنتر کس سپهر العیند سرکش العنید لیبب نهر در ستان العندم
 العنتر زاده و قبیلت العنتر نیم نیز العنتر روت کعبیده العنس استرخت
 العینق درشت العنق موی زیر لب العنقعه مفاکمه در زیر لب العنق
 کلام بر کفتن العنقا بزغاله ماده العنقا و سحر العنکبوت تننده العنکبج

بشت

العنانه زج راه آسمان و اثر العینیه در وی کز العنقینه سینه روز کار العنق کزی در صورت
 العنق کزی در معنی العود استر بیه تعال فعل ذلك عودا و تقویدا و باره کز العنق
 بر بطن زن تعال النفس عواد تن خو کبر است العود شکاف و فوج و جایی کساده
 العنق و یبب العنق است زشت وزن یک چشمه العور در ویشنی العنق نوعی از
 العنق سخن و شوار و باریک العنق ترونی العنق اول از کیه اهل العنق بی روی
 اسیر کار بی العنق یاری العنق کا و بنم بیرون میانه سال العنق نام ستاره
 تعال کان ذلك علی عهد فلان روز کار فلان بود تعال عهد ثیاد و ادش قوله
 حسن العهد من الایمان نگاه داشت حق صحبت قدیم از وفا ایمان است
 معروفه و راز دار مرد العین شهنوه اللبن العین کوره العینار بی قسار العین
 العینق کزنده بیه البوق نام ستاره روشن بر حبت نریا العینله در ویشنی العینله
 العینال العینان چشمه زانوتوا لایمان بران از یک در و ما در العینون بد چشم
 العنبا بیماری علاج نابذیر العی در مانند سخن العین چشم و چشمه آب **بالعین**
المفرد العناب موج دریا العینیه کبر و بنداشت بزرگی **ب** العنق درشت
 طبع و فراخ شکم و کینه داشت العنقه دیوجه العنقون نوک ریش العنقان دود
 العنق کزده عثمان بیل نرج العین شکفت آوردن بخود العناب کار باشکفت

العصبية والعصابة كروه الصارة تعلل آخذ فشرده ايد العضم معصر العضمون كعصب
 العضم قوت من العصال بيماري سخت العضم اذا دام العظماس عطسه العطل زفا
 بريايد العظمه بكاريا عظم الشئي بيستروي في العقره سبيدي زيروست وعضو
 كفت والعقر خول في العقبه والعتبي والعتبات سرانجام العتبي ان جهان
 نوبت وعتبه الاير انكه دوقن كيكستور كيكيزه بارشيند بنوبت العقباسم
 مرغى بارسى الوه كويند وايضا علم بود. العتده بستكي زفان وضباع وعتده
 ركاح. العتده بست عجتت بنهبت العقر بنيا و سراي العاقر والعقاري وما
 رخ العقال بيماري سخت كالعكازة نيم نيزه العكك مشكل خود روضن العكك نورد
 العكك كقول العكك نوم عرك زو بسبب سار و سبت العلب كا ووشه العالف ميود
 درخت العلقه بيوز. العلقه بر واره العلوات ح. العتده السيد. العتده آينه
 بروي افتاد كنه العمزند كا في العمه معروف القوي والغري نجسدين منقوت
 سراي در حر العاله مزوكلان العنان مردكلان بينيا و سكد. عتده عند نزد العتده
 العتاب سخيدي جيدان العناب العتل العضم بنيا و. العضمه باره موي عتوان
 الشئي اخذ الشئي اغاز وي العتق كرون و كروه مردمان و عتق الشئي اول وي
 القوم كلان تران وي العتق و خونه انكور العتق و عتق. العتده بيماري معروف ك

الصب

العتده ما يكتنه العتده عند ببار اندام. البتد ايضا كلك العككط العككط سباري
 العككط جعزنت العتده بستكي زفان. العتده سا زكار العدم العتقر. العتده كانه
 وادي. العتده در و كلو و موي قضا و سلامت جاي صحتت قوله تعالي عتده زو
 يعينه از بهر عتده كفتن و بيم كرون. العتده بر صفة العتدين والعتدين زبون العتدين
 خوشه عتده. العتده عتبه و ديونكي العتده بستكي يقال فلان عتده يعينه فرج آ
 و خنك العتده مهاني زن كرون العتده كانه ديوار و ميانه هر جيزي تعال هذا
 عتده لك اين دستي نوبت تا بداري درجه خوابي العتده راه آورد العتده
 بشر اسب و نيكي و عادت و بلندي و في الجزر اهل القرآن عتده اهل الجنة
 كنه كان حق قران مهران بنهبت ان العتده زو و جوده العراق استخواني
 كوشت العتده بستكي ساق عتده نام جاي است در عتده كلب و عتدين انكه
 و نوقط و ارد سياه بر چشم العتده انكه و كوشه جريز تعال ركب العتده سباري
 و عتده باره بر شست العتده نام بت قيرش العتده بيكوشيدن از صحتت
 العتده و العتده بستكي و سخي العتده و درخ العتده قع بزرگ العتده
 صحتت خاص العتده كياة ترخود. العتده ده يك عشر الشهر روز و دم و بار دم
 و دوازدهم العتده ماده استرده ماهه بستكي العتده العتده استيانه مخرج

السنود

صحبت باز دارد و العود معروف و جوب بزنبط العیدانج العنود تعویذ اللحم
 الذي یصق بالعظیم العنوده تبیعہ تیغ که لازم شود **بالعین المکسوره** العیث
 کردن الاغیانج العنوده کدشتن از صورت بیغی بنظر دل العیزیه و العیزیه لغت
 اهل کتاب و ایضا عریان **ت** العنوده خویشان **ت** العنوده درخت خرد و کرد
 الجبل و الجول کوساله الجحان میان خزینه مرد و فقه العنود نوزبه و عنده سبأ
 چند شمار چیز عده المراه معروفه یقال انه فی عداد اهل المیزوی از شمار اسلح
 العنود هم تازه و مثل چیزی از جنس وی و یک روی بار العیدی و سیمان
 العنوده عذر العنود اسرار و بنا کوش العنود خوش خوار العنود را ک
 خواره الابل العراب اشتران تازی العنود زن مرد العنود تن و سب
 العرق رک العنود ج العنوده رک بند قول لیس لیری عالم شی عینی شیخ
 کسی که بزین دیکری کرده مرد را سنود العنود معروف العنود جوب ستر
 العنود کرده و بی نمای العنود ج العنود سبب انکاه العنوده آمیزش صحبت
 العنود سربند و رک بند العنوده رسن الاعصام ج و العنوده نگاه و است العنود
 العنودتان مرد و بازو و رسن قوله تعالی جعلوا القرآن عضین النضیب
 انکه جماع کند و حدث کند یعنی بهره بهره که در قرآن بعضی که دیدند بعضی

العنود و رشت با خا علی وزن فعال العنود فور و العنود بوی خوش
 العنود کرانه کردن العنود روان العنود ک و مرد منکر و برایه و برایه
 کار العنود و یوستنبه العنود و النفسیه موی که صبح نقصان نرسد
 تن و مال العنود سبب سینه **ق** العنود کردن بند العنود موی بند
 العنود بای بند استنود و صدقه یک سالینه العنود اول حدث بجر العنودان
 رسته زر العنود نام دریا برف براسمان جوارم که العنود یعنی کبوتر
 المیدیل بر اوج العنود کبوتر نهم حقیقی کند با کبوتر مادی یعنی لایق باید در هر
 کار **ل** العنودان دورک کردن العنود مرد فحم العنود درشت و کز
 و العنود العنود چیزی کران مایه العنوده و ال شمیره العنود معروف
 العنود بیماری العنوده سباری و بالای دیوار و کون العنود نامداری
 حلق و نا کوار دو در شکم العنوده بزرگان قوم علقون درجات بلند
 العنود ستون العنود العنوده معروفه العنود العنود انکوار العنود
 العنود معروفه العنود یقال انه شدید العنود وی سخت سر است
 طوع العنود سکره العنود انبازی خاص یا در چیزی خاص برابری العنود
 مرد در صحبت زمان العنود ششم زکین العنود وقت تازه شدن عم و

يقال الكساح غاصها ولا سنا تاسيح مخففة ام. الغراب يبارع في الرود اذ يفر
عطا وحوش خوا العرة سخني المراتح الغر جوي دست از كورت مند
الغز و ستار خوان عین القوس سو کند دروغ بر کشته الغاص ام برن الغناء
كفايت كاز يقول لاغناء عند فلان الغنم كوسفندان لاغنام حج الغنم
الغينة والغنم والمغنم مال سته از دهنن بغير الغني تو انكر الاغنياء والوز
آب فرورفته در زمین است الغواص معروف الطواغيت بلع بياده و مردمان
بر كنده القول در ستر العوي والعوي كم راهي الغيب كار بوشيد
تعبارة الغياية والغيم الغين ابرد العيرة رشك الغيصة نستان و غيصة
الغيل شير زن آستان الغيمة خشكي نيك الغيمان جسته الغين ابري كه
روي اسكان بكه والغني نام وادي درونخ يقال مي لغينة وي ناماك زاده
بالغين المضمومة الغير باقي شير وستان وحيض العبار كرد الغير ابري
وشراب كا ورسن الغناء خاشاك آب آورد غدة با مدا الغداء
غذوة الغراب زاح سياه و تيزي تخمير والعرة اول ماه و سبدي روي
و زين جينر و بنده بقتبت بانصد درم غرر الشهر نام سه روز از اول ماه العرة
بام و يك كغاية خوروي الغرم تا وان الغر نول الت مردمان الغر و ف الغر و ف

غرة اطلاق بغيره
و البصره العبد والذات العرة
مستور

استخوان كركوي الغزارة عبا ما آهش العتل هرون شستن و اقبضت كوي
غسل آورد ايد العسالة آب كه از شستن فرود آيد من الغصن شاخ الاغصان
حض الغصون شكتهما بانه ف الغص بجه كوي ل الغلظ والغلظة و ريشي
الغلى معروف الاغلال ح. الغلة خشكي العلوة كوي الغلام كودل الغلمان
والغلمة ح. الغلظة شهوت الغلوة اول تازي و علو در كارم الغر مرد كارانه
الاغراج الغار ابوي مردمان الغمة اندوه كار بوشيد يقال ضمنا للغني يعني
روزه و ريشتم عيد كه ماه بوشيد شدن الغنج ناز و القول معروف ريشه
غول كويدي **باب الغين المكسورة** الغب سر انجام و يك روز در میان
شدن تب و زيادت و الغذاء بزورش و الغذاء برشم الغر يربنك
سياه الغراب ينجح الغرابي جزئيل الغرابي خيرة الغرسي بوستك كوي
بود و نوبی است از كياه و نهال وي اسم ما يعرض الغر فوق جوان تازه العرة
غفلت ز الغزار في الصلوة نقصان ركوعها و سجودها من الغل دشت سوي
جون خيطي و سبيخ البشدين شراب دور خيان ش الغش امير شمش
درسيم الغشاء والغشاء و الغطاء بوشش و بدخه و يك البظير بفت
الغفارة خرقه كه زن بر آكلند چون معجزة بنودل الغلاف معروف الغلاف

المعنى وهو العبد كقول
الملك العبد كقول
الملك العبد كقول

العبد كينه العبد له ترا فكنه زن العبد ينام العبد كينه كتاب الغائب العبد
العبد اول هر چیزی فاتر الكتاب معروفة العبد ترنت خوان اليمين العبد
سوكند دروغ العبد مضميت العبدش مرد بدخوا العبد كازرنت
العبد مرموه العبد مضميت العبدش مرد بدخوا العبد كازرنت
كل مرو العبد مضميت العبد العبد نافذ مشكل فارس بارسيان وسوار
العبد العبد والنور سوي العبد العبد العبد العبد العبد العبد
كهن العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
حق وباطل العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
عبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
ميوه العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
بيكوه العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
رئيس قوم العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
عبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
عبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد

زر كوافتان ديوان الفتاه سنكل زر آرمي الفتى جوان مرد الفتية والفتيان
الفتاة زن جوان الفتيات العشاء والعنوة جوانه دي الفتوى والفتيان
الفتى والعنوة راه فرام الفرس بيده دم البجعه درخت الفتى العنوة
مثل العاشه فخص نام بايست برش عرش الفل كشي سنور وكشي فرمان الفم
انكشت الفم تريكبي الفم البصل الفتوى معنى سخن الفم معروف الفم فرد برك
قدر الفخذران وقبيلات الفخار ديك سنكلين العبد الفم الفم العبد
اواز وفتكبة العبد ان امج العبد كران زفان سخن العبد كونسك الاقدان
عبد العبد والعبد يدتها الفم كوره الفم كره بوستين ووز العبد
در شكم الفم معروفه شكاف الفم كساد مشدن فم وفي الدعاء اللهم ايتنا
من هذا الفم يعني كسابش و الفم قبا باجاك الفم جوده العبد العبد
الفم جبه موع وبكشت الفم واريد في نظير الفم الجبل سهار بركي العبد
بلند باسخي الفم زواله فمير العبدش آب الفم جبه شكسته الفم
فمير العبد شكسته الفم الفم فمير العبدش سباط الفم الفم
بروانه الفم والفم بزيده كره الفم فمير العبدش فمير العبدش فمير العبدش
علي الفم من بيش رو شام جوض كوثر بياست الفم موي زمان ونوك شاخ

يقال ذهب وند فرخا اي يذرا. الفرخ بابرک الترق معروف الفزول من
 شوي وشممن الفزوبوستين الفزوة بوشت سرو باره زمين **الفينج فراخ الفضل**
 باج ش الفشاغ معروف و فرخ **الفصيل** شتر بجه **الفينج** كشاده زفان **الفصا**
 صفت وي العف نكين وبيوز اندامها وشرشير فصل الخطاب سخن يدا
 باكونا مي **الفصيل** شتر بجه از شتر بار كره. **الفصيله** تبارض الفضا. جاي فراخ
الفينج شراب فرما و ما بجنه **الفصص** باره جيزه **الفضا** صميم كره **الفصل** الفضا
 فزوني **الفصيله** صفت نيك ام **الفصائل** علم **الفطر** شكاف **الفطوبج** الفطوطيا
 كه بوي روزه كشانيد. **الفيفر** خمر تازه و كارنو **الفيفر** كوك نواز شير بار كره **الففظ**
 درشت **فوق** **العقال** كار نيك **الفقحة** حلقه **فوق** **العجاج**. **الفقيد** كم شد **الفوقية**
 دروشن كه اندك روز گذارد ارد. **الفقار** بشت مازه. **فوق** **الفقار** نام شمير كه در شيت
 ماز بگديشتي كه **العكالك** از ادبي و آنچه بوي كرو برون آرد **العكلكه** مرو خوش طبع
العقل رفته بر تين **العقول** ج يقال جاء قتل الجيش من زمان اندك **العلافة** بيان
العلاوة ج **العلاج** و **العلاج** طعام سحر و باي داري و رسته كار **العلاج** كشاده
العفس شبلي فلق **العفس** شكاف و سن **العاقق** سبيده دم **العاقق** كشته ميوه
العلاق كنده سكن **العلكه** با ذريسه **العلكه** ج **العلكه** ج **العلكه** ج **العلكه** ج **العلكه** ج

اسب كره اريشه بار كره **العلة** شب آخري ماه يقال روز آخري ماهي كه از برج
 حرام بودن **العشر** دست بند **العيتك** كراهه استخوان رنج. **العن** نوح جينه
العنوج ج. و **العن** **العفن** **العفن** شاخ درخت **الافتان** ج. **العيقه** ليرد **العن**
العوات مرك ناكهان **العوج** كره **الافواج** ج. **العوة** ان دو كناره سرتقول
 فلان من فوري بيادش بر همان كرمي **العين** **العوار** جشمه آب جوشان **العوار**
 آخره آيات **العاصلة** كمي يقال **العوم** فوضي مردمان شور يده اند **العري** نازك
البارب **العوقاي** كراهه **البرق** و **العناني** فزودين **فوق** **العاقه** در كسيه **العوقاي**
العته **العهد** بوز. **العهد** بوزبان **العنه** صحبت كردن با زن و انزال
 در ديكري **العني** سايه و **عنت** **العنيم** **العنيم** سداب **فوق** **العنيم** و **العنيم**
العنيد خاكستر **الفصيل** سخن كويي و جدا كنده ميان كار با **الفينج** عطا **الفينج**
 عطا ده. **الفينج** جاي فراخ **الفينج** **العينه** ساعت **اسب** **الفينج**
العواد دل **الافيدج** **العنات** يزره جيزه **العنات** داوري **العنات**
العنات ناكهان **العنجة** **العنجة** **العنجة** **العنجة** **العنجة** **العنجة** **العنجة** **العنجة**
 خوشن **العنات** **العنات** **العنات** **العنات** **العنات** **العنات** **العنات** **العنات**
 تيز رو و كارزد دست شده **العنات** **العنات** **العنات** **العنات** **العنات** **العنات**

يقال ذهب وده فوشا اي يدرا. الفزخ با برن العرق معروف الزوك ن
 شوي دشمن الغوبوسيين الزوة بوش سرو باره زمين **س** الفيسم فراخ الغنيل
 باج شالغ مروف و فرغ **ص** الفصيل شترجه الفصيح كساده زفان الفضا
 صفت وي الفص بكنين ويوندا اندامها و سرشيه فصل الخطاب سخن يدا
 باكونامي الفصيل شترجه از شتر بار كره. الفصيله تبارض الفضا جاي فراخ
 الفصيح شراب فرما و ما بجنه الفصض باره جيز الفضا صميم كره. الفصقل الفضا
 فزوني الفصيله صفت نيك ام الفضا بل علم الفطر شكاف الفطوح الفطوطيا
 كه بوي روزه كشايند. الفطر حتراره و كارنو الفيطيم كوك نوازشيه بار كره الفظ
 درشت خو. الفغال كارنيك الفقه حلقه و بر الفتناج. الفيقند كم شد الفقيه
 در و بن كه انك روز كذاره. الفغار بست مازه. و الفغار نام شمير كه درشت
 مازيكه شيني كه الكاك از ادي و آبه بوي كرون آرد الفلكه مرو خوش طبع
 الفل رسته بر تين الفاولج يقال جاء فل الجيش منبرمان اند الفلانة بيابان
 الفلواتج الفلج و الفلق طعام سحر و باي داري و رست كاراي الفلج كساده
 الفلس سبي فاق الفوشكاف و سن الفلق سبيده دم الفلق كشته ميوه
 الفلق كنده سكن الفلكه با ذريسه الفلكه خرج آسمان الافلاك ج الفلق

اسب

اسب كره ارسيله بار كره الفلنة شب آخين ماه يقال روز آخين ماي كره ارسيل
 حرام بودن الفتنج دست بند الفينك كرايه استخوان رنج. الفن فوخ چين
 الفنونج. و الفن الفصن شاخ درخت الافنانج. الفينه ليردوش
 الفواش مرك ناهان الفوخ كره الافواج. الفوا ان دو كاره سرتقول
 فلان من فوري بايدش برمان كرمي العين الفوار جشمه آب جوشان الفوار
 آخيه آيات الفاصله كي يقال القوم فوضي مردمان شور يده اند سري ناره
 الباريب الفوقاني كرايه برين و الفخاني فو دين فوئ الناقه در كيه بيان
 اشتره. الفهذ يوز. الفهنا ديوز بان الفهس صحبت كردن بازن و انزال
 در ديكري **ي** الفيسايه و غنمت الفيمريم. الفين سداب فيج المرزوق وي
 الفيدر خاكستر الفصيل سخن كوي و جدا كنده بيان كاريا الفيص عطا الفيناض
 عطاره. الفيصا جاي فراخ الفياضي الفينه ساعت. **ب** الفيا المحترقه
 الفواد دل الاقيدج الفقات يره جيز الفناحه داوري ج الفجل ترتيب
 الفناء ناهان الفخج عيصه نخده الفذن جفت كا ساخته الفرات آب
 خوشن الفزاع فلانة الفزجه شكاف فزادي يكان يكان الفزجه هنكام الفز
 تيز رو و كارزد دست شده الفزوم طرف الفزج الفزط سرتل فرس فرط اكله

يقال جازت الغنم بانوار قلب لوق بر خلاف رنما در زاد. القامة بالاي
 مرد. القاء فومان برداري. قال الشاعر ما الله لولا النار ان نصلها لما جمعنا
 لايمزقنا. القابل بنيم روز. الماء القويم آب ايتساده القايغ العين الكش
 بر جاي بود و نه بنيد القايغ دسته شمير و جماع بايو بيتر
 القويغ كيم القبان يقال قبحا و شقا اتباع است رستي با دور العقبه
 ليكنه القبيغ زشت القبر كور القبرش باره اترش القبيغه بند شمير
 القبل روزمان در شين بقول رايت الهلال قبل ابد ميس همان
 كه بيد آمد القبيله نام جاي القبييل بدر قمار القبيله تبار كرده القبيله
 جوب بالان الاقتاب سح. القتب سبت خشك و بني المثل بالجعل
 قذل الي اديكل يعني بين بدي اشكاله نه بايد القماش سخن جين العباد
 خار سيد العتر و تقتام كره القبييل كشته القبيليج القيتين كم حوار القند
 جوب بالان القنودج ش القند خيار باد رنگ الحجة زن بلاية الخط
 خشكي وزمين ني باران القح جانه شراب الاقداح ج. القذاح اترش
 القذبالا بوبت بزبجه القدي كوشت خشك تازة القذو القذو اندازة
 القذرية قومي انكه تقدير حق به بنيد در افعال خود القديم در صفات حق تعالي

توانا بر همه كارها و جيسر تا بني الت و سناز القدم بيش باي الاقداح ج. يقال
 قدم في الجرد و ابيض دستي است و كار خير قوله تعالي ان لهم قدم صديق
 عند ربهم يعني ايشان را سابقه و عده است القديم جيز و برينه القذوم تيش
 القذوم نام ديهي است كه آنجا خليل را و سشت كرده القذو بليد القذو
 فلاخن القذال بس سدا القذاة خاشاك و در چشم و بز آب القذويكي
 و حيصن التزو و الاقراوج. الترابشت الترابي درزي التريب خوشتر
 التريمان ج. الترابين جمع اربح يقال هو ذو قرابي وي خوشتر من است التريب
 در صفات حق تعالي نزديك بقصل و عدل و رحمت بجان و جهنت التريب
 بيش كوهه زين القرنج كشته القرنجي ج. القرنج طبع باك و تيز فهم القراخ
 بي خش و زمين باك القرمش دو دم روز قربان القير نزه چشم روينا
 بشادي القرازة آرامگاه و جفاره القرمز زمين مامون القرد و زمين
 بلذ القرمش سرما القرمش سرما و خمر اتمده القرض نقد گرفته بعام ني اهل
 الدين آنچه بر كردن واجب بود باجل القرض شعر نو القركمان ني رشك
 القرقظ بر خند القرنج كره القراخ طبل زن القرقظ دول القرقظ ج
 القرم كشن و مته قوم القرميل كيسو بند القرم سرون و كوه خرد و تين اتمه

روح القدس جبرئیل خطیمة القدس نام جای در بخت اندوس در صفا
 حق تعالی باک از تنص که در همه خلق افتد از صفات و ثنوت قدیم
 یقال جلس قدامه القعدة بزیر القرآن خوان مرواحد و جمع را یکسان بود
 القرآن بنی الترتیب می کاه الترتیب قرابت مرد الترتیب آنچه بوی قرابت حق
 تعالی جنته آید الترتیب ریش و جرات الترتیب الترتیب العین ریش
 چشم سبای قنول کیسوند فرامیل جمعه قرین معروف الترتیب کلجی الما
 ح قرض الترتیب اقباب یقال جلس فلان الترتیب یعنی الترتیب را زمین
 نهاده و هر دوران را بر شکم نهاده بخت قرطی بزلک قرابتی الترتیب
 معصفر الترتیب باره زرد و سیم الترتیب کو سوار الترتیب الترتیب معروفه و جاس
 با کبابه ذات الترتیب رومیان قوس قرخ آذ قنداک و الترتیب کزید بهال
 و اول نباست خردم الترتیب الترتیب الترتیب شاپین تراوش الترتیب
 جامع نوس الفصاری غایت کار القصبر می کاه القصة و القصاص جاس
 بزینش موی بجه العانة القسوی کراند دورتر قضی نام قبلیت عرب
 یقال ما فی هذا الامر قضاء ای عینت قضاة نام سکا آبی و نام قبلیت
 القطن میخ آسپا و لاس در دو کساز معروف قطن الما که کربس ننگ

آب القطن الجانب القطن رطوبت و ارجا و عطا القطن بینه القنطرة دست
 موزة القطن زمین درشت بالمذی القطن سبد القطن باره و مغز غنای
 القطن کاسمو القلاب در دل القلام شوره القلمه پوست بریدی از
 سیر قضیب القله سیر کوه قولی بالای جیسز یقال هو قتل بن قیل یعنی می مثل
 معروفی نذر و میسکن بر صبح کس یقال شکر الله تعالی علی القتل و الکفر یعنی
 شکر خدا را بر ابدان اندک و بسیارم القری معروف القماش خنور باره
 القمل بلج بیاده القمامه خاشاک روفنه خانه القمامة آفتاب القناری و عشت
 القنطاریتم القناری باره القنار عده بجه القن کتب القناری القنار
 خار بخت و القنار در قش الترتیب جرات الترتیب بهلوی سبزه القنار
 نیر و او تار و رشن **باب القنار المکسوة** القنار ایمل مصر و ایسا
 اتباع فرعون اند القنطیبه نوبی از جامه یقول قبله حق مرا بنزدیک وی حق است
 قوله لا قبل لهم بها یعنی طاقت نبود ایشانرا با سبها و یقول لقیته قبله
 معانیه و دیش یقال کن قیل فلان یعنی از جانب فلان باشن القنار
 دوال پیشن ای نعلین القنله پیشگاه در سب و مسجد را نیز گویند ابو قنره
 کینت بلیس لعین قوله اذا قتلتم فاحربوا القبلة یعنی چون کوسفند

گشیت نکو گشیت یعنی برق و لطف القنخ تیر قمار القنخ حج القنخ دور
 که بوی نعلین دوزند القنخه کرده و راه دشوار القنخه دیک القنخه وقتدا
 و معتد القنخه و القنخه برده نیام و تیغ تعالی فی المثل القنخه القنخه
 با نیام تیغ کزیمی از آنکه تیغ خود در مانی یعنی تیغ از تو بگیرند و تو کار بنزد
 القنخه مشکی القنخه حج القنخه س کاخذ القنخه که کوره القنخه حج
 القنخه بوسه مار القنخه آنکه درون سینه بود و فسرده بود القنخه حج
 ارغینی القنخه بار بند کفش در عجب و فضل القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 ترسیان القنخه بهره و داد القنخه بهره القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 و آن هر چه حج تعالی القنخه علی طعامی یعنی بر حسی زکن از سنک بنزد
 و خاک در طعام القنخه حج کداخته و نوبی از بورد القنخه کتاب و کز القنخه
 و القنخه باره شنب القنخه هر چیزی قوله تعالی قطع متبی و راست یعنی دهب
 نزدیک بیکدیگر القنخه بار درخت و قنخه القنخه وقت باز کردن
 میوه القنخه حج دست دانه خرما و نام سکل اصحاب الکهنه القنخه حج
 بند القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 حاکم و جانه سبکی و صیت لشکر القنخه حج روض و شراب و فارغشده

تواره القنخه تارک سز و باله هر جیسن القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 القنخه اصل جیسن القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 یز القنخه حج یوشن طبق میوه القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 یعنی قدرتی القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 الکثیر القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 بود یعنی القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 بزرگ تعالی توارشوا الحمد کبیرا عن کبیر بزرگی یا قنخه حج القنخه حج
 غلبه کسندة القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 دروغ زن یعنی صاحب نصیبه الکواذب آرزو ما دیز باب القنخه حج
 شیسه بوی و تعالی کیا هرج از کوفه های بهاری و مدغم القنخه حج
 قنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 دشمن نهانی الکعب و الکعاب و خمر نوبستان الکافر نا کرده و کسنا و
 سب تارک و جوی یا آب سب القنخه حج القنخه حج القنخه حج
 همه مردان و دیوم قوله تعالی و ما ارسلناک الا کافه للناس یعنی لغز تمام

بند

حج

مکره و از زنده مردمان از نیشانی کاژه کوشت ران الکای بی نسیه الکاخ کانه
 الکانون آتش دان کانون الاؤل و کانون الاخر نام دو ماه است در قلبستان
 در استعمال اهل روم زنجل کانون کران جان میان اصحاب الکاهل کناره کنف
 الکابش اختر کوی الکمنج **ب** الکباش نوبی از رماوخ الکنده جگه و میان
 الکنده مابین الکاهل الج العظیم الکبر معروف الکبر بیری وسال و قدر الکبیر
 الکبرآ و الکبارخ الکبیر در صفات حق تعالی متفرد بقدیم در ذات و صفات
 بزریکی و کمال بی در باب و کبریا و الکباش تکلی و ریس شکر البونیه نام
 مردی از جوت تاره برست **ت** الکبینه لشکر الکنف شانه دست الکتیم دخت
 حنا الکتز کومان اشتر **ث** الکتب بزویکی الکبینه ریکه توده البشیر الکت
 موی کش الکبیر بسیار الکتز بیاری الکتز دل درخت خرما الکتز معروف
 الکشف شبرج الکحل سال تنگی العین البیصل چشم سرته کرده و الکتز در مرد
 کوشا و بچ منده الکتز و الکتز مرد دروخ کوی الکتز سنک
 الکرب اندوه الکتز و بیون فرستگان متعرب تعال فعل ذلك و لامر کزه یک
 بار کرد الکرب ذره تعال الانصار کبشی انصار یانی جای و از من اند الکرم
 زر الکرم بزریکی الکرم مرد باک طبع و دل قوله غیر الناس مؤمن من کریمین

تیرن مردمان مؤمنی است از اصل او و بدر باک النخل الکرمه خوش مزه خرما
 وی الکریستان دو چشم الکرم در صفات حق تعالی نیکو د از زنده و کذا زنده
 و نعمت دهنده و آنرا که نمش بندید در عقوبت کننده الکر و ان حکرانه
 الکر و ان جمع علی غیر قیاس الکر و یاده معروف و بی بقله الکره ما خوشی
 یقال فعل ذلك کرنا کرد انرا بنا خوشی الکری خوابت الکر به کارزار
 الکره زشت روی **س** الکتوب مرد کوشا الکتس کرانه خانه شکسته
 الکتس میان **ط** الکتز اندوه بزرگ الکتظ رحمت الکظیم بر شده از خم خود
ع الکتب تنک بای و جای بند الکتبه معروفه و عرب مرخانه چهار سو
 کعبه کوی الکتل نان خشک بریان **ف** الکتز زیه و کور و تاریکی شبت یقال
 اللهم اغفر لاهل الکفور ای لاهل القبولج الکف معروف یقال لقیته
 کفته بیدمش رویاروی آسمان جعلاً واحداً الکفاف مقداری از مال گزار
 سوال نهفته دارد بقول جوت منه کفاف از وی سر سهر بستم الکتل سر فون
 مردم الکتیل بدر قنار الکتف معروف **ل** الکتا کیه الکتا کرانه در باب الکتب
 سکن الکتلاب **ج** الکتب سحیق و نوبی از منون الکتبان ماشه الکتوب
 انور الکتا بصیاد بسکن الکتف آرسنده بجز الکتل کرانی و عیال مردود الکتل

بست کاره ایکیئل مانده و کند. الکلاله انکه نه مغر زنده دارد نه بزرگ کل کل
 سینه. الکلمه سخن و قصیده و کلمات الله شریعتها و فرمانها او الکلیم هم سخن
 الکلم جرات الکلام قال بو بکر بن الصدیق رضی الله عنه فیما رقی فی رسول
 صلی الله علیه و اله وسلم اجدک ما لعینک لانتام کان جفونها فیها کلام یجابک
 نفسه الکافه زماروخ. الکمد اندوه الکمره میان خسته کاه و سر قصب
 الکیمش تیز در کار. الکمل تایی ن الکلم مال نهان زکوة ناداده الکیثیه کلیمه
 اهل کتاب الکنعده مایه ریزه الکنف بناه الکنیف خانه و باش کل
 اشتر الکنه زن بسر الکناشج و الکوازه جای کرده اندن غسل
 الکوینج کوسه الکوینج تازه و مته قوم واجب سبار و جای بازداشت
 و جماعت مردمان و میخ آهنین و سنک ریزه و سبیدی اندر چشم و اسبان
 الناقه الکو ما و بزرگ کویان الکوته روزن الکوینج الکوئف شکاف
 و بناه الکلن نیم بیه الکلته زن الکلونج الکیته دستان الکیین
 زیرک الکتاسج الکیینس زیرکی الکیی دانج **باب الکاف المضموم**
 الکتبه کوهه الکنج زخبین الکلباد درد جگر کبر الکتی بیستری وین
 الکتبر فرزند کلان تر الکلبار و الکلبار نیک بزرگ الکتله باره

الکتاب مکتبه يقال مارینه بکتاب ای بهتم الکتبه درن الکتبه لوز
 الکتب ساریه ام کته نام زینی که بشان وی فرود آمد فرایق الکتل سره مال
 بسیار الکتدی المقتنه الکتدی زمین سخت الکوام کیم الکتبه اندوه
 سخت الکتات کنده الکره نوبی از مردمان الکتراج الکره و سنجات
 سواران و سنجوان در کرانه ستر الکره مقدار صدر طل از باره الکره سوع
 کرانه حورده دست از سنون انکشت خرد الکتشف بنه حایض الکتراج
 اسبان و باجیه الکتی کلنگ الکره کوی الکو و جماعت الکره دشواری
 و بسک بوسیده الکره کشتیر تر الکتب کفاله الکتینج آخه
 ذی بر میان بند الکتساحه خاکدان الکتسل سبانج الکتسه خزان
 الکتفه و الکتفه عتاه الکتفه یراهن الکتفه یس کوفه سختین خرد
 الکتفه ترنج الکل همه الکتبه کرده الکتیمت معروف بی الکتی مرود
 الکتیم استین و خلاف میوه بردخت الاکامج الکتدر عکله روی الکتس
 هفت تاره است معروف الکناسه زوفته خانه و خال دان کته الشی
 اندازه و حقیقت وی الکتبه بوشس سرا بی الکتینه بوشیده کفتن نام
 الکتوب آیدستان بی دستنه الاکوابع الکتخ البیت الکو و بالان

الکتفه

اشتر و کوزه آهن کره کوزه شتر الکوخ کرانه خورده دست از روی بهما
 الکو فمروف کوفان نام کوفه **باب الکاف المسکونه** الکیاء بخورد و بوی
 از غود و بالتصر خاکدان الکیتر بزرگ منشی الکیتر یا بزرگوار الکیتر بیت کرد
 وز خالص یقال ذهب کزیت زرخالص الکیاشه خوشه فرمات الکیاشه
 الکتکث خاک الکره معروف الکره باس معروف الکره باس الکره باس
 اشتر الکره وان جکره الکره وان علی غیر قیاس الکره باس الکیاشه کلیم
 والاکیتیح الکترو من خیمه کتیری نام مشابه الاکاره جمع الکتیف الکتیف
 بزه آسمان الکتیوه بوشن الکتیوه رشته ترازو الکوخام دمان بند الکتیوه
 کفایت الکتفات خنور چیز که هر چیزی را در خود فرزند کرد یقال اعطاء الکتفا
 یعنی جمله آن چیز با داشتن و کلمه کفاحا اوی رو با روی سخن گفت الکتیر
 مار یکی شب الکتفه بله ترازو الکتفل بهره و مرکب و ذوالالکتفل نام مرد نیک
 الکتفل الوخیم من الجبال الکتله برده تنگ الکمام دهن بند الکتیه
 الکتاز وقت نمایدن فرما الکتاس باشگاه آهن الکتیف فرازدان الکتیف
 الکتانیج بوشن الکتیف الکتانیج پیردان الکتانیج الکتیر کوزه آینه کتیر
 الکتیس کیه **کتاب الکتیوات المنزوه** **باب اللامب واللوث سنکستان**

۷۰

الکتان

یقال

کدی نیان نشود از از کار بی غشت نغمه غشیاناً طلیش بدشد غلی غلباناً بکوشید
 فدی باز خرید او را فدی قزیده داد غلی سبب حش فدی زید فدی قوی الضیف قوی
 مهاز نیک و بنت قوی الماء فی الحوض آب در حوض جمع کرد قضی بخته شش
 قضی بخته بزد قضی البجبت سکوت و بنت قضی الیه عمدت و صیتت کردی
 بنگاه داشت عمدت قضی الامر استوار کردن قضی الیه کدی سدا کردن قضی غلباناً
 بریان کرد قضی و سخن داشت کدی المهر جوی برید کفی کفایه رسانده کرد یقول
 کنایه هذا التدرک کفایه فلان شتر کدی فلان دفع کند از من شتر روی کنی
 بیوشید کفی کفایه بیوشیده کرد و بیوشیده گفت نذی الرجل آت بشیاط
 انداخت مری الباقه یک بیوشیدش مری النرس نیکه اندیش مری شیبان
 برقت قضی مضیبا و مضاء بگذشت مینی له اندازد کردن مینی براندگی کفایه
 کرد که نماند الیه بوی نسبت کردش مینی بدی راه نمود مینی راه زمین نمود
 بدی للعرش بدی عروس رانجانه شیوی برد بدی بدانامه گفته مینی
 بنیان آت روان شد اللقیف المیزون حش قوی ثوباً و ثوباً و بیوشید
 قوی بزد حوی و محتوی که کرد حوشت المرأة خواهر شکش نهی شد بزدان
 قوی بنفعا و من قول تغالی و بی حایو یقه علی عروشها ای ساقطه علی ستوفها

ثم من غير صبرك وصغارك صغیر ضغوة فو صغیر تهی دست شد
 صلوات المراهی بهر شد از شوی ضیعت الناقة اشتراک نشن از زود کرد
 صغیر ضمیر اتنگ دل شد ضحک صحا و ضحکا بخند باز ضحک الیه نیک شد
 شد بکار وی منغن کینه گرفت ضلیح گرفت ضغن ضما با بد رفتار کرد
 يقال غنمة ای کفیل به رجل غنن ای مبتلی طبع الود شد طرب طربا
 و تطرب بانشاط شد فو طرب طبع طمعا و طماعة طمخ کرد طمخ طمخا
 بخورد و خرید طمخ بفعول کذی آغاز بدان کار کرد طمخ بر روی فیروزیا
 یافت طمخ بفلان بیافتن طمخت عینته مانند آمدن عینت عینتا
 بازی کرد عید عید اتنگ داشت و شمناک شد فو عینید غیر غیره
 بکریمت عینق به الطیب بوی خوش بوی بزد فسید عجب به و له تعجب
 بنسکفت درشت عیال من کذی بزرگ داشت خدای بیسزیرا در بر
 و نیکی عجب فو عجب نزار شد جمعه عجاف عمل فو عجلان و عجل استقامت
 عیدم عدا و عدا فو عیدم کم کرد و کم چیزت عرج لنگ شد عرقا خوی آمد
 علق بر فسید عشفة عشقا و عشقا نیک دوست گرفت عطب عطال
 شد عطبا بوی خوش شد عطش عطشا جسته شد فو عطشان و عطجة

عطاش

۷۹

عطاش و المراهی عطاشا و عطاشی عطال بی آرایش شد غن غنوة بهوسید فو
 غنن عکرد روی کرد آمد علقبت المراهی زن بار گرفت علقا و علقاة دوست گرفت
 علم علما فو عالم بدانت عله متعین شد عطر دراز عطر شد عقل به و فیه و علیته
 کار کرد عهه عهنا متعین شد عنت بداک شد و بز مند شد قول تعالی عز علیها
 عنتم یعنی دشواری است بروی آنکه بز مند شوست عده بدیدش علیها و الیه صیت
 کردن عین رایه آرایش بکشت عخطا شد عذرت الشاة از زمه بس نامد
 عرث فو عرثان اگر سنده عرق عرقا و عرقا فو عرقا هم عرقی غرقه شد
 عرم عرما و عرمانه تاوان داشت الغارم فام دار که توانایی دادن غرض غرضیا
 فو غضبان و المراهی غضبی خشمگین شد يقال غضب له خشمگین شد از بهر
 غضب خشمگین شد از بهر مد عیلت غلبنا ستر کردن شد و المراهی غلبنا
 غلقت فی المساب و حساب خطا کرد غلط فی الکلام و الا فر در سخن
 خطا کرد غلق الرهن گرفت است صاحب حق در ماند عر عمر اکین گرفت عرث
 یه عمر ا دستن بخوابود شد عطر که گرفت از کین عیصت عینیرم گرفت
 عیص الیقنة نوباسی کرد عخطا ایضا نوباسی کرد عیح غنبا ناز کرد عینم غنما
 و عینة و اعنتم غنیمت یافت فرج به شاد شد فرح فو فرح فرغ فرغ دراز موسی

شد رزق و فرج برسد و زکیت المرأة زوجهما شوی و او دشمن گرفت فرج
 ایله بوی اند خبید فرج عن نومه از خواب بیدار شد فقل مدول شد
 فطن فطنة و فطانتة فهو فطن زیرک شد يقال فطن امر فطان اكا پشد
 بکاروی فقه فقهنا و انما شد معانی چیزها فکة فکاهة زیرک شد يقال فطن
 فکة ای طینت النفس قبل قبولاً بید رفت فخط الرجل قط رسیدن قوم
 قدر ما بیا مد از سفر قدره قدر ابلند شد قدر الشیء کراهیت و دستش
 قرب و تزویجا نزدیک شد يقال قریبه و قرب منه فرج می شد قوم
 الی اللیم قرماً آرزو مند شد بکدشت قصفت الدابة علف خورد
 قفرت قفراً انزل کوشت شد فهو قفرت قلت قلنا بک شد
 فلع زرد دندان شد فهو اقلع قلق قلقابی آرام شد از خوف
 قتل الرجل مبتلا شد بشش قنع قناعه چشم شد کدر و قنوعا بند
 کرد و خواست کز کبیر بزرگ شد بسال کجل ربه چشم شد کدر
 کدر آتیره شد فهو کدر کرب کرنا اندو حکین شد کرة و کراهیته با بید
 درشت کسل کسلنا فهو کسلان کامل شد کلب کلبنا فهو کلبت حیوان
 کلب الشناوسر ما سخت شد کلب به فهو کلف آخند شد کد کدنا فهو

کلمه

کد اکلین شد نابینا زاد فهو کمد کتم و مان داد بکشد و بک کرد لیشا لیس
 لما قام و لموقا برسد لیس سخن دریافت يقال هو الخن حجة بیش زنده تر است
 مرحت خورد لیس کند شد رزق لزوقا و لزوم لزوما جفید و لاصق
 ایضا لیس لسننا فهو لیس زفان اور شد يقال قوم لیس لعت لبعبا باز
 کرد لبعق بلیسد لحت الناقة بار گرفت لقتت لفت طبعش ناخوش شد
 لعتف الکلام زود گرفت سخن را لعتف و التیم فرو خورد بر وقت چیزی لهم و لهم
 فرو خورد مجلت یده دستش انکار کار شوخ بذررت البیضة خایه تاب شد
 مرع نیک شاد شد رویی ریش شد فهو امره و حق مرضا فهو مریش بیمار شد
 مرض قلبه و لسن در دین بشک شد مرع المكان جایی کما ناک شد ماقا
 لملقا جا بلوسی کرد موم مومنا فهو مومتم موم شد موم مومنا و مومنا
 بلید شد بخل فراغ چشم شد نحر العظم فهو نماز و نحر و بوسیده شد بدم
 ندما و ندانته بینمان بیدر بیدر بیدر بدانست ترخ موی از کز بیدر
 فهو زجل انزع ترق سبک شد ترممت الارض خوش شد تیشب در
 اویخت يقال ما تیشب ان فعل کذی زاسنر نشد تا آن کار کرد نشط
 نشا طما فهو نشیط باشطاش نشف الثوب العوق و الارض الماء

در خورد و بی ازض نشسته نشق بپوید نصب نصبا مانده شد بفتح
 قضحا بخته شد بفتح ثمن آسان شد قولهم فيها ونعمه یعنی دست
 دست در زن بدین خصلت است بفتح آب فرو خورد بفتح فدا
 سیری شد نفس به نفاست در بیخ داشت بفتح المرأة تزاده شد بفتح
 یده ابکه کرده استن نکار بفتح مانده شد بفتح خوف البعیر سوراخ شد
 کونستاخت لایستعمل هذا الای فی الماضي کيف منه از وی تنک داشت نتمکنه
 الجی تب ترار کردن نهل تخمین باب آورد و اب خورد بفتح نهم نهمه برین
 بپسل کم کرد برت فراخ و مان شد برم نو برم بر شد هلع هلع
 ناشکی باشد **المعافیه** بسج بفتح فواج کلوش بگرفت بر برای یکی
 بر بوالید ما در و بدرانیک داشت بر فی بینه نو بار س کند راست کرد
 يقال برت بینه س کند راست شد يقال فی جواب المنوب صفت
 و برت برت بر بشاشته نو بنش بوی شادی کردت نرتت الناقه فی
 ثرته و ثر و بسیار شیر شد **شخ** شخ شخ ارفقی کرد يقال شخ باله و شخ
 علی مال شلت یده دستر خشک شد صبت صبابة آرزو مند شد
 صم کرد فواصم طب طبنا فو طبیت بختک شد يقال ان کنت فطبیت

۷۹

فعلت

فعلت لفتک یعنی خود عمل کن و عمان بیکران لعل ره کردت يقال طلعت
 وظلتم یفعلون باسقاط احدی اللامین لکنه الاستعمال عد کر کین شد
 عض بکرید لعل عللا و باره آب خورد غصن الطعام غصه فو غصان طعام در کل
 مانده غصن المیلین الناس از مردمان بر شد غصن غصانه فو غصن باز شد
 خط فطاطه فو فطاطه درخت شد فقه فضاغه در سخن فرو مانده يقال فیه فو
 قرنت بینه قرته و قرور فو قرور العین و العین قریره چشمش روشن شد يقال
 قر فدان عبقا بکدی ققط الشعر نیک جعد شد و هو متر و کل علی اصله
 لب فو لبیب خرمند شد سج لبابا و لجا بجه ستیزه کرد لذ لذازه فو
 لید خورش شد مس شام و میسنا بود مضم و امتضن عمرید مل ملا لا و ملا
 بستوه شد يقال مله و لایقال مله منم مشن به ششاشته بوی شادی کرد
المهمونه آیه الامر ندانست اثم بچند شد اجن علیه بروی کین گرفت
 اذن له اذنا بروی دستوری داد اذن لکلامه اذنا گوش داشت و شنود
 سخن ویراد بر رب الی حاجت مند شد و رب رب الدهر سخنند ارج الطیب
 بوی داد ارفق بیدار شد ارم بوسیده شد ارن بانشاط در رفتن
 شد ارف اندوه کین شد فو ارف و ارف ارفم علیه خفاک شد بر

الذین آمنوا **المعوز اللام** وری از زدنش از بخاخ بیرون آمدل و بی اثر کردی
 و لایق کار بنویستن بگرفت و بی و نیاتر و یک آمد **المعزل المعوز** ای بی پیش
 منو از بی بزبول بز و بکریو بسید و از بو سیدن بهار شد ای بی الکتش منو الی
 بزک دینه شد **البوفش** خار خیزه منو جایز و خیر آن چیره شد **خا**
 خوق و فحاشه و خبیثه بر سید خاف ایضا امید درشت خال خینا و کرم
 خینده و تخیل بنداشت **رایح** انهار خوش شد رایح بوی گرفت **رایح**
 منو از فح خوش آمد نیکو بی کسی **مد ساس** الطعام که در افتادش **شاکت**
 اضبعه شوکت خار در آمد شاست الوجوه درشت شد روی بهار خاف الطعام
 عینا که اینست درشت کاکو کید و ده خواست قبول کاد یمنع خوا
 ان کار که کندل لال تار یک شد منو کیل لاف در خور آمد لاق الدواة
 آب که آمدن مال نیلا و منالا بافت نام تو ما و تیما و مناما بخفت نام
 الریحل بود نامت الریح با دیار امید نام القوی کمانه شد **باب** خبیثه
 و مناسبت بر سید ناز الینا و فرود آمد **وما جاء علی الاصل** خور خور منو
 اخور سیاه چشم شد خور خور منو اخور شد **ص** صور منو اصو
 کردن شد از کبر **خور** منو اخور یک چشم کور شد **الیای** منع عید

۷۸

فوا یخند نرم اندام شد **المعز منت** توی توی بدال شد **جوی** جوی
 منو جوی دو کین شد باطن **خ** جوی جوی منو جوی و خاوی تپی شکم شد
 و کرسه دوی دوی منو دوی بیماری گرفت شد **ر** روی ریا منو ریان هر
 شد **ض** ضوی زارش **ط** طوی طوی منو طوی و طیان کرسه شد **ع**
 عوی الجری شیر زده شد **الیای** من جی حیوة منو جی زنده شد **ج** جواء
 منو جی شرم داشت **ع** عی عینا منو عی در سخن در ماند روی اصلی **المخل**
اللام سب بقی بقا ماند بلی بلی و براه بوسیده شد بی البیت خانه
 درید شد **ث** ثری ثری و ثر و ثر منو ثر و ان تو انکر شد **ث** ثریث نشاد
 شد م بوی **ث** ثریث الارض نم دار شد **ج** جری منو جری سزاوار شد
 خطی خطوه بره مند شد **ث** ثنی خفاء و خنوه با می برهنه شد **ج** جفی
 بوی مهربانی کرد **ج** جی الشی بیینی و قلبی ملا و بحشم من شیر من شد
ج جی عینا بتغیید **ج** جری جزای بنفرین شد خرابه شرم داشت منو خرابه
خ خشی خشیته بر سید **ث** ثنی خفاء بوسیده و نهان شد **و** و فی النمل
 شیر زده شد **ر** ری ویشا منو ری خون آورد شد **ر** ری و کاه منو ری
 نیز دل شد **ر** ری ری بدال شد **ر** رضی عنه و علیه رضا و مرضاة از وی

شد زینیه و رضوانا بسید من رضی باشی درضا بوی قناعت کرد رتی بریتا
 در قیابرت شد س سلی عنده سلینا از روی بی اندو شد ش شینی اندو حکایت شد
 و چیزی در کلامش شینی شتاء و شتاو و شتو و شتو بدست شد شینی از کلام
 کونس و یا در ان ضایع شد ص صدی صدی نو صدیان تشنه شد ص صینی
 بکلیت جینی لئان باتش در آورد ص صینی للسن اقتاب بیرون آمد ص صینا
 و ضحاه و ضحی و ضعی خوی گرفت ضری ضراوة آرزید شد و خود ص صینی
 ضنا زار سه ط طری طه اوه تازه شد نو طری عینی تباہ شد عری عینا
 نو عاری و عریان برهنه شد عیشی عیشی نو عیشی شب کوشد عینا
 بجای بر شد علی علو اشرف زر کوار شد نو عینی عینی نو اعینی عینا
 شد عینی الشیف سمنیر نزد عینی و عبا و نو عینی بی خبر شد عینی
 عینیا و عینیا تا بیامد عینیا امراة عینیا بازن صحبت کرد عینی به عنده
 عینیه و عینیا نو عینان از روی بی نیاز شد عینی بالمکان بجای بیاید
 قینی قناء و قفانی سیری شد و هلاک شد ل لینی لقاء و یقینا و یقینا
 بیدر لپی لپی تابی خبر شد ن نذی نذی و نذو نو نذی نم گرفت سینی
 نو ناسی و نسی فراموش کرد نئی الیه بوی رسید **باب فعل یعمل یعمل**

من المیاض والغابر بزن بدانته تناد و شد برع نو برع در نیکویی و فضل
 و متهری از یاران خود در گشت برع برع زیر کشد بسن ساله نو با سئل
 دلیر شد بصره بصارة نو بصیر دید بفت بعد و تباعد دور بفض بفضا
 و بفضة نو بفض و شمن روی شد بلع بلاغة نو بلیغ برسید بجمع بجمع
 نو بجمع نیکو روی شد و تازه روی شد ش شخ شخ شخ نو خوشبین شین
 شوق الخلق شقاة نو شوقیف نیک ترش شد شوق نو شوقیف استاد
 نقل ثقلا نو ثقیل کران شد شمن ثمانه نو شمنین کران بهاشج جینا
 نو جان بد دل شد جد نو جد بر سزاوار تر شد جزل جزالة بزرگ کلام
 جسد جسارته دلیر شد جعد الشرجع جعد نو جعد جعد جلاوة
 و جلوة بشکول شد جمل جمالا نیکو شد حدث حدانته و حدونا
 نو حدیث نوشد حرم حرمة حرام شد حرم حرما نو حازم استوار
 حزن حزونة نو حزن جای درشت شد حسب حسابة گوهری شد
 حسن نیکو شد حصف حصافة نو حصیف نیک بخود شد حصن حصن
 حصنا و حصانة نهفته شد و امراته حصان حصن المکان استوار
 حمر حمازة استوار شد حلم حلمات بار شد حش حوشة بار یکسان شد

شد قفر قفر آکوتا شد که کبر بزرگ شد در کار و مرد بزرگ قدر شد کثر کثر
 بسیار شد کتف کتاف بزرگ شد و شیر شد و بسیار شد گرم گرم و کرامت و کرامت
 مایه شد لکن کدونه نرم شد لطف لطف و لطفا و لطفا نغمه کار شد
 متن متانه استوار شد بخند بخند بزرگ و ارشد مرد مراد و دستبند شد
 مرغ المکان جای کبیا ناک شد مکن مکانه نو مکن بزرگوار شد ملح ملح ملائنه
 مرد بکین شد نو یلیخ ملح الماء لونه آب شور نو یلیخ نو یلیخ کوشته
 مزه شد منع نو یلیخ استوار شد نیل نیلا و بناله بزرگ قدر شد بنه
 بناهه نو نابه نام آور شد یقن نتونه کنده شد بجبب نجابه گران مایه
 شد نجس نجسا و نجاسته بلید شد نجس نجوسته بد انتر شد نجف
 نزار شد نزر نزاره اندک شد نقر نضاره تازه شد نطف نطافه
 پاک شد المهور العاه مند ادب او با و فنک شد ادم سباه کون شد
 آرب آربا نو آربت بزد شد اصل اصالة نیک رای شد امن المانیه
 استوار شد المهور عینه بیوس با ساخت شد و دشوار شد و در
 شد نو بیوس راف و رافه رحیم شد ضول ضوله نزار شد المهور
 بزو بزاره نو بزنی بر زفان شد یطو یطوا نو یطی دیر شد بهو و

منوی

بیهی شکور وی شد بحر جزا نه دیر شد دقو گرم شد دقو دقو دقو
 دقو تخمیش هم مرو یا مروت شد ملو ملار نه تو انکر شد المعقل فادیه
 و بیل و بالافنو و بیل گران شد وثق وثاقه فهو وثیق استوار شد
 و حه و جاحه روی شناخته شد و تم و خامه یقنه و دوع دعه نو و دوع
 تن آسان شد وزن وزانه فهو و وزن با سنگ شد و سمع العرس
 و ساعه فراخ کام شد و شک ذار و جابجای سرح و شکام وضع وضعه
 فکده حال شد و عرو عورته دشوار شد ق و ق و قاعه بی غرم شد نو
 و فاح و قرو قار فهو و تور آهسته شد البای منی کسر پیر آسان شد و طی
 المهور الامضا و ضی و ضاره فهو و ضینی روشن روی شد و طی و خلا و
 فهو و طی نرم شد المعقل للمع زخور خا و نه سنت و نرم شد نو نور خور
 عیش شد نو بوقی و المصدر رخا باب فعل فعل کسر العین فی الماضی و الغابر
 مستعمل علی کلمات شاذه حبت نجیب خبنا ما نداشت و هولغه فی
 حبت نجیب المعقل فادیه وثق برتقه و وثیقه و موثقا استوار شد و وثق
 استوار استوار و موثقا و جل تبرید و برت المال درانه میراث
 یافت یقال ورت فلان اباه مالاً و ربع و راعه و رعه بر غیر کرد و دم

ف

ويزيت الارض بيماري رسيدن **المقتل فاو** ورتز تا ق شود ورتن رگان
 برود و در هر روز تب آمدش و وزوز در بزه افتاد و وضع في التجارة زبان
 زده شد و عك تب آمدش و قوت اذنه و قرأ الكونش كرا شد و قوت
 عظم كودنش بيست كوكس في التجارة زبان كره **البا بجه** و بيست
 دستش آرزو شد **البا بجه** يمن يمننا فهو ميتون خسته شد **المعلل عنه**
 چيد خوار شد و تشنه شد و بيزه و اذنه به سرش بر كشت از بيماري
 زين به مغوشه بگاري سبكل جان در آمد با دامتش صبح بتر رسيد
 صيف باران تابستاني رسيدش و عيل صبره شكيب بسي غاندش
 غيظ علي قلبه بردنش جيزي بكدش **ف** فيق سبكه كرفت **المعلل عنه**
 بلي به و اتبلي به بوي در مانده شد و زيي بگدي كبره بجزري سستي في
 بطنه و استسقي بيماري استسقا كرفتش و عني بالامر عناية كار را بيمار
 كرد فهو عني به يقال لينق بندان بيمار و ارشد غسي عليه بي هوش شد
 شجي عليه كبره كره **المهوز** و بوي كان بر دست قبله بري **باب في المنفجات**
باب انفع بالرجل وابتدع به مر كيش فرو مانده و هلاك شد
 اثرش خرد كام شد و اثرش في قلبه بخت كذي دوستي در دل وي جا

و در وقت ملاقات وقت روز
 از حرف البصر مانده و با كس
 رفت

كيزند

كيزند اقرب الالبص عمره يعني بري برسيدى خالته **المرقا** اي الترس
 اعصر القوم باران رسيدشان **ابجب** بگدي باسكت شد از جيزي **انعلق**
 ديوانه شد **انعم** في الحج حجتش منقطع شد **انعم** الصبي بهوش شد
 كريم **انقر** في ذكر الله در ياد كود حق تعالي بزدك شد **انجم** علي اثره بزا فروي
 دويد با ترس از خشم بر نمود بلز يدا **انصا عفت** اهل الهلال و استهل ماه
 ديد **باب** **انعل** جدي ابا رسيدنش خشت جيزش در شخ الامر آمده
 مر كار **انفج** عن قلبه بيم از دلش بر وقت **انفلان** قلاده سوي هفت
 شد **انقن** عن امراته من الغنين **باب** **انفل** نورك فيه و به بر كشت در آمد
انخورف تنگ روزي شد و از عقل بلي بهر شد **انقال** از لهوري بين انبين
 جفسيده بر دوش از ضعيفي **باب** **انقتل** اختصر كياه بسزي در درود شد
 و اختصر الرجل بخواني وفات **انقتل** لسانه ز فانس سنه شد
انقتن به بوي فتنه **انقتل** ديوانه شد با عاشقش **المضا عفت**
البرج زنده مرده شد يعني نيم مرده شد **باب** **انظم** حنكم بسته شد
انقتل تخم براك شد توخ من فلان فرو كدشته شد تا سر آمد عقوبت شد
 تونني بر **باب** **انقتل** استهتر به بوي آزيب شد **الاجوفت** استيحضرت الملاء

خونش روان بپوشته بچین استیهم وارش بشد **باب فحل لب بریم برسام کوفه**
 شد یعنی ومانش بومید **المقتل فاد** و تویس و سوا سس کوفه شد **باب الامحان**
 ابلح نو بدید آورده شعر نو کوفت **يقال ان اول من ابدع صريح الغواني ثم ابو**
تمام ابدل شیا بشی چیز را بچیزی بدل کرد **بزم الامر** کار را استوار کرد **اربع**
 شاد کرد **انخط بها** کران با نظر غازی پیشین بچیزی کرد **انسل بهلاک** بسره **انشر**
 مرده داد **انشر بکذبی** شاد شد **انضض بضاعت** داد و بسیار کرد **انقضض** سخن
 درشت **الکر بیکیر** آمد **نومید شد** **انلس** نومید شد **البلط مالن** شد
 انهم بیوشاید **دور نسبت** **اشبع بدم** ز شناد **انخف** بدیده داد **انزبا**
 توانگر شد **انزع** الکو ز بر کرده **انرض** استوار کرد **انماعت الظنينة** کردن
 دراز کرد و رفت **بروید** برنجایند **انقن** استوار کرد **انمرخر** داد **انهم**
 زمین نهاده رفت **و خود را بهمت** آورد **انثرت** و **شبت** استوار
 کرد **انخن** الضیعد العود کران کردش **برحم** انخن در زمین ولایه را ندانوت
 و بزکی **انقل** کران بار کرد **انقلت** الحامیل نزد یک شد **بزادق** انقرش
 میوه بار آورد **انجبر** علی کذبی بستم فرمود **انخف** بزبان کردن **انجد**
 قحط افتادند **انجد** است الارض زمین بی گیاه شد **اجرم** کناره **انزل** بی

العلار **علای بزرگ** داد **انجعل** جعل داد **انجبت** آورده کرد **انجلب** العقم
 غلبه بروی کرد **انجد** جمع استوار کرد **انجم** علی الامر عزیم کرد **انجل** فحید کرد
انجغ بجنباید **انجش** که استین **انجاز** **انجس** قرینه **اسب** راسیل کرد **انخط**
 غله کار خود را تهاه کرد **انجم** زوی باز استاد **انحدث** تو کرد **انحق** ای **انخط**
انخرز استوار کرد **انخرق** لاخر کرد **استور** را از راندن بسیار **انخرق** و **انخرق**
انخرم اجر لم **انخرق** گفت **انحسب** شماره داد **انخرق** مهربان کرد **انیند** **انحس** **انخط**
انحس الیه **انیکوی** کرد **انجی** وی **قال** الله تعالی **وتولوا للناس حسنا** **انحس** **انحس**
انحصد الزرع **انبرون** آمد **انحصر** المرض **انجی** از ج و عمره **اندر** **انحص**
 استوار کرد **انقنه** شد **انکاح** کرد **انحرف** حاضر کرد **انسب** بدوید **انخط** ای
انضبت شم آورد **انکم** استوار کرد **انخط** سو کند داد **انحد** **انستود** **انیت**
انحس آورد **انیک** را **انسب** بسیار کرد **انمت** المرأة **انزاد** **انجت** له
 فروتنی کرد **انور** **انجزة** و **انجبه** و **انجبه** **انجبه** **انجبه** **انجبه** **انجبه** **انجبه**
 بیشتر شد **انخدم** **انخدمت** **انخدمت** **انخدمت** **انخدمت** **انخدمت** **انخدمت**
 آورد **انحصت** **انحصت** **انحصت** **انحصت** **انحصت** **انحصت** **انحصت** **انحصت**
 نزدیک آمد **انخط** **انخط** **انخط** **انخط** **انخط** **انخط** **انخط** **انخط**

محروم گشت **اخرق** الخم فروشد **اخرق** الطایر یک زد تا بترود **اخرق** ثوبه ای
 ملح به **اخرق** الیه بیار امید **اخرق** عمله لکه کار خاص از بهر حق کرد **اخرق** الوعد
 را خلاف کرد **اخرق** البعیر نه سال شد **اخرق** التوب کهن شد **اخرق** اللان
 درخت ناکند **اخرق** باس داشت **اخرق** بگردد ایند **اخرق** در نوشت
 اذک در یافت **اخرق** در آورد و خیاست کرد **اخرق** المرکه کما کبست
اخرق حرف در حرف در آورد **اخرق** بخاک برد فساند **اخرق** باول شرفت
اخرق لسانه ای خج **اخرق** الافر بیوسته کرد **اخرق** بر کرد **اخرق** و داهن ^{اوین}
 و دور و یکی کرد **اخرق** کردن داد **اخرق** المره لبر آورد **اخرق** بر جانید
اخرق کما کرد **اخرق** بز و زرا نود **اخرق** سیراب کرد **اخرق** استوار
 کرد **اخرق** ربون داد **اخرق** حرب بیهود **اخرق** از جف خبر نذا فکند **اخرق** یاده
 کرد **اخرق** الداجنه علی البیض بر خانه نشست **اخرق** بدم رفت و بدم
 فرستاد **اخرق** بفرستاد **اخرق** غیر داد **اخرق** بیم گرفت **اخرق** الله انق
 بروی افکندش **اخرق** نخواری **اخرق** فخش گرفت **اخرق** عطا داد و یاری داد
اخرق منفعت کرد **اخرق** و جوی کرد **اخرق** لکه کدی منفعت چیزی بوی بخشد
اخرق بر نشاند **اخرق** باز کرد **اخرق** و کوسا کرد **اخرق** بول برید **اخرق** فی الحقیقه

۸۵

اخرق زمو ابنی **اخرق** لان الحسن کان فی حجر النبی صلی الله علیه و آله فبال خاراد و ان
 یترغوا فنهاسم عن ذلك بقوله **اخرق** زمو ارض بسوخت و کار و تیز کرد **اخرق**
اخرق سینه خیز شد **اخرق** نبر سایند **اخرق** کرد **اخرق** نبر سایند **اخرق** نبر سایند
اخرق فهو مخرق علی غیر قیاس نبر سایند و هو قول الاصح **اخرق** از جای خویش
 بر کند و برون کرد **اخرق** نزدیک کردنش **اخرق** دل است **اخرق** روزگار
 که داشت **اخرق** نبر شد **اخرق** نیست کرد و تیر راست کرد **اخرق** نبر
اخرق راست **اخرق** شترش **اخرق** شتره شکوفه برون آورد **اخرق** تمام کرد **اخرق**
اخرق سر فرود آورد **اخرق** استخ **اخرق** الدابة بزین کرد **اخرق** نبر کرد
اخرق از حد بگذشت **اخرق** استخ **اخرق** استخ **اخرق** یاری کرد **اخرق** دار کرد
 در گوش **اخرق** حاجتش روا کرد **اخرق** استخ **اخرق** شد **اخرق** نبر
 با داد **اخرق** سلف داد و پیش فرستاد **اخرق** سلم
اخرق سلمان شد **اخرق** و فرو گذاشت **اخرق** و کون داد **اخرق** سلم
 خوشه برون آورد **اخرق** قطا **اخرق** استخ **اخرق** در قطا **اخرق** استخ
 الحدیث الیه بوی باز نهادش **اخرق** بسیار گرفت **اخرق** نبر **اخرق**
 قیاس **اخرق** استخ **اخرق** استخ **اخرق** استخ **اخرق** استخ **اخرق** استخ

با بهره کردن آتش فزانی با وی مانند کرد. اینچنین اندوختن کرد. اشترق از جای
 بر نیاید. اشترق با الما الطریق در برید سویی راه. اشترق الجبل مکه بر
 اشترق روشنیابی داد. و روشن شد. اشترک - کندی کسی را شریک کرد. و
 اشترک النعل نعل را شراک نهاد. شعر بیا که نایند و خون ریخت بناحق
 ثوی با جامه را بشعار کرد. اشغول تن در افروخت. اشفق علیه مهربانی کرد.
 اشملع بحشم آورد. اشکل میخند شد. اشتمت العدو دشمن را شاد
 کرد. اشهد کواه کرد. قال اغراتی اثرا با اشبه مانند لم یلتحق ای انا علینا
 شهرت اشبح پیدا آمد. و صبح افروخت و بشد. يقال اصبح فلان علی
 اصبرش کیسای بی داد و قصاص ولد. اضبط قصاص شد. اشحب کردن داد
 اشحر بصوت شد. اصدق کابین داد. فی اضرح فریاد رسید. اصرم الزرع
 بدرون آمد. اصعد برفت بر زمین و صعد فی الجبل و صعد فی السلم
 بلند بر آورد. اصنع سیایل را رد کرد. اصغد عطا داد. اصق القویج که آمدند
 اصدت السیف شمشیر را از نیام بیرون کرد. اصل الزند آتش زد. اصرت
 خاموش کرد و اکنده میان کردنش اضراب از روی بگردانید. اضرالم
 آتش را بر افروخت. اصلع کران با کرد. اصم در دل گرفت. الطبق طبق

بر نهاد. ابلق البنون محکم شد. اطرف بیزی طرقة خاموش شد و چشم بر زمین
 افکند. اطلعت النخلة باروی بر سیدن آمد. اطخ بر کرد. اطلقت المراتة
 با بجه خورد شد. اطلب حاجت و او کرد. اطلب الکلاء و غیره دور شد
 من الاصداد. اطلق کنشاده کرد. اطلب بسیار گفت. اظلم مار یکا شد. اظلم
 الحاکم داووی از عالم بستد. اظفر طفر داد. اظفر بدید کرد. اظنه بکله آورد
 کرد. اظنه اما و کردش اعتق ازاد کرد. اظم در وقت نماز خفتن آمد. اظنه
 بسکفت آوردش بخر عاجز کرد. اظن شتابانید. اظم بوشید کرد. اظم الکلاء
 بخر زد. اظم درویش شد. اظم باغدر راست شد. و سزا آمد عقوبت
 اظرب سخن بدید کرد و خشن کوفت. اظرس عروس داد و عروس خانه آورد
 اظرض عنه از روی روی کرد ایند اعرض له در پیش آمدش اعسر درویش شد
 اعسرت المراه بر شواری زاد. اعشیت الارض کیاناکل شد. اعصر بجاره
 بر سیدن آمد. اعصرت السحابة امید باریدن شد. اعظم به دست بوی
 در زد. اعطبت یادک شد. اعظم بزرگ کرد. ایند اعقب و ما دم فرستاد
 و خدک داد و بادش داد. اعلم آگاه کرد. و نشان کرد. جامه را علم کرد. اعلم
 اشکار کرد. اعمره ارض از زمین دادش تا منفعت کرد از روی بدت عمر خود

عمر بر عمر یاری کردن آنست زین کرد و برجا نیند اغننه در فتنه افکندن
 نتواند از آن بیرون آمدن اعتق فراخ کام رفت العنق ز قمار فراخ آنزب
 چیزی غریب آورد آنزب فی الضحک نیک بخندید آنزق آب فرو برد و کان
 نیک در کسید اغضب بچشم آورد افطش تار یک کرد اغفل فرو گذاشت اغلف
 خلاف کرد اعلق در دست اغده السیف در نیام کرد اغص عینه چشم فرو
 افش سخن زشت گفت و کار زشت کرد اغده بالجه بخت خاموش کردن
 اغمه له ای وجده نغمایی لایقول الشعر اغم در شب برفت بروش سیاهی
 ماه یقال اغم عنک من اللیل یعنی مرو شب تا روشن نشود افوخ القوم عن القتل
 از گشته ز است زنده المتوخ القتل الذي لا یدری من قتله افج بای از نهاد
 وقت دو سیدن افج شاد کرد و کران بار کرد افوخ القوم بیضت هم بر آتش کار کرد
 افوخ البیض بجه از وی بیرون آمد افوخ رده بیم از وی برفت افوز جدا کرد
 له یصینه بهره وی جدا کرد افرضت الماشیه در چهار بای زینسه زکوة و اجنب
 و تصایب افوط از جدا بگذشت افوخ الماء اب ریخت افوق من مرضیه
 از بیماری بهتر شد افوم الاثاب بر کرد افعم ایضا کذلک و الا اول عذلی و افضیح
 بکدی عن کدی چیز برآید کرد افعم عنه از وی باز ستاد افضل با وی نیکی

کرد

کرد افطر روزه کشاد افطعه الامر القدره و قدره یعنی و هو الکف افعم بر
 کرد افقت بخت و بجه نیند افلم برست افلس اندک مال شد افبر کوه
 داد و بگور کرد افبضه شیا چیزی در دست نهادن اقبل علیه و الیه روی
 بوی آورد افتر درویش کرد اقبب بالان بر گشته نهاد افط در خط
 اقم در میان آورد اقم فرسه نیز از جوی بجه نیند و فی المیزانم باین سیف الله
 یعنی حمل کن اقدم علی الامر کار در پیش گرفت افرض فام داد افرا
 الامر کدی ان کار بتوانست افسط داد کرد افسم بگو کند داد افصده بر
 بکست افقم عنه از وی باز ستاد افقطع افطع داد باز ستاد افصح بر
 و سر در پیش خود افکنند افقع بده دست برداشت افکتب امدا کرد کسی
 خط امونف و سر مشکل است اکثر بسیار شد و تو اکثر شد و بسیار گفت
 اکثر بزرگ درشت اکثر نزدیک آمد اکذب دروغ زنی یافت اکرم کرم کرد
 اکسبه مال مال دادش ل البس فرو بوش نیند افم لکام نهاد الحف بشور کرد
 در کار و در سوال الحق در رسید و در رسانید افم جامعه را بود کرد الزق بصدق
 برد فسانید و الزم ایضا کذلک النطه بنواختن و نزدیک کردن الهب است
 و اسب نیک دوید الفج آرمیده کرد الفم در دل افکنم امتع بر خورد اری داد

انقض خالص کرد. انقض در تنگی افتاد. امرح المكان جاي کيما ناک شد. انسکگاه
 داشت. انسک عنه از وي باز استاد. افضل حاله تباہ کردنش. امصدت المرأة
 افکنده بوقت آنکه مضغه بود. امطر العذاب عذاب بارید. امعن تیر رفت
 و امعن النظر نظر در وي دور کرد. انمن من نفعه دست دادش بر خود
 انمخ شير و اد بجزا. انمخ القدر نمک بسیار کرد و یک را امحلب الابل آب
 شور فرود آمد. انمق درویش شد. انمک زن داد. امهر کا بين دادن
 انبت بر وي بایند و بگو الایند. انبت العلام موي خانه و موي روي
 يعني رسیده شد. انبص قوسه کمان بي تیر کشید و باوز را کرد تخم
 معلوم. انبط الحمار آب جاه پیدا آورد. انتن کننده شد. انجت
 الناقة فهو نتوج بر شکم برید آمد. انجبت المرأة والغرس فرزندان
 آنج حاجت روا کرد. و حاجت روا شد. انجد یاری داد. و بز عین
 شد. انجن الوعد و عده را وفا کرد. انذر نوا در گفت. انذر هم کرد.
 و اکاه کرد بکار هم ناک. انزف الشارب شرابش سبزي انزفت
 البزري آب شد. انزفتها ايضا و انزفوا مالشان سبزي شد. انشبه
 ظفره ناخن در جیزی زد. انشد شعر خواند و بر کم شد راه نمود. انصب

خاموش شد. انصف و ر و و و و و و روز نهمه رسید. انظر زمان داد. انقل فعل زد
 انعم له جواب نعم گفت. انعم الله عليه بروي بوقت کرد. انعم در نعمت افتاد. انعم الله
 بک عینا اي انعم الله عینک من تجه. انفض الضحك بسیار خندایند. انفض بر
 سر بجنبایند. و انفض بوقت آنج الازنب من بخره خرگوش را بر انکیت از جاي و
 انقد روان کرد فرمان و قضا و آنچه بوي ماند و بفرستاد. انقد نیست کرد
 و بی مال شد. انفق هر نهمه کرد و بی خبر شد. و بازار کاسد شد. انقد و استغنا
 بر نایند. انقض کران بار کرد تا از وي آواز آمد. انمک زن داد. انمک شکر شد. انمک
 البزري آب جاه سبزي کرد. انمط بستن بایند. انمض سخن جینی کرد. انمربط
 داد نیک. انمذت نیک بستن است. انمزل تزار کرد. انمطع بستن است
 انمفل فرو گذاشت. **انمضفت** ب ایذ برکنده کرد. انمضعة فی الصاوة
 دست از بهلو جدا داشت. انمعلیه بروي غلبه کرد. انبل من علته از بیماری بهتر
 انبل بالناقة بر بس بس کنست بوقت ووشیدن و این عادت عریست
 انم و تم تام کرد. انجد نو کرد بهره مند کرد. انجل بزرگ داشت. انجن زو بون
 احد تیز کرد و زن سوک داشت. و نیز نگریست. انحس بر وید و بدانت و سیا
 انحق در دست کرد. انحل حدال کرد. انم زد و معین کرد. انم الخروج نزدیک آمد

آنچه الله من الحی یعنی تب وادش فموموم **اَحْت** برویند **اَحْتَسِب**
 بارش **اَحَلَّ** بالمرخلل افکند در کار یقال ما **اَحَلَّک** الی نذای ما **اَحْوَجَل** لخل
 بمرکز ای ترک **اَحَلَّت** الخله می آسایب **المثل** و **اَحَلَّت** الابل اذ **اَحْتَبَهَا** فی
 الخلة الخله کیه نیک خوش مرستور **اَتَوَلَّ** العُرب الخه خیر الابل **اَحْفَضُ**
 خاکهتها و یقال لهما **المهموز منه** او **رَفَعَهُ** منعت وی پیوسته کرد او را
 بر کرد **اَرَمَ** خاموش شد **اَرَنَ** او از کرد **اَرَزَ** گوی کریمان بر نهاده **اَزَلَّ**
 الیه نعت بجای وی نکوی کرد **اَزَنَ** تهمت زده کرد **اَسْر** نهان داشت
 اشکارا کرد و هومن الاضداد **اَسْکَل** کوش کرد **اَسَّسَ** پیشد **اَشْطَطَ**
 فی الحكم در حکم میل کرد و بتناقت **اَشْطَفَ** فی السوم بها کران کرد **اَشْطَطَ**
 جوال را کوشه کرد و ذکر بجای کرد **اَشْفَفَ** قزون کرد **اَشْمَمَ** بیو یا نید **اَضْرَبَ**
 علی الذنب بر کناه بای فشار **اَضْرَبَ** زبان کردش **اَضَلَّ** بی راه کرد
 وی راه یافت **اَضَلَّ** سایه کرد **اَعْدَا** آماده کرد **اَعْضَ** کریدن فرمود **اَعْضَبَ**
 نهفته کرد **اَعْلَلَّ** بیمار کرد **اَعْبَتَ** فی العبادة یک روز میان کرد **اَعْدَنَّتْ**
 در رفتن **اَعْدَنَّتْ** داد یقال ارض **اَعْلَلَّتْ** حیانت کرد **اَفْرَضَ** ساین
اَقْرَمَ آمد و فرسود شد و بر جای قرار کرد **اَقْرَت** الابل نزدیک شد

۸۹

ازل خار کرد

سیر

شیر برید آمدن از او **اَقْرَبَهُ** عینه جشمش روشن کرد **اَقْصَصَ** قصاص داد **اَقْلَّ**
 کم کرد و درویش شد و برداشت **اَكْبَت** علی وجه بروی افتاد **اَكْبَت** علی
 سر بکار فرو برد **اَكْرَبُوا** شایند و در خلاف کرد **اَلْبَت** بالمکان **وَالْت**
 جاری به شید **اَلح** علیه بروی بشوز کرد **اَلذَّ** در لذت او درش **اَلطَفَ**
 را پیشانید **اَنْظَ** بالمر پیوسته کار کرد و باران پیوسته شد **اَبْطَأَ** الخ
 بیاض الجلال و الاکرام عینی بسیار کونید این کلمه را **اَلْم** ای **اَبَى** الخ **اَبَو**
 الکبیره و فرود آمد و نزدیک شد **اَمَدَ** الریحل قوی شد و مد آمد **اَمَدَ** الخ
 جراحت ریم کرد **اَمَدَ** الجند سباه را مد فرستاد **اَمَرَ** رسن تا فت و تلخ
 شد و تلخ کرد **اَمَلَّ** بستوه کرد **اَمَلَّ** علیه **اَمَلَا** کرد **اَهْلَ** او از برداشت
اَسَمَ اندو هکین کرد **اَلْمهموز فاء** **اَسَمَ** اثر بر کرد **اَسَمَ** بزه مندر شد **اَدَمَ** الخ
اَفْکَنَدَ **اَذَوْن** اکاد کرد **اَسَفَ** خشمگین کرد **اَسَدَ** الکاب سکل بر صید
 بزغالید **اَضَدَ** او صد در پوشید **اَكْفَ** الحار خرا بالان کرد **اَلضَّ**
 ساز و ارش و ساز و ار کرد و هزار شد و هزار کرد **اَلْفَ** الحایل ستور
 بارکش را یک داشت و تعرض نکرد **اَلْم** در دکنین کرد **اَمَر** بسیار کرد **اَمِنَ** و
 بگوید **اَمِنَ** امان در خوش و ایمن کردن **اَنْتَ** المرأة و قمر ز آتش شد

و نیکو بد بود ابرق خوش آمد تو ل آنغنی کذی **المعتل لامة** و بلاغ ای بیستما
 میان ایشان بداری افکنند آوی یاری کرد ل ای بالله سو کند خورد و کم کرد
 ای بابس کرد **اللیفت** آوی ایله کرد و خویشن گرفت **المهوز حینه** ایتیر بیکر
 ایتیر بر کرد اقامت المرأة و بجه بیک شکم زاده اداق بیوسته که و بر بخاند ادا
 بر سید و کار زاده شده کرد **المهوز لامة** ببطار و بر مانع از آوا کفایت کرد
 اضطرار خطا که سهوا از جا بابس داشت ق آوا خوانا کرد و قران برداشت
 و درود و قرأت المرأة زن حایض شد و بال شد و هومن الاضداد الفاء
 الامة ای قلبه الجاد ایله بوی اندخسید الجاد امره ایله کاری تسلیم کرد انبا
 آگاه کرد انشاء آغاز کرد و بیافید انشاء النساء شعر گفت انشاء السها
 آورد **المعتل فاوه** اوتق بدال کرد **اوتق** استوار کرد او بر طبع
 کرد یقال اوجب الرجل کاری که که سزا شده و زخ شده یا از اهل و عدله
 بهشت شد او چ کران شد بسیاری بول در مشانه اوجت النار آسید
 آمد او حر الصبیح بجه را در و کرد در دهن او جس بی نف خیفه ترس دل
 گفت اوجف شتافت اوجس انز و حکین کرد اوصل در وصل افکنند
 اوتق بر نهار نهار آورد درخت کل برون آورد و ستور آب آورد

اوط در بلا افکنند اوتق درخت بر کل برون آورد اوزر در بناه کرد و بر بند کرد
 اوتق در دل افکنند و بیار خسایند اوتق تو انکر شد و عطایه سیت از داد
 اوشکل شتافت یقال بوشک ان یلون کذی زود بود که آن کار بود اوتق
 الامة کار را روشن کرد اوتق بشتا بنید اوطن در وطن کرد او عده بیم کرد
 اوتق ای خرج اوتق شتافت اوتق الماء بوشا نید آب او عر صدره
 درشت کرد او عر العامل خراج تمام شد اوتق سر روغن خالص بر آیدت
 اوتق استوار کرد اوتق بر اندر آورد اوتق بیار خسایند اوتق سوز ساخت
 اوتق البرق تکدی تنافت اوتق بسکفت داشت اوتق من الحسا
 شیا چیزی از حساب بیفکنند سهو ایما بی منه س ایتیر تو انکر کرد و تو انکر شد
 ایتق العلمام کودک نزدیک شد بر سیدن ق ایتق بیدار کرد و کرد بر انکیت
 و ایتق و استیقن بی گمان شد **المهوز لامة** اوطا و خوار کرد او طار و خسته
 عتوه و ادش م اوما اشارت کرد **اللیفت المتهون** اوتی ایله آگاه کردش
 بجزی در نهان اوتی بوی اشارت کرد اوتی ایله الشیطان و پیوسته کردش
 قوله تعالی و اوتی بک الی الخ یعنی الهام در دش او حینا ای اتم موسی کذک
 اودی بدال کرد یقال اودی به داودی الرجل و دی انداخت او سینه

اعطى در ستارش من رقت: اطلبي اليه بوي كرايست: اعطى ياري داد
 اعداء الحرب كذا في ديوبوست: اعراه برعهه كذا في اعراه نخله سخر ما بوي نخبند
 اعطى براد و تسليم كذا اعني وكذا است: اعني اللجيه موي روي مانند تا درازند
 اعني نيكند: اعني نابيناكرد: اعزي بياره سيند: اعشي فرو بوشايند
 اعشي تاريكشد و چشم بخوابايند: اعني بفتود: اعني توانكر كرده و منفعت داد
 يقال ما يعيني عنك كذا چه سود در وقت آن يقال اعناه كذا غن كذا
 فلان كارسخول كذا در فلان جيزه: اعني فتوي داد: اعزي الايام
 تنه بر يدش اعشي اشكاره كرده: اعضي اليه بوي رسيد: اعضي باز استاده
 و كرا كذا است اعني سيري كرده: اعطي خاشاك در چشم كسي انداخت
 اعشي قلبه دلش سخت كرده: اعضي دور كرده: اعني بر سردو بوي نشست
 اعني دستگاه كرده: اعطي از عطا دادن بستاد: اعزي بكمي داد: اعني
 اي اطرح باطل كرده: اعني بيافت: اعني بيكند: اعني مشغول كرده: اعني
 و توانكر كرده: اعني بر مايند: اعني النخل اعني الناقه: كاشن راند: اعني
 كرده ايند: اعني نزار كرده: و بداد: اعني كز كرده: اعني براد: اعني العظم مغز
 كرده: اعني بال كرده: اعني زيادت كرده: اعني الراعي الصبد از ديره غايب كرده

اعني جز سايندم: اعني له و اليه شيايد: و اعني المهور منقذ انماري بناه كرده
 اعني بنود المهور منقذ: اعني اذوي بخر ايند: اعني سيارب كرده
 اعني حروامن القرآن حربي ازوي يعكندش: اعني التير بعقل نرسايند
 اعني يسه راه كرده: اعني اقوي الرجل توشس مانند: و زمين تبي افتاد
 اعني عليه بروي بستاد: اعني البقل تره خشك شدن: اعني اغازيد اعني
 ببردش: اعني اموي يده اليه الشبي دست بجزبي درازن: اعني و انه خرابرون
 انداخت بعد خوردن: **باب فعل يعقل تفيد** **باب** بتر بریده کرده کم
 کرده و هلاک کرده: بقل واجب کرده و بریدن بخ شاد کرده و بزرگ داشته بخر
 روان کرده بخل بزرگ داشته: بخر بخور کرده: بدل بکره ايند از حال بحال
 بدل بقره شده: بذر برانگنده شده: و برانگنده كرده و اسراف كرده
 عن الظالم عذاب ازوي سبك كرده: برز بهيش مست شده در كار
 برك عليه و عار بركت كرده: بقره القدر و يك با افزار كرده: بقره مزه داد
 بقره بقره و تبصير اينها كرده: و به بقره رفت: بقره الجرود اذا فتح عينه
 بطن القوب استر كرده: بقره دور كرده: بعض بهره بهره كرده: بگت ملاك
 كرده بگوشب كرايه: بقره المجهت با دل وقت آمد: بقره سئل كسترده

ف

بتریدال کرد تریب خال تر کرد. غر اللحم گوشت قدید کرد. شَبَط عن الامراض
 کار بر بازو استنش شیخ المظ و الکتاب نامید کرد. نرتت رزش کرد. نرتة الذیحة
 نردار کرد. نرتم رسته و ندانس بسکت. ثقف السهم و الرمح راست کرد. ثلث
 العیصر از سه بیکی باز آورد و کذالك رنج و غس و سدس و نصف ثلث رخنه کرد
 ثمر مال بسیار کرد. ثمن بها کرد و منبت به کرد. جفم الحیوان بر جای بسته گشته
 کردش جز آبیر فراغ کرد. جدل بزمین افکند بدل الشاة اندام کرد. جرب
 و جرس بیازود جرد. رهنه کرد جسم تن آورد. چشم نجه کرد و ستم فرمود جلد
 المصنف جلد کرد. جحر بوی سوخت جحر سنک انداخت بنما. اجتر الجیش
 زمین دمنش بز داشت جمع غازی جماعت کرد. و نماز آدینه کرد و جمع کرد. جمل
 نیکو کرد. جند لشکر کرد کرد. جنس همکار کرد. جنب دور کرد. جهر کار ساخت
 جهر نیکو نوشت و نیکو خواند و بیاراست و جهر خواندند می مرطلیل غنوی
 که شعر نیکو گفتی حدت و حدت سخن گفت صحیح تنک کرد. حرر آزاد کرد و
 حرس نینهم بیان ایشان شود افکند چشم چشم آورد. حرض بر اینکخت
 حرق بگردانید حرف بسوزانید حرگ بجنسایند حرس نیکو کرد. حصص المسجد
 سنک ریزه گسترده حصص ای تمیز حصص استوار کرد. حقل الشاة شیر در

وی کرد کرد. حکم حاکم کرد. و از فساد باز داشت حلف سو کند و او حلق مرغ در
 دور پر شد و سر سترد. محمد تجید گفت حمر رخ کرد و زفان بچم گفت حشر چشم
 آورد. حنق احمق خواند حنل بار بر نهاد. حنط حنوط بر کرد. حنک الضیق خرماره
 خاییده بر کاشن بالید حنکته السن سال برآمدی کار از موده کردش. حنر آگاه کرد حنل
 تباہ کرد. حذم پای برینین نهاد. حذر زن را در برده کرده حریک ویران کرد حنح
 بیرون آورد حشر سکا زاد هم آغازید حرق بدر اینند حشر نیست کرد و زبان
 حشد العود بال کردش از خار حشر سبز کرد حنض چارمانید جلد جلود اند کرد و
 بر بخش نهاد حنل بر اینند و با کیزه حنط فی الامر شورده افکند در کار حنق استنش
 حلق مخلوق اندود و بیافرید و اندازه کرد حشر بهوشایند و نمیر کرد و چیز بر
 با خود بخت کرد حشر نهان کرد حنق جنید کرد و بیج سر برداشت از رکوع و برده بر انجام
 کار نظر کرد و بنده را از بس مرگ آزاد کرد. دشر جماعت فرو بوشایند و جنل فی الارض
 در زمین رفت و طواف کرد و رخ بر جبهه بر آورد و رخ زرد و سر آهن بوشایند
 دشم حرب کرد. دشم الصبی نریخ کودکی را سیاهی مالید از جهر چشم برداشتن
 فی البیغ خیانت کرد بیوشیدن سب کالمه و له عفش برود و دمنش نرم کرد
 دمر علی پدال کردش و شن آلود کرد. دکر داد او بند داد و بزرگ داشت و خلق

تیز کرد. ذنب البشتر از روی ذنب آغازید بختن خرما در پنج چهار سو که در رتب
 ترتیب کرد مثل القرآن جدا جدا خواند. رجب بزرگ داشت رجب انالله وانا اليه
 راجعون گفت رجب في الاذن دوباره کرد شهادتین را در جمل موی شانه کرد.
 رجب سنک بر کور نهاد. رجب مرجبا گفت رخص فراخی داد. رقم الکلمه حریفی از
 روی بیفکند رقم سبانی کرد. رصح التاج با طوطی کبوتر بیار است رطب ترک
 و رطب درو. رطل نرم کرد. رقبه خوانان کرد. رقص بیار است و نقطه
 و بنوشت رگب در شانه زرد خاکستر در بالید رخص در انتظار جینی بود
 مثل بون التوده کرد. زبوق تیز کرد. زبوق سیباب اندود کرد. رقم رقوم خوراند
 زلق بلغم ایند زمل بجامه پوشانید. زید نامخوان کرد. سیخ الله بال گفت
 خداوند را. سج الله بال گفت خدای بصفات بال تعال نماز کرد. سیخ سیکان
 کرد. سینه و سمد شعره موی بستند. سیخ هفت بهلو کرد. سیکل سبیل کرد
 سیرطت النعجه بولد ما بینداخت. سیرطت الناعه چنان نمود که بار دارد
 در شکم و بار نداشت. سحل جمل کرد. سحر جادوی کرد و دوباره طعام و شراب
 در سحر ای سود سخن آب کرم کرد. سحر جراح کرد. سحر سرکجا و تیر بخار کرد
 و موی شانه کرد و سحر ارک کشاد برای بار کردن شرق در خوانند

سطحین کرد سحر نوح کرد و آتش افزونت ستمع سیاه کرد. ستمع شفق کرد سحر
 بصره چشمش بند کرد بجادوی سطره کما شست سلم علی سلیمان و سلیمان بروی سلام
 کرد سلم الیه بوی سبزو. سلم الله من مرضیه ریایی کردن عنت فی العلم عام
 برکت کرد برود و زنده بود. سمر مبخ آهن زد. ستمع بستوانید و ستمع اللحن محذره
 سمد الزرع زمین را سر قین افکند. سمن السمل سرد کردن سخن فرید کرد. سمنه
 بز نهاد ستم خورشید کرد. سمل آسان کرد. سمشکل در یکدیگر یافته کرد. سمنه
 کرد. سنج دیگر کرد. سرفه بر اندود و در کرد. شدب بپر است شخ در سم بافت
 شرح اللهم شکله کرد. شرف بزرگ دارد داشت شرف روی سوی افتنا
 بر آمدن کرد و باقیاب نپست ایام التشریف روز کار کوششت تریا
 باقیاب نهادن تا قدیر شود. شرک الثقل شرک نهاد. شطره و نیمه کرد.
 شطب بر اکنده کرد. شفع شفاعت کرد. شمر فیله در من بر کشید از بهر کار
 شمش آفتاب افکند. شمع و شمع اول کرد. صبح با داد آمد و کیف صبر
 شکبیا کرد ایند صخف سخن بر کرد ایند صدر در پیش کرد و صدر زان
 صغج برد سر کرد و ظاهر شد. صرع الیاب دو طبقه کرد. صرف بگرد ایند
 صغر بر شد. صغره صاغر خده بیکسو کرد. صغر خورد کرد و خورد است صغرت

بر کرد ایندیش صغ و صنفق دست نزد دست زد. صنفق بند کرد. صنفق سر زد
 کرد. صنفق بار کرد. صنفق کوزه کوزه جیر نام کم آوردن ضربت بکنند نزد
 صغ بوی میا بود. صنفق رسه بپوشیدن بخود ستاره. صنفق در ابرو زار کرد
 ضمن الشبی چیزی در میان چیزی نهاد. صنفق اللحم گوشت نیکو پیران
 کرد. صنفق فی الروع هر دو کف روی روی نهاد. و در میان دوزانو آنها
 طلع مشک بر کرد. طربط بطلب آوردن طرز التوب جاده را علم زد.
 طرقت راه داد. طلق بایکت ده کرد. طهر بال کردن عتد بنده کرد. طبر
 خواب کرد. طبر عتد شیا از روی چیزی ادا کرد. طیس روی ترش کرد
 طجرت المرأة کند بر شد. طجرتة یجز منسوب کردنش و درنگ کردن بچشم شیا
 عدل راست کرد. عذب تعذیب عذاب کرد. عذر تقصیر کرد. و بعد از بنا
 عرتب تازی کرد. عرج در جای بستاد. عرس فرود امد بره. و بازن بخت
 کرد. عرض بالكلام سخن بوشید گفت. عرض بهره کرد. يعال ما عرضت لبعین
 دادیت از خود بی عرف بوی خوش کرد و منه قوله تعالی عرفها لهم و عرفها
 رفت و شناسا کرد. عرف خوبی آورد. عثر اذنب کرد کم از حد و بزرگ
 عثر الطراز بانگ کرد. عطر بوی خوش کرد. عطل ضایع کرد. عطف رخا لآئوده

کرد

کرد. عقب بازگشت. و روی آمد. علق بیا و بخت. و عاشق شد. علم با بوز
 عمر زندگانی داد. عشق ندامت کرد با درستی. عذب بغربت فرستاد روی
 بعرب آورد. عرد آواز بر آورد بخواند. عرقم تاوان کرد. غسل امر استنجت
 باوی غس در تازیکی اول شب رفت غلطه بالقول سخن در پشت گفت
 امالت علق بالغایله در غایله گرفت. عمن چشم بخواباند و آسان کار
 کرد. فترست کرد. فتر عتد بار از روی سبک کرد. فتن عتد از روی
 فتر آب روان کرد. فم المرق درشت گفت امالت قدم سر بوش
 نهاد. فرش الدار سرای رانخت افکند. فرش الطایر مرغ بر روی زمین
 رفت. فرش الزرع کشت بمواد بر آمد. فرح عتد غم از روی ببرد فرح
 شاد کرد. فرح الطایر همه پروان آورد. فرط تقصیر فرح فارغ کرد. فرق
 برکنده کرد تیز نشا و تفرقه فرح و افرح برسانند فرح عتد بیم از روی ببرد
 فتر سخن را باز کنشاد. فسق فاسق خواند. فصل جدا کرد. فصل علیه نهاد
 فطر الصیام دوزه دار روز دکنشاد. بجز بی فتح اصابعه از انکتان
 آورد. فکرفیه و افکر اندیشه کرد در کار فکله الماکم حکم کرد بدرویشی فکند
 دروغ زن درشت. و نادان داشت فتن بناز بر آورد. فخر زشت داشت

قبل دمان داد. قنوتنگ کرد. قدر اندازه کرد. قدس باک کرد. و باک گفت
 قرش و قرش و هرش سکا ترا در هم آغا لایند. و قدم در پیش افکند. قال
 فی الذیوان قدّمه فتقدم. قدم بین دید ای تقدم. قرب نزدیک کرد
 و قربان کرد. قرط کوشوار نهاد. قرط نیکه ستود. قرع سر زش کرد. قرع
 القدر اندازه کرد. قشم بر کرد. قشر پوست باز کرد. قصر تقصیر کرد. قرد البعیر
 استر را کت باک کرد. قلیب روی ترش کرد. قطع باره باره کرد. قلب و جنبه
 کرد ایند یقال قلب فلان بفلان الامر یعنی بحق وی بر اندیزید قلب
 کیفیت علی الامر بشیمان شد بر کار. قلدر کردن کرد. قلم ناخن جید تصویب
 نوشتند که کبر بزرگ داشت و کبیر گفت کذب بد فوج داشت گرم گرامی
 کرد. کفر پوشانید و فروتنی کرد. و سو کند را کفارت کرد. و کافر خواند یا کافر کرد
 کفخ اللبن سر شیر بر آمد. یقال لبن کفخ کفخ بد رفتاری ستاند. کفخ گفت
 ساخت کلب سکا موت کلفه بیخ بروی نهاد و بستم فرمود. کلم سخن نوشت
 کتف دست و بای بست. کتف بر نیست تلمیح نشود و این عادت حاجت
 لقب نم کرد. کلب حشمت زد و بسوس آب ساخت. لخص بید کرد
 گفت بعضی بعضی بیکدیگر بردن ساینند. حدیث ملحق سخن ساخته بدو رخ

لقب لقب نهاد. لحن سخن در مان نهاد. مفتح بر خورد ار کرد. مثل مانند کرد و صوت
 کرد. مجد بزرگ داشت مجس مویخی اموزانند. مخص از کناه باک کرد. مخر در مالید
 مرق بر ایند مسکا بشک آلوده کرد. مرد نگر کرد بهره مرض بیمار کرد و بیمار کرد
 مریخ در مالید مضر زردی رنگ کرد. معکل در خاک مالید مکن له جای داد یقال کن
 فلان فلان من نغمت دادش در خود. ملع بکل کرد. ملسن بهره نگر کرد
 ملک باد شاه کرد بر چیزی نبق نبوت. بنه بیدار کرد. بنجد بیدار است بخم بهره
 کرد. بنجر بند جد کرد. بنجس لبید کرد. نزل علیه فرود آورد. نژده فرود کرد و باک کرد
 و باک گفت نصف دو نیمه کرد. نطق مکرخت کرد. نطف باک کرد. نظم برشته کرد
 نعم در نمت برورد. نفض حینه می مزه کرد. نفسه و انبر زماند نفس زمان داد و غم غم
 بر گرفت نطق الساعه آخر با بر ای کرد. نقل غنیمت داد. نذرت در شهر بارفت نذخ
 با کوزه کرد. نگر پوشیده و بگردانید. نکسن کوسا کرد. نکل عقوبت کرد. نطق نبوت
 نفس صورت کرد. نجر بکرم گاه رفت. نجن زشت گفت. نجیب کرد. نذر سیکا
النضاع عقیب بده بر اکنده کرد. نغم تمام کرد. نینب یداک کرد و زبان کرد
 بخصص کج کرد. جفخ شکل کرد و برکت توان نوشتند. جلد جلد بر افکند. نجیب
 دوست کرد و دانه دان کرد. حد تیز کرد. حشر نبوت و ازاد کرد. حشره

لا امر کز ی نام زد کوش بکاری. حقیق درست کرد. خلل حلال کرد. خلل الیمین
 تحلیلاً و تخلیلاً سو کند بنگست. خم سیاه کرد. وزن را متعده داد. حقیق غیبی
 سبک کرد. خد و شکاف کرد. ذلل نرم کرد. ذم نیکو عید ریخت بیرون و دیگر
 رفیق الکلام سخن را نغز کرد ایند زبیب مویز کرد. سبب سبب کرد
 راست کوش سبب بکزی سخن را از استه که پیش از طلب بیزی
 در صفت زن سخن گفت. شتیر کنده کرد. شیخ سر بسگت شد و سخت
 کرد. و حرف را تشدید کرد. شتر جامه را بگسترده با قناب شفق بشکافت
 صحیح درست کرد. صم غمه استوار کرد. صمغ فی الامر در کار بروز کرد شت
 ضبب آهش بزر بزر. ضلل نیست کرد و کم راه خواند طفق ملکیا کم
 بیوه طلل سایه کرد. عزز قوی کرد. عشتس الطایر نماند ساخت بر رفت
 و جزوی. علل نسه بشبی طبع خود را اسایش داد. بجزیری علل دو باره
 دارو بنزرب علم عامه بوش بندخ غسره بر نینت و بر خطر افکند. خلل غایب
 در گرفت. فنت ریزه کرد. قضض بسیم کرد. قده اللحم قید کرد. قور
 قرار داد و متسه آورد. قضض کج کرد. قفل اندک کرد. قللم اللہ فی اعینم
 اذا را تم ایام قلیلاً که کتب کتاب کرد و کوسا کرد. کتب کیسان گرفت

بج در میان در باشد. لقف سخن در بچید. نود به سخن برش نواند و رسوا
 کرد. نغز فاش کرد. نود بیم کرد. نهل کله لا اله الا الله گفت المهور مرتبه
 ابد جا بود اند کرد. ابر کشش خرم داد. ابن المیتت مرده را بسودت اثر نشان کرد
 اتم بزنده کوف. ابل زمان داد. انشد الرسل عن النساء مردی وی بسته شد بجا آورد
 یقال اخذت عملها من النساء ای زوجهها آخر بهمس کرد. اذن باکم نماز کرد
 اللعم انام کرد. ارج الکتاب تاریخ بنوشت کتاب را ارشش تنبایی افکند میان قوم
 ارشش دیت جرات ستند. ارض ساخته کرد. ارق بیدار داشت. ازر از باره
 که الکداس توار کرد. امل امید داشت. امن امین کرد. انب سرزنش کرد. انش
 مؤنث کرد. اهل ساز و ار کرد. المصاعفت. ابح فروخت. انس که داده نهاد
 افاق اف کرد. الل تیز کرد. ام قصد کرد و تیمم کرد کسی را المقتل منه. اوب تسیح کرد
 روز رفت. اود دوباره کرد. اول تاویل کرد سخن را بمعنی سخن باز بزد. اوم ایما
 اوه اووه کرد. الیایی نه ابد نیرود و ادض ابض تیر دادم. ایم بیوه کرد. آیه الرجل نحو اندک
 المقتل للرب ای السیل را ساخت سیل با اوی روی کشا ده کرد. اوی بگذرد
 از بی بینمایان ایشان الفت افکند. استی تعزیت کرد یعنی جبر فرمود. ای
 توانست. ای فلان علی التوم بخلاف کردن فرمود نشان المهور عینه راس تهری

بزرگ پزار کرد **جستراه** بهره بهره کرد **جنگاه** بمنزله کرد **حلا** الابل عن الماء **سخت**
 را از آب باز داشت **خجناه** بنهان کرد **خطا** بخطا کار خواند **عباء** سخته
 کردن **نبا** آگاه کرد **نشاء** برکولانید **هشاه** تهتیت کرد **المقتل عینه** بواجب
 ساخت و در جای عالی فرود آورد **رواه** نبی الامر در کار اندیشه کرده **مخا**
 روشن کرد **الیایی** **هشاه** ساخته کرد **المقتل فاوه** و بچ بلامت کرد **وبرت**
الارثیه بر درستی رفت یایی **باید** شود **وتتر** کمان بزرگ و فی المثل
 انباش غیر تو بر نیی وعده میکند و وفا نمیکند یا دعوی میکند و معنی **بیش**
وئیس برالش نشاندش و ثن استوار کرد **وئیه** بفرستادش **وحد** یکی
 یکی گفت یکی دانست **وتها** کرد **ووع** و دعا بدرد کرد **وؤم** علی الحسا
 زیادت کرد **وؤل** علیه الذئب کناه بروی نهاد **وؤد** زنگ کل کرد **وؤد** است
 الاشجار کل کرد **وؤع** ای فرق و قسم **وسع** فواج کرد و هم بوسم حافر گشت **وش**
وشع استوار کرد **وشع** کردن بند نهاد **وشع** باغنده **ووظیفه** و وظیفه
 نهاد **وؤمل** الالعول سخن بیوسته گفت **وطد** استوار کرد **وؤطن** نند علی
 الامر تن بر کار نهاد **وؤقت** و **وؤقت** باز بسته کرد **وؤق** تم تاب کرد **وؤق** زنگ
 داشت و آرام داد **وؤق** **وؤقیع** کرد **وؤقال** السرور **وؤقیع** جایز یعنی شاد

از است

آن است که **خیلی** نویسی آنرا قبول کنند و گذاستوار کرد **وکل** له بروی کاشت
وؤله فرزند پرورد **وؤله** اللام عن وؤله میان مادر و بچه فرست کرد **وؤش** سست کرد
بئس خشک کرد **بئس** آسان کرد **المزونه** **وؤری** بوشید کرد **وؤی** و صیت کرد
وؤی تمام کرد **وؤی** و لایت داد **وؤی** عن از وی بگشت **المزونه** **وؤی** در سست
 داد و دست روی ست **بغاط** و **وؤله** نرم کرد **المقتل عینه** **وؤب** باب کرد **نوع**
تبع نهاد **وؤب** باهش داد **وؤون** الصاوة خیر من النعم گفت **تور** شورا
وؤف خوب کاواک کرد **وؤز** دو کرد **وؤج** **کرسنه** **وؤز** **ظالمش** خواند **وؤز** **نیکند**
وؤز **سید** کرد **وؤط** دیوار است **وؤل** **بگرد** **وؤز** **زود** رفت **وؤز** **رفت**
وؤف **بتر** **وؤل** **بدا** **وؤج** **کم** کرد **وؤن** **خاین** **وؤند** **وؤخ** **از** **جای** **بجای**
رفت **وؤز** **وؤز** **کرد** **وؤن** **دیوان** **کرد** **وؤق** **روا** **کرد** **وؤق** **خنگ** **کرد** **رؤض**
مرغزار **کرد** **وؤع** **بتر** **وؤند** **وؤع** **المیز** **جرب** **کرد** **وؤع** **بر** **وؤع** **وؤق**
صافی **کرد** **وؤق** **زن** **داد** **وؤز** **توشه** **داد** **وؤر** **الکلام** **سخن** **سخت**
وؤق **بیار** **سخت** **سؤد** **سباه** **کرد** **وؤتر** **شد** **سؤد** **دست** **بر** **غن** **نهاد** **سؤخ**
بکار **بند** **وؤاد** **دشت** **سؤق** **تا** **خیر** **کرد** **سؤل** **له** **بکذا** **بیار** **دشت** **آنرا** **از** **پرو**
سؤم **نفسه** **وؤسؤم** **خود** **انسان** **مند** **کرد** **وؤسؤم** **شرم** **زده** **کرد** **سؤش** **الامر** **کار** **سؤ**

بده کرد

کرد. **شوق** آرزویند کرد. **شوک** الحایط و پوار را خار نهاد. **صوب** صواب است
صوت آواز کرد. و سرفروا فکند. **صورت** کرد. **صوح** المرخشک کرد. **صو**
 بر خود بشکافت و هوای او را **صلاطیح** ازین سواران شو بردش طوح زمان
 کرد. **یقال طوق** لغت امر کندی و لیر کردن بران طول دراز کرد. **طوق** که
 بر کشت طوق توانا کرد و در کردن کرد. **عوج** که کرد. **عود** جو کرد. **عود** بیند خسانند
 و توید. **عوریک** چشم کرد. **عوض** داد. **عوق** شست کاری کرد و باز داشت
عول علیه بست بروی باز نهاد. **عور** قیلوله کرد. و **نگبت** خزی رسیدن **فوض**
 الیه امره کار بروی سبرد. **فوق** السهم تیسرا سو فار کرد. **قوت** قوت
قور که بیان جامه کرد. و **شبر** برید. **قوض** ویران کرد. **قول** گفتار آموزید
قوم راست کرد و قیمت کرد که **گورد** نوشت **کون** مست کرد. **کوح** غلبه کرد
کوف بکوف رفت **ل** لوث آتود. **کوح** از حال بحال بگرد آید **لوح** البشی
 دور نمود. **لوحته** الشمس زتاب بسوختن **کون** رنگ داد. **مؤل** مال
 دار کرد. **موة** ز راند کرد. **موة** فی الکلام در سخن تلبیس کردن **نور**
 روشن کرد. **نور** است **الشحرة** شکوفه بیرون آورد. **نوش** نوید داد. **نون**
 الحرف تتوین کرد. **نوه** هاسمه نامش مشهور کرد. **نوه** جهودی آموزید و بسته

رفت **نؤل** بترساید. **نون** اسان کرد **الیای** **نوب** بیت شیخون بود.
 و سخن ساختن **بفض** سپید کرد. **بین** له بید کرد. و **بید** **لدت** **تبه** متخینند
تیم بسته و سخته کرد. **جیب** کربان کرد. **خیر** خیر کرد. **خین** عنکام بید کرد
جبت نوید کرد. **جتر** اختیار داد. **جیس** نرم کرد. **خیل** صورت و دیش
 نرم کرد. **یقال طریق** **بدت**. **فوج** نرم کرد. **دین** استوار داشت **ریج**
 و **باید** **زیر** لیش نهاده. **زیرل** جدا کرد. **زین** له بیار است او را
سینب و **سبح** ستوریک کرد. **سیر** براند **سینل** و اسال آب روان کرد
شینب بیکر کشید **کج** اندود. **شیخ** بدم رفت و قوی کرد **صبر** کرد
صیح و **صوب** المرخشک کرد **صیحه** ای سفا. **صینفا** و **الصیح** هوای قوی
اللین صینغ ضایع کرد. **صینق** نمک کرد. **صینف** مهمان کرد **طلب** نوش بود
 کرد. **یلتر** بتر اند. **طین** بیند و **عینت** بدست **بیزی** بست **عید** عید کرد
عیر سرزنش کرد و **سیم** وز را عیار کرد. **عین** بید و **سلف** داد **غیب** نهان
 کرد **انید** **غیل** فرسه بجا کرد **ش** **قینه** بند کرد. و کتاب را **عجم** زد. **قیر** بقیر اند
 و **قیص** له نکاشت برود. و **تقید** کرد که **کیف** جگویی نهاد **لین** نرم کرد **میر**
 جدا کردن **نیق** افزون کرد **پیچ** بشور **انید** **عیر** ویران کرد. **عیم** میران کرد

المقرون نه زوی سیر آب کرد. زوی رسد و همنار و غن بر سر کرد **سستی**
 هموار کرد و راست کرد **قوی** نیز و کرد **ل** نوبی رسد بگرد ایند سرش **البا بی وضع**
 حیثی آفرین کرد. قولهم جناب الله و بیاک یعنی حق تعالی ترا به شاه کرده اند و خبر
 پیش اراد التیئنه البقاء **المقتل** لامه بقی باقی ماند. و فی المثل نق نعلیکم و انزل
 قدسیل یعنی مال با صباست مکن و غم تن مخور **بکی** المیئت برده که است
نقی القدر دیک بر دیک بایه نهاد **ث** نوبی التویق بست را ترک کرد. نوبی
 الصلوة دست از زمین برداشت در سجده **ثنی** دو نماز کرد و زمین را
 دوباره شیار کرد **جینی** فی الصلوة دست پیش از زانو بر زمین نهاد
 حال فرود آمدن سجده جری و کیل کرد. **جلی** بیدار کرد. **جی** بگریست و بر سر
 بای نشست **جلی** سیر ایه شناید زنا و شیرین کرد و نشان کرد **جلی** خلی سید
 و خلاه و خلا عندها که دش خسته ای خوفه **دی** فرو داشت **دلاء** لغز و
 بزینت از کار بیفکندش **دس** بصیصت با لودش **دی** الاکل پیش خو
 خورد. **دی** کوسفند گشت. و پیرشد و چراغ روشن کرد. **دیری** اللکس
 خرمن بیاد کرد **رینی** نیز وزد. **ری** امید داشت و امید داد. **ردی** رد
 پوشانید **رضی** قانع کرد. **رتی** بالا بر آورد. **زبی** بر اند و روزگار گذشت

زکی بستند بیابکی و زکوة داد. زکی زانی خواند **سجی** بالتوب پوشانید
سجی نقشه تن را فدا کرد. **سجی** نوبه عن الشیء خود از چیزی بر کند. **سدی** از
 نوب جامه را تا کرد **صنی** نام کرد و نام برد. **سبی** بکش **ش** شمی با زوا
صصدی دست بدست زد. **صغی** بال کرد. **صلی** نماز کرد. و درود داد
تقیله باتس در آورد. **صلوة** دعا کرد **ض** ضحی قرآن کرد **ع** عری بر عهد کرد
عزری تعزیت کرد یعنی بصیر فرمود. **عششی** شام داد. **عصی** اندام کرد **غنی**
اثره نسانس برده **غی** بوسید. **ک** غنی رنج کرد **غدی** جااست خورایند
غذی بر دره **غنی** و غشی پوشانید **غنی** سرود گفت **ف** فی القدر و یک
افرا افکند **فدی** فدا کرد **فی** اثره بری وی آمد. **فدی** خاشاک از چشم پاک
کرد کنگی بکنیت کرد **ل** لئی تمسیت گفت **لی** نمود. **لی** بهازی آورد **مشی**
مشانک رفت **مشی** الامر کار بگذارد **مشاه** بر فن آوردش **مشی** با زوا آورد
مشی با کیزه کرد **ن** نئی برآیند **نجی** دور کرد **نشی** زانوش کرد **نشد** نئی با کیزه کرد
نجی المروف بهجا خواند یعنی جدا جدا خواند **المموزعینه** رای باز نمود **باب فاعل**
مفاعله و **فانلاب** با در جبارده و بدار استافت **تیال** با در ایله و با در ایضا
باره آمد و نگاه گفت **بدره** بودی حرب کرد یعنی بحرب پیرون آمد **بارک** اللله

ف

دینه و علیه برکت برید آورد در وی باشد المراهة بسود زن را بصحبت بان الله
 بخود گرفت باضح بازن صحبت کرد. باعد و در کرد. باعل بعالا باطن صحبت کرد
 بالغ در کار و در رفت شتاب بزم رفت و دو مادم کرد تا که البیغ بیع را با وی
 فسخ کرد شتاب علیه پیوسته استاد بروی. ثافنه ای جالس جادل خصم
 کرد. جازف بکراف داد. جالک با لسیف ای ضارب بشمشیر زد. جاکل کوی
 کرد. جامع المراهة جماعا بازن باشید بصحبت جانس بوی مایند حاشا
 کرانه کرد حادث حدیث کرد. خارب حرب کرد. حاسب شمار کرد. حاقق
 الزرع کشت نارسیده فروخت حاقق دینی کرد. خاکنه الی الحاکم براد حاکم
 بود. حاله مرور لازم گفتن خابر زمین بزارعه داد. خانکل و خادع
 بغرفت خادن دوستی کرد. خاشن درشتی کرد. خازنه یکی بطرقی رفت
 و دیگری بدگری نابیک دیگر پیشش آید. خاصم بیچار کرد. خاقلب روی بود
 سخن گفت خاطر گویست خاطر بوجه جان در خطر نهاده خافت سخن نرم
 خالک بیزری را با نر کشید. خالص دوستی گرفت خالط امیرش داشت
 خالف خلاف کرد. خالق خلق کرد یعنی خوش خوی کرد. خاضر اللاد بجا
 پوشیده در وی جای کبر شد. خاضر و خازم یکی بدین راه رفت و یکی بان

بجای بیرون آیند داخل جیز را در جیزی در آورد. داعب مزاح کرد. دافع
 دفع دفع کرد. دالس خیانت کرد. دامن دور و یکی کرد ذاکر با دگر در رابط
 اللیل اسبان بست در بندن اذ بهر حوسب. راجحه الکلام با وی سخن گفت
 بطریق سوال رازم الاکل نان خشک خورد. یقال بهر لقمه تسمیت گفت رازم
 دازه دیر باشید را غم خشم گرفت و از وطن هجرت کرد. رافق همراهی
 کرد رافق نزدیک امد المراهق نزدیک امد به بلوغ. رافض گرو بست ز ز این بود
 تر فروخت برد رفت راحم انبوی کرد. زایل صاحب در یک سوی نعلت
 با وی ساع بستناقت ساعد و ساعف یاری کرد. ساق سقا جالبید
 کرد یعنی زنا کرد. سافر سفر کرد. ساکنه با وی باشید در یک خانه سالم شتی
 کرد. ساجح اسان کاری کرد. سافر بشب حدیث کرد سانه بسال خرد
 گرفت تعول استواء جزئه مسانه. ساسل اسان کاری کرد. ساهم قرعه زد
 و قسمت کرد بیزری با یار خودش شایه بوی مایند. شاجر حضورت کرد. شاجن
 دینی کرد. شایب با وی شراب خورد. شاطر بخش کرد بنیه. شاعر شاعران
 خویش بزنی داد به مردی تا آن مرد دختر خویش با کینزک خویش بوی بزنی دهد
 شاقه با وی رو با وی سخن گفت شاکل مانند شد. شاکه موافقت کرد

و مدح گفت شاید بچشم بر دیده شاه ماه مزد گرفت صاحب صبر کرد بر تهر دشمن
صاحب عمر ای کرد. صادره باره از ماشن بستند. صادق بیافت. صادق و
داشت صارف نقد بنقد فروخت یعنی سیم سیم و زر بزر. صارم از بار بزر
صانع دست داد. صاع و صغر خده تکبیر کرد. صانع صلح کرد صانع باوی مدارا کرد
بارد دادن صابر الیه پیوستگی کرد نکاح. صانع هم بستری کرد. صابر با
باوی بشیر زن آمد. صابر به مالش داد تا تجارت کند و از سود بهره گیرد. صانع
مانده شد. صانع دو جندان شد یعنی افزون کرد. صافر یاری داد
صافر العتیل شهید از روی جهاد کرد از بهر یاز یافتن کرامت شهادت
طایفه باوی برابر آمد. طارح سخن افکند. طارده حرب کرد. طالبه بخصه حق
خود را طلب کرد. طالع نگاه داشت. طافر و ظاهر هم بشتی کرد. طاهر
امراته زن را گفت تو بر من جانی که بشت. مادر من بر من این عادت
اهل جاهلیت بود که بگفتند ای از بهر حرام کردن صحبت زن بر تائید
عائنه عماب کرد. عاجزه از روی در گذشت و از دست رفت چنانکه
نیافتن عادل بنیم میان ایشان بواجب کرد. عارضه مقابله کرد. عاشره باوی
دشواری کرد. عاشره باوی هم روز کاری کرد. عافس بازی کرد. عاقبت عفتت

کرد

کرد زنی وی رفت عاقبت کذبی بکذبی چیز بر اینجیزی عوض کرد. عاقر الخمر
مدامت کرد بر خوردن عاقد بیهان بست. عالج در میان کرد. عالته بالكلام
سخن اشکارا گفت و بلند گفت. عامل معاملت کرد یعنی کار کرد با وسیله
عاند ستیزه کرد. عائق کنار گرفت. عاهد عهد گرفت. عاغازل با معشوق
عادر ماند. عافص ناگاه آمد. غالط در غلط افکند. فاتحه بالكلام باوی
سخن آغازید. فاروق جدا کرد. قابل رویاروی کرد. قاتل حرب کرد و زنی
کرد تقول قاتله الله ای لعنه الله قاربت نزدیک شد. قارصه مقابله
کرد باوی و عقد مضاربت بست. قارح رویاروی شد. قارح کارزار
کرد. قاروبازن صحبت کرد. قارفا قارنه باوی هم سر شد. قارن نیهان
ایشان هم سر کرد. قاسمه مال باوی قسمت کرد. و باوی سوگند خورد.
قاطر بکزان فروخت نی بیجان که کابدرنج کشید. کابره مکاره کرد. کابریک
خودش قوله لا تکبروا فی الصلوة تسبیح در نماز پیش از مقدار نماز میاریت
کاتب نامه نوشتن کبسی. کاتب عبده لبشی مر بنده را باوی فروخت
کتابا و دکاتبه و کتابه کار خزر کرد. بسیاری مال و جزوی. کاشع دشمنی
کرد. کاغ رویاروی سخن گفت. کالمه سخن گفت. کالمه سخن گفت باوی

لایس الام کار بخور گرفت لایس بوی برده فسیده لایس امراته تمت دست کرد بروی سوسو کند
 لایس امراته تمت از خود دور کرد بسو کند لایس القاضی بینهما مداعتت فرمود
 لایس امراته بزن صحبت کرد مائل مانند شد مائل کبید و مکر کرد و عقوبت کرد
 مائس الام کار را بیازمود مائس مزاج کرد یعنی بازی کرد مائل دیر داد و دیر کرد مائس
 با وی نان و نعل خورد مائس میس کردن مائس تیر انداخت بسوی کسی مائس بازی کا
 المائس بده انداختن جامه از بهر بیع بی گفتار بخرید و فروخت مائس جزو حرب کرد مائس
 مغازه کرد مائس خط است بوی مائس نذیری کرد مائس خلاف کرد و مقابله
 کرد مائس الكاس و الریحان کاس و ریحان در شسته مائس نابل و مائس تیر انداخت
 مائس خصومت کرد مائس سو کند داد مائس حریت کرد مائس تیر انداخت
 بسوی کسی مائس عن فلان ای تکلم بعبارة نظر روی بوی سخن گفت قول ال
 شائس بکتاب یعنی چیزی نظیر کلام خدای تعالی مدار مائس بناز برورده مائس
 عنده از روی مائس دفع کرد و خصومت کرد مائس حسد کرد مائس دور دوری
 کرد مائس الحساب دور در شد بر کسی بحساب مائس ترتیب کاری کرد
 و مقابلهت کرد مائس را گرفت مائس بتفاوت ها جزا روی برید
 حادق استی کرد **المساعف منه باز** با کسی بزرگم حاجت حجت گفت خادع

وفاق خلاف کرد حاتم بزرگست خال دوست داشت **مساب** شام
 داد مساره را زگفت با وی شام بخیلی کرد شاق خلاف کرد و حاد
 ایضا کذلک شام بویید شام المزینان مقابلهت شد مائس مائس مائس مائس
 رحمت کردش مائس رحمت کرد عاده الوجع در بگاه خویش باز آمد عاز
 غلبه کرد عاق خلاف کرد عاز بفرقت و از سلام بکاست چنانکه کسی
 السلام جواب گوید و علیک قاروا فی الصلوة در نماز امید به بشید
 قاض قصاص کرد و قصه گفت **ل** لایس بالشیء لم یحاج کردم مائس بسود کسی **المعوز**
 آجر بزد داد اخذ بالذنب بکناه بگرفتس آرب بفرینت ز آرد یاری
 آکل بوی نان خورد اموشورت کرد **ف** فانس بدید بازی شریک اینا زینت
 و ازاد شتر از خود دفع کرد بچلم **المقتل لامه** و آلی ریاء دوروی کرد **المعوز**
المقتل لامه آئی آخاء بدادری داشت آزی ازاد برابری کرد **س** آسبی بحال
 بحال جوان مردی کرد **المعوز عینه** سال بر بسید کسی را از چیزی لام سازاد
 لام بین الشیخین میان دو چیز جمع کرد **المغنی** رای ریاکرد **المقتل** **ق**
 و آری بیوسته درشت و اشیء بخت و اتق بجان بست و اجدر و آری
 شد و ادع صلح کرده و آزر قریب کاری کرد و آردن هم سنگل کرد و وضع

کوبی باوی رای شاه برکاری و اطاه علی الامرای و افقه و انظ علی الامر
 برکار سوخته کردت و افقه در خوروی امدت واقع بزن صحبت کرد و نیت
 کرد - واقف با کسی با سادام و امر با کسی مشهورت کرد **ایلیا بی منه** با سر آسان
 کردم یا من یعنی رفت **المتره قینه** و ایتی یاری کرد و اری بنهان کرد و اری
 برابر استادی و سیی یاری کرد **ف** و ایتی بیامد که و اکی اری تحمل و مال
 و ایتی دما دم کرد و دوستی کرد و ایتی عقده موالات بست **المغفل عینه** حاو
 جواب داد و حاو در محسایلی کرد و جاو در کشتت جاو ل کشتت در میدان
 حاو ل بخوارت و بخت و داو را الامور کار باز بستت داو ل چیز یی
 داوم علیه روی بیوسته بود **راو** ف فی الامر کار با اسان کرد و راو ده غن
 در خواست را و ضه اخرایان صفت کرد باوی که بنزدیکوی بنود تا چو **راو** ف
 کوس زد باوی **راو** ف هم جفینی کرد راو ل علاج کرد **س** ساو در از کفست ساو
 بسوی وی بختت بچکنک عالمه ساو عه من الساعه کا تقول من الیوم
 میا و نه لایستعمل منه الا هذا ساو م از کسی خرید و فروختت خواستت
 شاور از کسی رای بیرون کشید **اطا و عه** علی امره من الطاعه **طاو** ل
 افزونی نمود **ع** و اور بدست چیزی داد و یسال مزد کار کرد و عاون یاری

عاقوم

کرد

کردی **فاو** ض راویا رویا شد **فاو** ضه باوی بر اری کرد و بیامنتت سر کله لغا
 انبازی در جمله تجارتها قاقوم بر اری کرد که کاو ف باز کاوید و خصومت کرد
 لاو و بندان بکدی بکسی اند خید بنهان بچیزی از دشمن **داو** ل چیز یی
ایلیا بی منه با یعه بیج کرد با کسی معهد کرد با این جداتت در این فام داد و را ایل
 جدا کرد **س** سایغه باوی شمشیر شایع دما دم کسی رفتت **ع** عایر عیسا از سر
 عایت عیسا تا و معاینه بچشم دیدت قابض عین بدل کرد **المهوضه** ما یا منتت
 چیزی بخش کرد با شریک **المتره قینه** و ایتی دارو کرد بیمار **س** ساوی برابر شد
 بینهم میان ایسان رشت کردی **ق** قادی بر اری کرد با کسی تقوتت **ق** قادی
 بیرون آمد و حاوی **المغفل لاه** با ذاه بسیر از خود باوی کفست با ذی بر با
 کلبی فشت کفست با ری معارضه کرد **با** بی به و منه از وی باک در هشتت قول التبال
 و لاشیل از وی باک مدار **با** بی فخر کرد **با** بی الله بندان جلوه کردش بکرامتت
 فرشتگان **ع** جاری بکسی بدوید جایزی باوشش داد **ج** جانی دور کرد **ج** جانی
 بخشیدت **ج** جانی جیستان گفت **خا** خاوی برابر کسی استاد **ح** حاسنی بر منیر کرد
 جاگی بکسی مانند کرد **ح** حای علیه بروی نگاه درشت **د** دایمی بکسی تیر انداختت
 سبای زنا کرد ساقی جای بکشاور ری داد **س** سبای فخر کرد **ص** صافی دوستی در

صافی بکسی مانند عادی دشمن داشت عاری الشعر موی بستر و عایلی دارد
 بقال فلان یعالی فلان یعنی خدمت میکند عائی عاقبت داد و در گذشت
 عائی سختی کشید غاری با داد اعدای الطعام به با کران بخورد عایلی
 مهر امر از زیادت از طاقت کابین فادی فدا کردن قایمی سختی کشید
 فانی بیامینت لایچی ای ناز م ناری ستیز کشید با کسی ن نابی را گرفت
 نادی آواز کرد کسی را ناغاه سخن گفت با وی بدطفت نابی روی شد
ب است افتعل **تفعلا** **الاب** **ابتدر** **بست** **افت** **بافت** **بافت** **بافت** **بافت**
 ابتدع چیزی نو نهاد ابتدل چیزی را با د روزه داشت ابتکر اول چیزی
 در یافت ابتکر یوم الجمع خطبه دریافت ابتلع فرو برد ابتلع نشاند
 ابتلوا بر یکدیگر نیزین کردند ابتع بدم رفت ابتز بازرگانی که اخیل
 چیزی ساخت بجای ماند ابتغ الصبی دندانش بر امدع اجترف برگزند
 ابتذنت کشید شاداشت ابتذل برگزند اجترم گناه کرد اجترق
 بزارف چیزی را اجتنب بکشد اجتنب برهنه کرد اجترح المیثه ای کتبی
 اجتنب در جاب کرد و در جی شد اجتم جماعت کرد اجترم و
 احترق بسوخت و کرم شد احترز خویش تن نگاه داشت و احترس

ف

را ترک

مشه احترف پیش کرد احترم حرمت داشت احتسب ثواب چشم داشت
 از کاره احتد القوم کرد آمدند احتشم نرم داشت احتضر خاف شد فوله عالی
 کل شرب مختصر یعنی بهره هر یکی برده آمده و رسید مستحق مختصر بکوش کرد اختظر
 بست اختفر نرسد و بای نشست بر قصد خاستن احتفظ خویش تن نگاه داشت
 اختقل بر باک داشت از وی احتقب بر پس نشست و در حقیقه کرده احقر خوار کرد
 اختش خفته کرد اختار الطعام طعام را باز داشت تا بکرانی فروشد اختلم علیه
 بروی حکم کرد احتلب پیروید و بشد اختلم خواب مردی دید اختل با بر داشت
 اختنگ از بیج برگزند دستور را رس در خنک افکنند و بکشید اختبر بیازمود
 اختبل تباه کرد اختط شمشیر از نیام برگشید یعنی بیرون کرد احترف میوه چید
 احترم برید و بر بود اختصر کوتاه کرده دست برتی گاه نهاد و بر عصی یکد کرد
 سوره خواند اختصم بیکار کرده اختصب زنگ کرده اختصر کلاه سبزه زد و اختطف
 برود اختلج بکشید اختلس برود اختلط آمیخته شد اختلف القوم یکدیگر را نهاد
 کردند اختلف الیه بسوی وی آمد و شد داشت اختلف و اخترج در وضع است
 و بوی کاری کرده اخترت امراته منعه بر سر افکنده اختنت سست و شکستند
 ادغم حرف را در حرف در آورد باقز که یاد آورده ادجم باخرب رفت از تشکر در وصل

افتاد از تخ بسته شده و از تبط که لکن از تهر جتر گفت از تخس بلزید
 و بجنبید از تخ بجنبیده بارستند از تخ ببعیر بعیرین یکی استند و او استند
 فروخت از تجل الکلام سخن با اندیشه گفت از مثل بار بر نهاد از تخس از
 خرید از تخ باز استاد از تخس بر نهاد کسی رفت و وعده فرج کرده از تخس
 شیر خورد از تخس بکل اندر آمد از تخس و از تخس بلزید از تخس بر آمد از تخس
 بر از تخس نیکه کرد از تخس چشم داشت از تخس معصیته گناه کرد از تخس خسته
 کرد از تخس در دین کرد از تخس کرد و گرفت از تخس باز داشت از تخس
 علیه القوم انبوی کردند از تخس خوار و اندک داشت از تخس زد و کشید
 استغط دارو در کوش کرد استرطاف و خورد و فی المثل لا تکن حلوا فستترط
 کنن مرانقعی یعنی کن و سطل استلب بر بود استلم الجرسنک را دان
 استغله و الیه کوش بوی داشت استند الیه بشت بوی باز نهاد استتم
 فرقه زدس اشتبک بیکدیگر شد اشتبکت البنجوم مجد بدید آمد اشتبه
 علیه کار بروی شیده شد استخر و فی الفتنه در فتنه افتادند استرطاف شرط
 کرد اشتگر کو با نازی کردند اشتعل علیه بروی در آمد و یکم در خود بچید
 اشتعلت النار آتش فروخته شد اشتعلت الراس سرش سپید شد استر

اشکارا شد اصطبلخ شراب بوی خورد و بداد اصطلم الفارسان بیکدیگر را کوهت
 زدند اصطغر عوا کستی گرفتند اصطلمو اصلع کردند اصطلم از پنج بر کنند اصطلم
 نیکویی کرد بوی اصطلم طعاما طعام ساخت اصطلمه لشفه خاص خود کوش
 اصطلم و اصطلمه در کوش گرفت اصطلمه را بیزر عمل است در آورد برکتی
 جبکند اصطلمه نخت اصطرب بلزید اصطرب البنی علیه السلام فاما بوز
 تا انکستیرین زدند اصطلم آتش فروخته شد اصطلم کینه گرفت اصطلم
 بالامر بکار قیام کرد اصطلم در دل گرفت اصطلمه قهر کرد اطرد پیوسته شد در او
 شد ز اطقن نیز زد اطلم علیه چشم بروی افکند اطلم بشهری برداشت
 اعتربه بوی عبرت گرفت اعتربه الشبی بالشی جیزی را بجزی قیاس کرد اعتربه
 عاصه بر کرانه نیز جمیده و میانه کشاده ماند اعتدل راست استاد اعتذر آورد
 اعترف بقرارد و شناخت از کسی سوال کرد اعترض له در پیش وی آمد اعترک
 انبوی کرد اعترل جدا کرد و هومن العزله و سمیت المعترله لا اعتره اللهم المبین
 که لک عرو بن جنبید اعترصب التلیح و غیره تلیح و عصایه بزر جمیده اعترصه بوی
 اعترص حاجت ادعیان قضا کرد اعترص علی ولده فی مال کودک را از تصرف دست
 اعترصد توی شد اعترصه با یح انریان باز داشت از بهر ما اعتقد در دل گرفت

بیرون کرد در آنجا ایله خوشین بوی نسبت کرده انتمی باز استاده و بکرا نرسیده غیر
 رسید **باب انقل فعل انقلا لاسب** را بشق وانجس آب روان شد
 را بنهرم استوار شد و انقسط ایله استانی نموده را بنهر الرجل ناسه گرفتن انهل
 اللیل شب نیمه شد **انتمم** رخنه شد **انجور** در سوراخ شد **انجرف** بر کرد
 انجركا در آمد انجزم بریده شد انجرق در بد شد انجزل است شد انجصف
 فرورفت انجفع بیرون آمد انجخت شکسته شد و دو ماه شد اندرس ما بید
 انذفع فی الامر بکار در استاده اندلث تیز رفت در راه انذلق السیف شمشیر
 پیام بیرون آمد انذمل الجرح جراحت بر شد انذجر باز استاده انذرع آتجا
 شد انبث نرم شد انسیح خراشیده شد انسیح الغیث باران روان شد
 انسرح من شباه از جام بیرون آمد **انشدخ** کوفته شد **انصدت** بر عهده شد
 و برفت انطلق بگذشت در کار و راه انظمت تیره افزش نا بدید شد
 انزع نمیده شد انزعز کرد او بد شد انقعد بنه شد انعرف بریده شد
 انعس فی الماء در آب غوط خورد **انقتل** نافته شد انقتل من صلوة
 از نماز بیرون آمد انخر الماء دهنده شد انخر الضح سیده و میده انخر کنا
 شد انخرک ما بید شد انفسج و بران شد انفصل جدا شد انفضم شکسته

انقلت بخت انقلق شکافه شد **انقیض** کوفته شد انقض بگذشت انقض
 الاجل بگذرد انشع الضباب مینج رفت انقطع بریده شد انقصر از پنج بر کنده
 انقلع بر کنده انقلب بر گشت انقع خوار شد و نهان شد انقلبس اگنده شد
 انكتم پوشیده شد انكدرت النجوم فوریزید انكفت باز گشت انكش
 بشکوی کرد و اشتر تیز رفت انحنی کاسته شد انمرق دریده شد انمطو
 ریخته شد انملس شاد شد فوسنه شد انهدم ویران شد انهنزم شکسته
 انهر الماء آب روان شد انهمم الطعام کواریده شد انهل فی الضلالة
 در گمراهی دور در شد انهل الدمع و الماء روان شد **المشاعف منبث**
 بر اگنده شد انجد بریده شد انجركشید شد انخط فرود آمد انخل کنا
 شد که در اندرس نهان شد انذق کوفته شد **انسد** بنه شد انسل
 اخته شد **انشق** شکافه شد **انصبت** ریخته شد انقض بر اگنده شد
 انقل جدا شد انقل شکسته شد انقض البناء فرود آمد وانقض النجم ستاره
 بیفتاد **انكبت** روی افتاد **انهد** البناء بنا فرورفت انهل الماء و المطر روان
 شد انهم که اخته شد **المهوز منظر** انظر الفوه نمیده شد انذراء دور شد که
 انقار باز گشت **المعتل عینا** انباع کشیده شد انمال ریخته شد انجاب بیده

وگشاد شد انجا ز کرد اندواز جا بجای شد انجا نش بر سبید انرا رخ دور شد
 س استاسبت المیته مار برفت **س** انصاح به بدانصار گز شد انصابت بر
 تا بول جوانی بار رفت ق افتاد له مرورا کردن داد انفاص البناء و مران
 انما ز جدا شد انما ع کداخته شد **ه** انها را البناء فرود آمد **المقرون**
 از زوی در کوشه نسبت از توت الجلدة بوت در از خسیده انظوی در
 نوشته شد انہوی از بالا فرود افتاد **المقتل** **لا** انشی دو تا بشد انشی
 عنہ از وی باز گشت **ج** انجلی العثم از وہ برفت **ح** انجی خمیده شد **ف**
 انجی در کشت که انگی نهان شد **م** انجی باک شد **ب** **تفعل** **تفعل**
تفعلا بتثل الی اللہ از خلق برید و بتندگی خداوند تعالی برداخت بتدل
 ایضا از صحبت زمان برید **ج** بوی نخر کرد و شادی کرد **ب** **تتجر** فی الکلام
 سخن دور در شد **ب** **تتجر** بخور کرد بتدل بدل گرفت و برکشت و بتدل
 جاہ پاد روزه بوسیده **ب** **تتجر** المراته خوشتن آرنه بیرون آورد
ب **تتجر** حدت کرد ادبی **ب** **تتجر** فی الامر در کلو فزوی کرد بتدل بالینئ مبارکی
 جست بوی **ب** **تتجر** متو شد **ب** **تتجر** نیک بدید **ب** **تتجر** باطل شد فی کار
 تبعه فراخ رست **ب** **تتجر** جزه شد **ب** **تتجر** بپسندہ کرد بوی **ب** **تتجر** بس رفت

تثبت فی الامر در کار ادستی جست **ت** **تتجر** رخنه شد **ج** **تتجر** بزری کرد و کشتی کرد
ت **تتجر** بدی کرد **ج** **تتجر** برده شد **ج** **تتجر** فرود خورد **ج** **تتجر** العام در کشت **ت** **تتجر** الامر
 کار را بدست واری کرد **ج** **تتجر** بکوی کرد **ج** **تتجر** اما دی کرد **ج** **تتجر** بسید کرد
ت **تتجر** خوشتن نگاه داشت **ج** **تتجر** بجنید **ج** **تتجر** حرمت داشت **ج** **تتجر** القوم
 کرد آمدند **ت** **تتجر** الصلوة وقت نماز نگاه داشت **ت** **تتجر** ای استجر بکزی
 از وی حصن ساخت **ت** **تتجر** الماء آب روان شد **ج** **تتجر** بر داشت **ت** **تتجر** نخت
 و از بزه بر میزد **ج** **تتجر** راه صواب جست **ج** **تتجر** الشیطان دیوتها کرد
 بزخم **ج** **تتجر** برون آمد بکاری **ج** **تتجر** دروغ گفت **ج** **تتجر** لندیخ بر کند **ج** **تتجر** علی
 بسر ماند خراع از انجا سنست **ج** **تتجر** عصا خورد در دست گرفت **ج** **تتجر** تحطف بر بود
ج **تتجر** بجنید **ج** **تتجر** الیہ بوی رسید **ج** **تتجر** با بسس ماند **ج** **تتجر** خوی دیگری
 گرفت و دروغ یافت و خود را بخلوق بیالود **ج** **تتجر** خا بر سر خود افکند **ج** **تتجر**
 الامر و آد بر در آخر کار نکوید **ج** **تتجر** و آد **ج** **تتجر** جامه در خود بچید **ج** **تتجر** بایه بایه
 تروق الماء آب ریخته شد **ج** **تتجر** بالهمن و آد **ج** **تتجر** میالود **ج** **تتجر** و آد
 یاد آورد **ج** **تتجر** نزدیک بی نیست **ج** **تتجر** کونہ رویش بسکت او خشم ترهین
 بستاد و بیکرست **ج** **تتجر** کرد **ج** **تتجر** بی نیست **ج** **تتجر** از وی جست یکی را بر دیگر

تخصن

ترجیل بیاده شده ترحل با گرفت ترتم علیه بروی بختش بود ترسل نامه
نوشت توائل فی الامم در کار بر بی کرد ترشم اندیشه کرد ترشح لایع
کذی اما ده شد مکار در ترفع بزکی نمود ترقه بیا سود ترقب چشم
داشت ترکل بای بر زمین زد ترتم آواز نرم داشت بلجن ترتب
خویشتن داری کرد و صومعه داری کرد ترید کفک و آورد آرد هان ترلف
بیش رفت ترمل و از مل کلیم در خود بیجید ترید زایدی نمود ترش
طعام سحری خورد از بهر روزه ترسع بنافت ترشح کبسترده ترسه
بی خودی کرده تسلف بستم گرفت تسلق بدیوار بر شد تسلم گوش
و نود تسلم بر بالاش تسنه الطعام بوی گرفت شد تسنت به بوی
در آویخت تسنجینه نیاری نمود بآنچه نداشت تسنیک بیکدیگر در رفت تسنیه
خویشتن بوی مانند کرده تسنج دلیری کرده تسنخط بالدم بخول بود تسند
فی الکلام سخن دورد شد تسرب در خورده تسرف شرف جنت تسرف
بر آورد از به روی تسرف باقب نشست تسعوب برکنده شد
تشکل ناز کرد تشتم بشکوی نمود تشنع شغفت کرده تشهد فی الصلوة
القیامت بر خواند تصب با د خفت نصبر صابری نمود تصد در بیکاه

نست

نشست تشعب پرکنده شد تشکل ناز کرد تشتم بشکوی نمود تشنع
شغفت کرد تشهد فی الصلوة القیامت بر خواند تصب با د خفت
نصبر صابری نشست تصنع و اصنع شکافت تصدق و اصدق صید
داد و صدقه سست ترف در کار بکشت لقرم الجول سال بکشد
تصغلی الامم کار دشوار شد تصغ فی الامم در کار نظر کرد تصلف لاف
ض تصغ زاری کرد تصغف ضغف داشت تصلع بر شد از سیری
تضج بالمسک همشک بود شد تطرب طرب کرد تطع بچشید تطوع بر شد
تطفل طفیلی شد تطلع الیه بوی نکرید تطرو اطهر پاک شد و غسل آورد تط
تطرف زیر کی نمود تطلم کله کرد و پستم کرد تعبد پر سپید و به بندی
گرفت تعرب خویشتن عیلی ساخت تعرض له در پیش آمد
ویرا تعرف عنه از وی باز جست تعرف الیه خویشتن بوی آشنا
کرد تعرب غب شد تعسر دشوار شد تعسف راه گرفت تعصب
القوم گروه گروه شد تعطر خویشتن را بوی خوش کرد تعطف
علیه بروی مهربانی کرد تعطل بیکار شد تعظم بزرگی نمود تعقب
در عاقبت نظر کرد تعلق بر بوی در آویخت تعلم بیا مویخت

تعمده آهنگ کرده تقوی در سخن و کار و منع رفت لغت فلا تا سافین
 وی جت تعمده و تعامده تیمار داشت لغزب بغربت شد تعذب
 بروی غالب آمد تغلف بغالیه آلوده شد تعهد بیوشا نید تعج ناز
 تغلی ای بئی ف تفتح النور کل شکفت تفتی شکافه شد تفرج آب دوید
 تفتح در دکن شد تفتش و تفاعش زشت شد تفریح بالشی آرام جت
 تفره تنها شد تفرس فیہ الخیر در وی نشانی خیر دید تفرغ فارغ شد
 تفرق پراکنده شد تفسیح فراخ شد و در مجپس جای داد تفسیح فیہ
 الشیبوی سپید بسیار شد و پراکنده شد موی سپید تفتیح الدم
 غالب شد در تن و تفتیح الرجل المرأة در میان دو پائی وی شد
 تفضل طان عرفا خوبی روان شد تفضل علیه با وی نیکویی کرد تفضل
 الرجل جامه پادروزه پوشید تفضل شکافه شد تفضل بر ایامید
 تفضل کم شده بار جت تفضله فقیه شد تفضل فیہ اندیشه کرد در وی
 از بر در یافت حقیقت و بی تفضل تعجب کرد و پشیمان شد و میوه
 خورد و تفضل شکافه شد تفضل کرفه شد تفضل بدر رفت شد تفضل
 رفت تفضل الیه فی امر کدی آن کار فرمودش تفضل الیه بوی نزدیکی

ظ
خون

جست تقسم بر اکنده شد تقطر بجکید تقطع باره شد تقصیر بر بی رفت
 تغلب بکشت تقلد در کردن کرد تقلس کلاه نهاد تقلس در از خسیده
 تقیع بهمان شد تقیع تقعه افکنده اکبیر بزرگوار ی نمود تکبیر بسیار شد
 تکبیر بالینی بسیاری نمود تکبیر که گرفت تکبیر بزرگی نمود تکفل بدقتار
 کرد تکلم سخن گفت لابلت درنگ کرد تبلند بالارض بر زمین برد فیند
 تبلت الارض زمین سخت شد بران تلمم خویشتن را روی نیدنما
 تلممت المستحاضة لعام نهاد بر جای خون تلمط باریکی و لغزی کرد
 تلمقب بچ و راست تکمیسیت و خود را لقب نهاد تلمقف فرو
 خورد و سخن گفت تلمقن مثل تلمق فرو خورد تلمقن بخت تلمه النار
 آتش زفان زد تلمف اندوه خورد تلمم فرو خورد تلمع و ننه
 خورداری گرفت تلمع فی الحج عمیره آورد پیش از حج تلمقن بوی
 مثل زد تلمس کبر شد و کبری کرد تلمض بجنید تلمرد سخت سری کرد
 تلمرس بدینه بدین دنیا حاصل کرد تلمسکت دست بوی در زد تلمکت
 درنگ کرد تلمق جا بوسی کرد تلمع اسوار شد و باز اسناد تلمل
 درنگ کردن تلمل سبلی جابگی کرد تلمه بیدار شد تلمز زوا شد تلمحل بوی

باطل کرد. تخم و تخم بلم افکند. تنزل خود را بر ستار باک کرد. شتره نرم شد
 و بسبزه زار شد. تنم بوی چیزی جفت. تنمحت الراج باد بجنسید. تنمفا
 و خورد تنمتر ساشد. تنصف دادخواست. تنصل عذر خواست. تنقطع
 فصاحت نمود و منع رفت در کار. تنظف باکی جفت. تنعم بهره گرفت
 از نعمت. تنفس الصبح سبیده دید. تنقل قزوینی از عبادت و کار
 دیگر. تنقوب خود را نقاب نهاد. تنقص عیب کرد. تنقل بگردید از جا
 بجای تنگه دور شد. تنگت القوس در کردن افکند. تنگه برکت طول
 شد. تنمتر خشمگین شد. تنمض موی خود بر کند. تننگ فی البطالة
 اذا اعمل نفسه فيها. تندم البناء بنازود آمد. تنجد شب بیدار شد
 و مخوفت ایضا و هومن الاضداد **المضا عطف منه** تنجد در آنگاه
 تجدد نوشت. تجشش من الجاسوس خبر جفت. تجلل چیل پوشید. تجن
 دیوان ساخت. تجنب الیه دوستی جفت. و تجلی شمس آگایی
 برد. تحقق درست شد. تحقق الامر در کار کامل شد. تحلل حدایی جفت
 و تجلی خواست. و در سوگند استننا کرد. تحتن علیه بروی بخش موفع تحقق
 موزه پوشید. بحال خلال کرد. خود را در میان چیزی آورد. تدلل باز کرد

خویش

تدلل نرم ساری کرد. تدنم منه از وی تنگ داشت. تيقال از وی شرم داشت
 تدنم له خوی وی نگاه داشت. تردد بر کردیدس. تسلل خویشان بیرون ازین
 قوم نشد. تسخیتی کرد و خویشان ساخته کرد از هر کار. تشفق بشکافه
 تصبب ریخته شد. تطبب بجکی کرد. تطلل در سایه نشست
 تعذره بر چیزی نمود. تعفف بر چیز کرد. تعلل به بوی مشغول کرد عا
 بست. تعنت زلت جفت. تغلل بالغالیه موی روی خالی کرد
 تعنت ریزه ریزه شد. تغلل رخته شد. تغش کونا کون شد. تفرز
 درست شد. تفرز من الشیء کراهیت داشت. تکمر دو ماه شد
 تکفف دست سوال دراز کرد. تکلل تاج نهاد بر سر خود. تکلد الشیء
 چیزی کرد بگرفتن تکلم کلاه بر نهاد. تکلب الامر خویشان اما در
 مکارا. تلذذ بالشیء مزه جفت از چیزی. تلصص دردی کرد لطف
 فی ثوبه خویشان. جامه بچیدم تمدد بیازید. تخصص بجزید. تهددیم
 کرد. تهلل وجه ای تلاء لا. تهلل الذم اشکل روان شد **المخوف منه**
 تا بد و خشیی شد. تا بد امکان جایی جایی شد. تا بر الغل کش بد رفت
 تا بظیر بغل گرفت. ورد ازیر بغل راست در آورد. و بر کتف جفت

و فی الحدیث تا نبل اوم علی خواتم نزل نعت گرفت و صحبت وی ماند
 چندگاه **ش تا نبل** دست گاه مال ساخت تا نبل البیڑای حفر تا نبل برینگر
 تا نبل اجل خواست مرقدار خورده تا نبل با سبب شد تا نبل دست ادب
 آموخت تا نبل اگاه کرده تا نبل ازاد بوشیدس تا نبل علیه بر کد نشد
 خورد که تا نبل استوار شد تا نبل کت شته خورده در دندانش افتاد تا نبل لقم
 کرد اندر تا نبل روشنایی یافت تا نبل در دین شد تا نبل امیری کرد تا
 تا نبل بی زبان شد تا نبل فی الامر در کار نیکه نگریده تا نبل مادی
 کرد مر کار تا نبل زن خواست **المضاعف** **من** تا نبل اسراف و هت
 تا نبل اف کرد تا نبل قصد کرد **المعتل عینه** تا نبل با نگاه آمد تا نبل دود
 شد و گران شد تا نبل تاویل کرد تا نبل اووه اووه کرد **المساجی** **من** تا نبل
 شد تا نبل پیوه شد و بی زن شد **المحلی** **احسنه** تا نبل سر باز زد
 تا نبل آسان شد و نامه شد تا نبل زجبار ادری گرفت تا نبل
 الیه المیز بوی رسید تا نبل صبر کرد تا نبل سو کند خورده تا نبل
 جزئی و آهستگی کرد **المسیر** **عینه** تا نبل درویشی و بد حال نمود تا نبل
 مہتری کرد **تسائم** بالشیء شوم درشت تقاضا ل به فال زد بوی بخیر و شتر

۱۱۷

المسوز **احسنه** تا نبل آغاز کرد تا نبل از وی بزار شد **مجزا** و یلی کرد
 بخشاید آروغ و او **تخطا** خطا کرد تا نبل بوی گرم کرد **تقتا** شکافتند
 تا نبل قرآن خواند **المکفأ** فی الشیء جنبان جنبان رفت تا نبل زما
 روغ جیدل **تکفأ** عنده خویشتن با سبب داشت **م** تا نبل مرودت نمود
 تا نبل بر شد **تکفأ** اللم کوشت یکد بخته شد تا نبل فوس کرد تا نبل
 کوارنده یافت **المعتل** **اولج** تا نبل با سکین بکار کرد تا نبل علی عصا بر
 عصی تکیه کرد **المعتل** **عینه** تا نبل جایی گرفت **م** تا نبل در کار نیکه
المساجی **تقیاء** الظل سایه بر کشت **م** تا نبل قتی کرد **تکفأ** تا نبل آناه
 شد و ساخته شد **المساجی** **المساجی** تا نبل استواری بست تا نبل
 توجع در دین کرد تا نبل الیه روی بوی نداد **م** تا نبل توجع تها شد تا نبل
 بزبان شد **م** تا نبل در بدای افتاد تا نبل برینگر کرد تا نبل بر سرون
 میوان تکیه کرد **م** تا نبل فلان متوزکا تا نبل بیاماسیدز توزع قلبه
 دانش مشغول شد **م** تا نبل بکذا از وی دانش ساخت تا نبل توسط میانی
 کرد و در میان نسبت تا نبل الیه بوی نزدیکی جست تا نبل فی المیز
 در وی نشان خیر دیدس تا نبل بالثوب جامه در خود پیچید تا نبل توصل الیه

توجعش

بوی بیوستگی هست **تَوَعَّدَ** ای خوفه **تَوَعَّلَ** فی الارض ای سراط
 تَوَطَّنَ مکان کذی وطن گرفت **تَوَفَّرَ** علیه حرمت دی نگاه داشت
 تَوَفَّقَ توفیق یافت **تَوَقَّدَ** فروخته شد **تَوَفَّرَ** باوقار شد **تَوَقَّعَ**
 چشم داشت **تَوَقَّفَ** باستاد که **تَوَكَّفَ** خبر جست **تَوَكَّلَ**
 بامر کارش بخود بدرفت **تَوَكَّلَ** علیه بروی اعتماد کرد **تَوَلَّدَ** زاده
 تَوَلَّجَ فروخته شد **تَوَلَّمْ** گمان برد **المضاعف المعلن اولیه**
تَوَدَّ الیه دوست رویی جست **الیا بی منه** تیر آسان شد **تَوَلَّجَتْ**
 درشتن **تَوَلَّجَتْ** بیدار شد **تَوَلَّجَتْ** غیبی گمان شد **المضاعف الثاني**
تَوَلَّمْ قصد کرد **تَوَلَّمْ** نماز کرد **المقرون منه** **تَوَلَّجَتْ** بتافت **تَوَلَّجَتْ**
 کرد و بجست **تَوَلَّجَتْ** بمیرانید **تَوَلَّجَتْ** تمام شد **تَوَلَّجَتْ** نویستن
 نگاه داشت **تَوَلَّجَتْ** الامر کار را بخود گرفت **تَوَلَّجَتْ** روی از روی
 از روی **تَوَلَّجَتْ** **المقرون** **تَوَلَّجَتْ** خون غلبه کرد **تَوَلَّجَتْ** تابع نهاد بر سر خود **تَوَلَّجَتْ**
 رواداشت **تَوَلَّجَتْ** فی الامر آسانی کرد **تَوَلَّجَتْ** بر کعبین دورگشت
 تطوع کرد **تَوَلَّجَتْ** برینیز کرد **تَوَلَّجَتْ** عن موضع بر گشت **تَوَلَّجَتْ**
 و تیرسید **تَوَلَّجَتْ** تیمار کرد **تَوَلَّجَتْ** بکا بایدش **تَوَلَّجَتْ** بالیطیب بوی بود

شد

شد **تَوَلَّجَتْ** زن کرده **تَوَلَّجَتْ** نوش برداشت **تَوَلَّجَتْ** بالخیر تطوع کرد
تَوَلَّجَتْ متهری کرد **تَوَلَّجَتْ** بر بالاشد **تَوَلَّجَتْ** مسواک کرد **تَوَلَّجَتْ** نویستن
 نشان مند کرد **تَوَلَّجَتْ** شرم داشت **تَوَلَّجَتْ** بنکرید **تَوَلَّجَتْ**
 المرأة نویستن بیاراست **تَوَلَّجَتْ** از زمیندیا خود **تَوَلَّجَتْ** زود
 آمد **تَوَلَّجَتْ** صورت شد **تَوَلَّجَتْ** مشک دید **تَوَلَّجَتْ** الموع بر خود
 از درد کسینگی خود **تَوَلَّجَتْ** علیه باوی نیکویی کرد **تَوَلَّجَتْ** خورگرفت
تَوَلَّجَتْ بالله بخدای اندخید **تَوَلَّجَتْ** بر گشت **تَوَلَّجَتْ** توفع حدث کرد
تَوَلَّجَتْ از رویی جست **تَوَلَّجَتْ** ورد **تَوَلَّجَتْ** من التران باره باره بر خواند
تَوَلَّجَتْ سخن گفت **تَوَلَّجَتْ** قوت خورد **تَوَلَّجَتْ** الشعر موی خنید
تَوَلَّجَتْ ذور گفت **تَوَلَّجَتْ** درنگ کرد **تَوَلَّجَتْ** کوند گرفت **تَوَلَّجَتْ** کوند بگشت
تَوَلَّجَتْ دستگاه مال ساخت **تَوَلَّجَتْ** اهلک الیید در خود **تَوَلَّجَتْ** فی الامر
 در کار نگیرد **تَوَلَّجَتْ** جهودی کرد **تَوَلَّجَتْ** البناء بنا فرود رفت **تَوَلَّجَتْ** فی کرد
تَوَلَّجَتْ تخیر شد **الیا بی منه** **تَوَلَّجَتْ** **تَوَلَّجَتْ** خون غلبه کرد **تَوَلَّجَتْ** له
 بدید آمد تبیین الشی بیدار شد **تَوَلَّجَتْ** تخیر خبر شد **تَوَلَّجَتْ** بوی از خنید
تَوَلَّجَتْ المستحاضه بایض مانده شد **تَوَلَّجَتْ** تیشن بایست **تَوَلَّجَتْ** هنگام

تَوَدَّ

از ازل انکار
 ما صغر از خجسته

تخیل بزرگ تخیل بکبر کرد. تخیل خیال است یقال تخیل الیه انه کذی ای تشبیه
 تخیل است السماء ای تعینت تخیم بالمكان یا شید و تدین رستی کرد و تزیین
 الکلام عن اقرونی گفت تزیل جدا شد تزیین و ازین بیار است
 تشیع برکنده شد تصید صید کرد. تضر یا به بیدرمانگی کرد. تضریف
 مهمان رفت. تضیف التضریف بفرود کرد است تطیب خوش
 بوی خوش داد. تطییر بومنه و الیه بیداروی فال بزرده. تطییر خجل شد
 تعیب عیب کرد. تعیش بزیست تعین عین شد. تعیب غایب
 تغیر بگشت تغیط خشکین شد. تعینت السماء اسمان ابر گرفت. تعیط
 الحز که ما سخت شد. تعیح الجمع ویم گرفت. تعیل ان نسیم بروست
 خورد و بریای وی رفت که تکس زیر کی نمود. تلین جالبوسی کردم تخیل
 الی الشقی بکراست تیب برسید. تهجت الزج باد انکخته شد
 الترویه تروی کرد شد. تروی سیرا شد. تئوی به قوت جت
 تئوی مار بر خود بچید و بر خود نشان وی کرد. تبری له بریش باز آمد تیغی
 بجست تیغی با می دار شد. تیغی ببری گرفت الیای مذنب تیغیا
 قصد وی کرد تزیایا راست خود است تلی شقه شق خود طلب کرد.

نشینی دو تا شد. تجلی و اوی کشا و بشد تجزاه بوی نکرید. تجنی علیه برود
 خبیات نهاد. تجدی بر نزد بیرون آوردن یعنی هر کسی را تعلیم کرد با یکدیگر
 بیرون آیند و معلوم شود که این نمونه است یا آن. تجزی صور است
 تطرسی ناز شد. تحیی بیاشامید. تحفی به مهربانی کرد. تجلی خوش تن بیار
 تحطی کام زد. تحطی رقاب الناس بر کرد نهاد مردمان که شست. تجلی بوس
 تنها شد. تدیی فرود آویخته شد. تدیی الیه بوی نزه یکا شد. تدروی
 رد ابونسید و بالا فرود افتاد. تزی بر بالاشد. تزی تیر انداختن تیرانه
 تزی صیاد خانه ساختن تا صید کند. تزکی و از کی صدقه داد و با کی است
 تسبی جامه را در خود بچید. تسبی جوان روی کرد بنگلف تسری جاریه کنیز کل
 گرفت از هر جهت تسبی بی غم شد. تسبی خوش تن را نام نهادن تسبی
 بوی شفا بست تشکی الشقی برکنده شد. تشکی کل کرد. تشهی آرز
 کرد تصدی له درینس وی اید تسبی جا شست خورد. تطنی کمان برود
 تطلی و افلی خوش تن بالود. تعدی از حد یکا شست. تعری برهنه شد
 تعزی خود را بکسی نسبت کرد. تعزی جگر کرد. تعشی شام خورد. تعقی الاز
 نسان بر رفت. تعی بلندی جت تعی ریح دینغ لغد کجا جا شست خورد

تغذی بزیست تغشی بیامد و بازن صحبت کرده تغطی خویش تن پوشند
تغنی بغا لیسر یا لود تغنی بالقران بی نیازی نمود بقا آن تغنی باواند و
خواند **ف** تغنی جوانمردی کرده تغشی پراکنده شد تغضی عنده از وی رست
و جد **ق** تغضی دور شد تغضی سرفود آمد تغضی بر بی رفت که نگرینها
شد نکتی خویشتن را کنیت نهاد **ل** تلخی عامه زیر زنج در آورده تلغی آتش
ز فاذ ز تلغی پیش آمد و کسی چیزی بد رفت تلخی به بازی کرد بوی
م تمشی برفت تمطی بیازید و بخامید تملی بر خوردار شد تمی باز آورد
و بر خواند قوله تعالی الا اذا تمی العی الشیطان فی انیته ای فی قرآنه و در
گفت الامانی دروغمانی قوله تعالی لا یعلمون الکتاب الامانی **ن** تنجی
بسیامری دعوی کرد تنجی دور شد **ه** تمندی راه راست یافت
تمیزی بنا فروریزید **باب تفاعل تفاعل** **ب** تبارک تبارک
تبارک و ابانیکد بکرب بیرون آمدند تبارک **ج** خسته شد یعنی اثار
رحمت و چیز و راحت و نعمت از وی بسیار شد قوله تعالی
تبارک الله تبارک اسم ربک بابرکت است نام فدای تعالی
در صحنه چیز یا یعنی اثر بپرکت نام وی ظاهر است **ت** تسبیح و مادام شد

ف

ش شاقل و اناقل خویشتن کران ساخت **ج** تجار و دلیری کرده تجالده و اتمیز زده
تجانب دور شد **ح** تخائف اللانم بزه کرایست **ح** تخالکوا الی الحاکم بداور شد
تخالقوا بایکدیگر عد بستند تخامق خویشتن احمق ساخت تخامل علیهم بروی
تخارس خویشتن لکن ساخت تخافتوا راز گفتند تخالبه الشی فی صدره جزه
در سینه افتادش تدار و ابرو ابرشت بیکدیگر آوردند تدارک و اذار که دریافت
تدارک القوم بیکدیگر در شدند تدارک و اذار که گرفت کردند تراجم بپس آمدن
دوادم شد تراطن باریسی گفت تبارک و تراکم بر هم نشست تراهنوا که
تراخوا انبوی کردند تراخوا خصومت کردند **س** تسارع و اسارع بتافت تسار
و اساقط بینقاد و بیفکند تسامح و تساهل اسان کاری کرده تسامع خویشتن
شد و ساخت تساندشت باز نهادن تساجر و اختلاف کردند تسارکوا که
کردند تسارکت الغم نری معه ترار شدند بر بر تساکسوا بایکدیگر بد خوبی کردند
شدند **ص** تصادقوا دوستی داشتند و یکدیگر در راست کوی داشتند تصادقوا
اصاعدوا و صعدوا بالاشد تصاعزله مرور تو واضح کرد تصاعزت لالبه
خرد نمودش **ض** تضالع کرده شد تضابطوا هم نشینی کردند تضافوا و یکدیگر
یاری کردند **ع** تعارفوا یکدیگر را بشناختند تعاضد الشی بزرگ نمودش تعاقبوا و نام

یکدیگر آمدند تعاقب کردند و تعاد و تعادل نمودند و تعاد از وی خویشین غافل
 ساخت تعاد بنوا یکدیگر بفرستند بوم التعادین روز قیامت در وی زبان
 کنند استیقینا و سود کنند و سود کنند سعادت تعاقم الامر کار بزرگ و بیخاک
 تعاد و پرینه شد تعاد ف دور شد تعاد ب الزمان روز ما و ما بها
 و ساهل نزدیک شد تعاد بیت الاسواق بازارها کاسه شد تعاد عن
 الامر از کار فرو نشست که نکاز و با یکدیگر نوازند بسیاری مال و جروی نکاپی
 نمود تکامل تمام شد تلاطم البحر موج بر آورد دریا از هر روی تلاعن
 الزوجان ملاءمت کردند تماثل من علت از بیماری بهتر شد تمارض خود
 بیمار ساخت تماسک خویشین نداشتن تشابزه ابریک دیگر لقب گرفتند
 تشا فروریخت تشا جش باز از فروزی کرد تشا ز و یکدیگر ایم کردند تشا عوا
 حضورت کردند تشا عوا شیئا از یکدیگر گرفتند تشا صوا شیئا یکدیگر فرو
 و از حال بحال گشتند تشا سلوا ازاد و بود کردند تشا شع شع خوانند
 تشا صر و ما دم شد تشا صر و ا یکدیگر نصت کردند با یکدیگر فخر کردند تشا
 با یکدیگر حسد کردند و نبرد کشند تشا قرض الشبان ضد یکدیگر کشند
 تشا صلوا با یکدیگر تیر انداختند تشا تروا با یکدیگر سخن یافته گفتند تشا
 صوا

از یکدیگر

از یکدیگر بر میدهند تماشت خویشین در افکند **المضاغفة** تشا زوا با یکدیگر کردند
 تشا مواسمه که آمدن تشان دیوانه کرد تشا بوی یکدیگر دوست گرفتند تشا خوت
 تشا ضوا یکدیگر ا حریص کردند تشا فقی السجو و بر زمین خویشین سبک داشت
 ترا ضوا فی الصف نزدیک یکدیگر استا و ندس تشا بوا یکدیگر و شناسم دادند
 تشا زوا با یکدیگر را ز گفتند تشا ف باقی خورد تشا مو یکدیگر را بویزند
 تصام خویشین گساختن تصام سر بر سر خرازشند تشا تعاد القوم
 عدد کذبی بران عدد کرده آمدند تعاد بیدار شد از خواب با او زد گرفتند
 تفاعبت الناقه بیان دو بای فرخ نهاد بوقت دو شیدن تعال تنگ
 داشت تعال مای تعاد فی مکانه یعنی بی نیار امید **المهمز عینه** تشا و تشا
 یاز گرفتند تشا لوا و انسا لوا از یکدیگر بخواستند و بر سیدند تشا ستم
 جیب رفت **المهمز عینه** تراي له چشم دیدار وی شد تراي الجند الحام
 دیدار یکدیگر شدند لا تراي ای را نهما را نهما و جوها هر دو با یکدیگر حقت یکدیگر
 یعنی میان ایشان ساز و آری نیفتند تشا ی دور شد **المهمز لامه** تشا و تشا
 و او دار و ا یکدیگر را اختلاف کردند تشا طاة البثل تیر از وی خطا شد تشا
 با یکدیگر را بر شدند تشا لواعلی الامر با یکدیگر موافقت کردند **المهمز لامه** تشا و تشا
 الامر

نوشتن نازوی باز سید تنای سبیری شد ق تعاضی تقاضا کرد و کباب
 بکر ایست که تکافی القوم ای تسا و قال تلاشی نیست شد تلا خواشما
 دادند تلاشی دریافت تلاقی القوم کرد اندم غادی فی النبی بغایت سید
 غادی القوم با یکدیگر سینه کردند تگاشوا الشیء چیزی را یاد کردند و کردند
 در یک جای تناسی فراموش کردند تنای و اتمی بغایت رسید و غیر
 رسید تها و او یکدیگر را پدید دادند تها و بی بدین بای بخنید و آهسته
باب استعمل استعمل استعمل الاستبدال الشیء بالشیء چیزی را بچیز
 بدل گرفت استعمل تن برک نهاد استبش ناموش داشت استعمل
 برید استبضع بضاآت بردفت و برود استبغی نهان شد استبهم
 پوشیده شد است استبت درستی جست در کار استعمل الکتاب
 و غیره در میان دو بای گرفت استفتت المایض خرقه بر جای بیض
 نهاد و سخت کرد استفتل کران داشت استجم استجمی کرد بسکنا
 استجم کرد و کرد شد استجم رانده تیکو کرد استحصد الزرع کشت برون
 آمد استحققر خوار داشت استحکم انوار شد استخلفی سهرگنداد
 استخبر خبر جست استخبرج بیرون آورد استخلص خلاص جست

استحقن

و خاص کرد از بهر خود استخلف غلیف کرد استذبر الشیء پشت بگیری در
 آورد استذبر من امره عالم استقبل بانست در بایان کار آنچه ندانست اول
 ندانست استدرجه الله من یامه نزدیک کردنش بعد از آنکه استدرک دریافت
 استذکر نواله چیزی را بهر یاد گرفتن استشرح باز ستند و انالله وانا الیه راجعون
 گفت استرخص از زن داشت استرسل فروخته شد و کستخ شاد کنی
 استرضع بچه را دایه گرفت استرفد یاری خواست استرنب بر سید
 استخدر فوسس کرد بروی استسلف پیشی خواست استسلم له
 کردن داد استسئل آسان داشت استشرف الاضیمة قربانی درست
 چشم بست استشعر خوفایم در دل گرفت استضع روحن چراغ
 کرد استعجب با خویشان بزود استعرب العسل شتر شد استضعف ضعیف
 داشت استعطف طرف داشت استطلق گشاده شد استظهر بار
 خواست و قران از بر کرد استعیند ببنده کی گرفت استعیر بکریست
 استعجب خنودی کردن خواست استعجب کسوف داشت استعجل استعجل
 کرد استعجم پوشیده شد استعذایب خوش جست استعصم خوشتن
 در کشید استعطر بوی خوش کرد خود را استعطف مهربانی کرد استعظم
 بزرگ

داشت استغفر ز نیکانی داد و اندان کرد. استغفر بر کار کردن استغفر
 غریب داشت استغفر غرقم کرد. استغفر آمرزش خواست استغفر
 درشت شد استغفر علیه الامر کار بروی بسته شد استغفر مال
 بغیبت گرفت استغفر نصرت خواست و اعانت کرد استغفر
 من الحدیث حاجت ادعیان قضا کرد استغفر جهمه فی الامر توبه
 خود صرف کرد در کار استغفر زشت داشت استغفر روی آورد
 و پیش باز آمد استغفر در پیش شد استغفر بلید داشت
 استغفر وام خواست استغفر بخش کرد و کار را تدبیر کرد استغفر نیکو
 استغفر بسیار داشت و بسیار کرد قول استغفر نعم من الامر یعنی بسیار
 ادعیان را کم راه کردیت استغفر به برخورداری برداشت استغفر
 به دست بروی زد استغفر جای گیر شد استغفر تسکین داشت
 استغفر تکلیف داشت زمان خواست استغفر بیرون آورد
 استغفر از بینی استغفر کتاب و نسخهت کردن فرمود استغفر
 بهوید و به سنی استغفر حقه حق خویش تمام شد
 استغفر جهمه به توانایی خود صرف کرد استغفر بر مید و بر ماید

۱۲۴

استغفر الامم القوم قوم را بجهاد خواند استغفر الماء آب کرد او استغفر
 داشت استغفر نمک داشت استغفر راست بستاد استغفر
 بدال کرد استغفر لای انقب المصاعف استغفر استغفر
 مرضه بهتر شد استغفر تمام شد استغفر ای اراج استغفر علیه او را توبه
 بگزید استغفر بر کار تیر شد و استغفر موی عانه ببید استغفر القتل
 بسیار شد و سخت شد استغفر حدال نمرود استغفر سر او را شد استغفر
 بست تب کم استغفر سبک داشت استغفر الغضب الغضب
 خشم و شادی سبک کردن استغفر به علیه دلیل گرفت بر چیزی شد
 خوار کرد استغفر باز شد استغفر بنده کرد استغفر بلغز ایند استغفر
 ماه بهمان شد استغفر الامر در کار نظر کرد استغفر بالیشی سایه کرد
 خود را استغفر الامر ای تهنی استغفر تهفتکی کرد استغفر علیه خواست
 استغفر العیظ خشم از جای برداش استغفر فرار خواست استغفر اندک
 خواست استغفر بالامر بکار قیام کرد استغفر بهمان شد استغفر
 داشت استغفر استوار شد بر کار گذشت استغفر بجه نورد بگریست
 استغفر اهل الاله نودید المهر استغفر بر کرد استغفر بالامر تنها شد کار

استخوانه بدان مژدای تعالی که ای گردش بوفات **ج** استخوانه بود گرفت
 استخوان زمان خواست **ج** استخوانه بسبب ماند استخوانه بر سر استخوان
 ازین برافکنند استخوانه مشورت کرده استخوان امن خواست **ن** استخوان
 بوی بی بزمان جست استخوانه بگرد تا کسی بی بیند استخوانه کار
 سر گرفت **ه** استخوانه اهل خواست **المموزعین** استخوانی فی الامور
 آسینگی کرد **المیاسی** استخوانه نومید شد **المموزعین** استخوانه ویران
 استخوانه الباریه باکی رحم کینزک جست بخیض از آب و یکری **ج** استخوانه دلیر
 کرد استخوانه گرم شد **ق** استخوانه قران برداشتن خواست **ج** استخوانه
 کوزله داشت **ن** استخوانه بسبب ماند **ه** استخوانه به بوی فسوس کرده **المقتل**
 استخوانه نرم داشت **المقتل** **آفریب** استخوانه بوی روشنایی جست
 قتی کرد بقصد **المقتل** **فاو** استخوانه بیل کران داشت **ش** استخوانه
 از وی و نیت خواست **ت** استخوانه سزاوار شد **ج** استخوانه
 بزمان شد **ح** استخوانه الطوام کران داشت **و** استخوانه ودیعت
 نهاد **س** استخوانه فراخ داشت **ط** استخوانه المکان جایی را وطن
 ساخت **ج** استخوانه بکر گرفت **ف** استخوانه تمام شد استخوانه

۱۲۵

واستخوانه فی قعدته اذا فقد تعود انتصبا غیر منطین استخوانه استخوانه
 توفیق خواست **ق** استخوانه اندارتس افزونت که استخوانه اب را اندر اندازد
 طهارت **ل** استخوانه بزایانید **ه** استخوانه بخشیده خواست **المیاسی**
 استخوانه آسان شد **ق** استخوانه نییے گمان شد **المموزعین** استخوانه جبرجت
 استخوانه به غیر الملق وی نیکویی خواست **ف** استخوانه تمام شد استخوانه
 علیه بروی باد شاه شد **المقتل** **عینه** استخوانه مباح داشت و غایت کرد
 استخوانه بید آمد و بد داشت **ت** استخوانه بتوبه خواند **ش** استخوانه
 خواست بر توبه **ه** استخوانه الضیاء صید را برانگیزد **ج** استخوانه باسخ خوا
 استخوانه امان خواست **ح** استخوانه و استخوانه محال داشت استخوانه
 دیو بروی جیره شد **ح** استخوانه خواست **و** استخوانه کرد شد استخوانه
 الضلوة بجب و راست کرد **و** استخوانه پیوسته شد و بیوستگی داشت
 استخوانه فام خواست استخوانه بی سامان شد **س** استخوانه دیر داشت
 استخوانه میا شود **و** بوی جیزی یافت استخوانه الیه بوی بیار امید استخوانه
 فرونی جست و ملامت کرد **و** استخوانه مشورت کردن خواست **ش**
 خشمگین شد **ص** استخوانه هوا بخواست **ط** استخوانه خویش داشت

حدث کرد در جمیع فروع یوط جمع غذا یربط **باب یفعل یفعل یفعل**
 یفعل فی الکلام سخن دور در شد **باب فقول یفعل فقول** بوشید
 بوشید عنون الکتاب نامه را عنوان کرد. علون لغه فی عنوان
 شعور سبک دستی کرد در بازی **ل طویح اللیم** گوشت نیم بخته کرد
 قله یوح نیم بخته شد **ه ه قول** بروید **باب افعلل یفعلل افعلل**
 ابراشق شد **ش ش** افعج الماء آب ریخته شد **ج ج** افعج
 خویشتن در کشید اجرت تم خویشتن کرد کرد و بر جای نت شد **ج ج**
 اخر نیق سرد کشید **س س** احن کلک اللیل شب تاریک شد
 اسخف در سخن دور رفت **س س** اسخوال النمل سایه بر کشت **ق ق**
 افعس شد **ل ل** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
باب افعلل یفعلل افعلل افعلل افعلل افعس افعس افعس افعس
 افعس خویشتن در کشید **ز ز** افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 اولهم تاریک شد **ز ز** افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 خشمگین شد **س س** اسسطه دراز شد **س س** افعس افعس افعس افعس
 افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس

اصح

اصحله غیر شد **ف ف** افعس جلد موش برای خاست **ف ف** افعس خویشتن
 کشید و دور سخت ناخوش شد **ل ل** افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 از باه ز از چشم بیاید **ش ش** افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 در کشید **ط ط** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 امکان جایی بیکیاه شد **ح ح** افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 خوش شد **ع ع** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 در چشمش **ع ع** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 برهنه بر نپشت **و و** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 وسلم بزکب افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 نرم سخن گفت **ح ح** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
الباب افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
 کشت **و و** افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
و و افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس
ن ن افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس افعس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فقد حضر في مجلسنا
الذي اقيم في يوم
الخميس من شهر ربيع
الثاني سنة ١٢٤٠
هـ الموافق لـ ١٨٢٤
م عدد من العلماء
الفاضلين والارباب
العلماء والادباء
الاحقرين وهم
المرءات السادة
الذين هم
المرءات السادة
الذين هم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
فقد حضر في مجلسنا
الذي اقيم في يوم
الخميس من شهر ربيع
الثاني سنة ١٢٤٠
هـ الموافق لـ ١٨٢٤
م عدد من العلماء
الفاضلين والارباب
العلماء والادباء
الاحقرين وهم
المرءات السادة
الذين هم
المرءات السادة
الذين هم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين